

BAHÁ'Í BØNNER

BAHÁ'Í BØNNER

Et utvalg bøtter åpenbart av
Báb, Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá

*Velsignet er den plett,
og det hus, og det sted, og
den by, og det hjerte, og det fjell,
og det tilfluktssted, og den hule, og
den dal, og det land, og det hav,
og den øy, og den eng hvor
Guds navn er blitt nevnt
og hans pris sunget.*

– Bahá'u'lláh

BAHÁ'Í FORLAG
OSLO

© Nasjonalt Åndelig Råd for
Bahá'ier i Norge 2011

Satt med 11,8 på 14 | 10,5 på 12 Junicode
Trykt på Munken Print White 70 gram

Mariendal Trykkeri AS, Gjøvik
Julius Ørenberg Bokbinderi AS, Oslo
Gjøvik Bokbinderi AS

*Istem, o min tjener, versene fra Gud
som er mottatt av deg,
slik de istemmes av dem som har
nærmet seg ham,
så sødmen i din melodi
kan gjøre din egen sjel fyr og flamme
og tiltrekke alle menneskers hjerter.*

*Om noen i sitt lønnkammer
fremsier versene åpenbart av Gud,
skal den allmektiges spredende engler
spre duften av ordene ytret av hans munn
viden om, og få ethvert rettskaffent menneskes
hjerter til å banke.*

*Selv om vedkommende til å begynne med
kanskje forblir uvitende om dens virkning,
så vil dog den nådes kraft som er skjenket ham,
før eller senere øve sin innflytelse
på hans sjel.*

*Således er Guds åpenbarings mysterier
forordnet i kraft av hans vilje
som er maktens og visdommens kilde.*

– Bahá'u'lláh

INNHold

Inndelingen i emner er foretatt etter skjønn for å gjøre det lettere å finne frem blant bønnene og er ikke en del av de hellige tekstene.

ALLMENN DEL

Aften	13
Barmhjertighet	16
Barn	19
Beskyttelse	24
For de døde	35
Ekteskap	41
Enhet	47
Fondet	49
Foreldre	51
Helbredelse	53
Hjelp	70
Hjem	75

Huqúqu'lláh	77
Ledelse	80
Lengsel	83
Lovprisning	93
Løsrivelse	107
Menneskeheten	115
Morgen	120
Møter og sammenkomster	122
Prøvelser og vanskeligheter	130
Standhaftighet	137
Svangerskap	146
Tilgivelse	147
Tjeneste	154
Undervisning	162
Ungdom	189
Åndelig vekst	193

OBLIGATORISKE BØNNER OG MEDITASJON

Gjentagelse av Det største navn	221
Obligatoriske bønner	222

Kort obligatorisk bønn	223
Middels lang obligatorisk bønn	224
Lang obligatorisk bønn	228

SPESIELL DEL

Aḥmads tavle	239
Begravelse	243
Besøkelsens tavle	245
Besøkelsesbønn	249
Den hellige sjøfarers tavle	251
Faste	262
Ildtavlen	286
Innskutte dager	295
Naw-rúz	297
Sakens hender	300

ALFABETISK OVERSIKT OVER ÅPNINGSLINJENE

303

ALLMENN DEL

AFTEN

Hvordan kan jeg velge å sove, o Gud, min Gud, når de som lengter etter deg ikke får søvn på sine øyne på grunn av sin adskillelse fra deg; og hvordan kan jeg legge meg for å hvile så lenge de som elsker deg lider sjelekvaler fordi de er langt borte fra ditt nærvær?

Jeg har overgitt, o min Herre, min ånd og hele mitt vesen i din makts og din beskyttelses høyre hånd, og jeg legger hodet på puten ved din kraft og løfter det etter din vilje og ditt velbehag. Du er i sannhet beskytteren, bevareren, den allmektige, den sterkeste.

Ved din makt! Hva enten jeg sover eller er våken, ber jeg ikke om annet enn det som du ønsker. Jeg er din tjener og er i din hånd. Hjelp du meg nådigst til å gjøre det som vil få ditt velbehags dufter til å bre seg. Dette er, sannelig, mitt håp og det håp som fyller dem som er deg nær. Lovet være du, o Herre over alle verdener!

– Bahá'u'lláh

O min Gud, min Mester, mine lengslers mål!
Denne din tjener søker å sove i din barmhjertighets ly og å hvile under din nådes hvelving idet han bønnfaller om din omsorg og din beskyttelse.

Jeg trygler deg, o min Herre, ved ditt øye som aldri sover, om å bevare mine øyne fra å se noe annet enn deg. Styrk da deres synsevne så de kan oppdage dine tegn og skue din åpenbarings horisont. Du er den som ved å åpenbare din allmakt har bragt selve innbegrepet av makt til å beve.

Ingen annen Gud er der enn deg, den allmektige, den altbetvingende, den absolutte.

– Bahá'u'lláh

O sannhets søker! Hvis du ønsker at Gud skal åpne ditt øye, må du bønnfalle Gud, be til ham og samtale med ham ved midnatt idet du sier:

O Herre, jeg har vendt mitt ansikt mot din enhets rike og er nedsenket i din barmhjertighets hav. O Herre, gjør mine øyne forklaret ved synet av dine lys i denne mørke natt, og gled meg med

din kjærlighets vin i denne vidunderlige tidsalder. O Herre, la meg høre din kallen, og la din himmels porter åpnes for mitt åsyn, slik at jeg kan skue din herlighets lys og drages mot din Skjønnhet.

Sannelig, du er giveren, den gavmilde, den barmhjertige, den tilgivende.

– 'Abdu'l-Bahá

BARMHJERTIGHET

Forherliget er du, o Herre min Gud!
 Jeg bønnfaller deg ved din nådes mektige vind-
 er og ved dem som er ditt forsetts daglysninger og
 din inspirasjons demringssteder, om å sende ned
 over meg og over alle som har søkt ditt åsyn, det
 som anstår seg din gavmildhet og rike nåde og er
 dine gaver og gunstbevisninger verdig. Fattig og
 forlatt er jeg, o min Herre: nedsenk meg i din
 rikdoms osean; jeg tørster: la meg få drikke av din
 miskunnhets levende vann.

Jeg trygler deg, ved ditt eget Selv og ved ham
 som du har utpekt som manifestasjonen av ditt eget
 vesen og ditt skillende Ord for alle som er i him-
 mel og på jord, om å samle dine tjenere i skyggen
 av ditt barmhjertige forsyns tre. Hjelp dem så til å
 nyte dets frukter, til å låne øre til bladenes sus og
 til den sødmefylte stemme fra fuglen som synger
 på dets grener. Du er sannelig hjelperen i fare, den
 utilgjengelige, den allmektige, den mest gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Lovpriset være ditt navn, o Herre min Gud!
 Se – mitt øye venter på å kunne skue din
 barmhjertighets undere, og mitt øre lengter etter å
 lytte til dine liflige melodier, og mitt hjerte stunder
 etter din kunnskaps levende vann. Du ser, o min
 Gud, din tjenerinne stå foran din barmhjertig-
 hets bolig og påkalle deg ved ditt navn som du har
 utvalgt fremfor alle andre navn og satt over alle
 som er i himmel og på jord. Send ned over henne
 din barmhjertighets milde vinder, så at hun kan
 bli ført helt bort fra seg selv og helt og holdent bli
 trukket henimot det sete som, strålende opplyst
 av ditt åsyns herlighet, utstråler ditt herredømmes
 glans viden om og er grunnfestet som din trone.
 Mektig er du til å gjøre hva du vil. Ingen Gud er
 der utenom deg, den overmåte herlige, den mest
 gavmilde.

Forstøt ikke, bønnfaller jeg deg, o min Herre,
 dem som har søkt deg, og vis ikke bort slike
 som har styrt sine skritt mot deg, og ta ikke din
 nåde bort fra alle som elsker deg. Du er den, o min
 Herre, som har kalt seg selv barmhjertighetens Gud,
 den mest medlidende. Ha derfor barmhjertighet med

din tjenerinne som har søkt ly hos deg og vendt sitt ansikt mot deg.

Du er i sannhet den evig tilgivende, den mest barmhjertige.

– Bahá'u'lláh

BARN

Forherliget er du, o Herre min Gud!
Jeg takker deg fordi du har skapt meg i dine dager og inngitt meg din kjærlighet og din kunnskap. Jeg bønnfaller deg, ved ditt navn, hvorved din visdoms og din ytrings skjønne perler ble bragt frem fra hjertenes skattkammer hos dem av dine tjenere som er deg nær, og hvorved ditt navns, den medlidendes, dagstjerne har kastet sin stråleglans over alle som er i din himmel og på din jord, om å skjenke meg, ved din nåde og gavmildhet, dine vidunderlige og skjulte gaver.

Dette er mitt livs tidligste dager, o min Gud, som du har forbundet med dine egne dager. Når du nå har tildelt meg så stor en ære, hold da ikke tilbake fra meg de ting som du har forordnet for dine utvalgte.

Jeg er, o min Gud, bare et lite frø som du har sådd i din kjærlighets muld og fått til å spire frem ved din gavmildhets hånd. Dette frø tørster derfor, i sitt innerste vesen, etter din barmhjertighets vann

og din nådes levende kilde. Send ned over det, fra din miskunnhets himmel, det som vil gjøre det i stand til å blomstre i ditt ly og innenfor ditt kongesets grenser. Du er den som vanner hjertene til alle som har anerkjent deg, fra din flommende elv og ditt levende vanns kilde.

Lovet være Gud, Herren over alle verdener!

– Bahá'u'lláh

Han er Gud! O Gud, min Gud!
Skjenk meg et rent hjerte, lik en perle.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du fullkomne Gud! Jeg er et lite barn: gi at din kjærlige omsorgs bryst må bli det bryst som jeg har kjørt; tillat meg å bli næret av din kjærlighets honning og melk; oppdra meg i din kunnskaps skjød, og skjenk meg edelhet og visdom mens jeg ennå er barn.

O du den selvbestående Gud! Gjør meg fortrolig med det usettes rike. Sannelig, du er den mektige, den sterke.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du herligste Herre! Gjør denne din lille tjenerinne velsignet og lykkelig; gjør henne yndet ved din enhets terskel, og la henne drikke dypt av din kjærlighets beger, så hun kan fylles av henrykkelse og ekstase og omgi seg med velluktende duft. Du er den mektige og den sterke, og du er den allvitende, den altseende.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du uforlignelige Gud! La dette diebarn ammes fra din miskunns bryst, vakt det i din trygghets og ditt verns vugge, og gi at det kan bli oppfostret i din kjærlige hengivenhets armer.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Gud, led meg, beskytt meg, gjør meg til en skinnende lampe og til en tindrende stjerne. Du er den mektige og den sterke.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Gud! Oppdra dette spedbarn i din kjærlighets skjød, og gi det melk fra ditt forsyns bryst. Dyrk denne nye plante i din kjærlighets rosenhage og hjelp den til å vokse ved din gavmildhets regn. Gjør det til et kongedømmets barn og led det til ditt himmelske rike. Du er sterk og god, og du er den som skjenker, den som gir rike gaver, den overmåte gavmilde Herre.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Gud! Opplær disse barn. Disse barn er plantene i din frukthage, blomstene på din eng, rosene i din hage. La ditt regn falle på dem; la virkelighetens sol skinne på dem med din kjærlighet. La din bris forfriske dem så at de kan oppøves, vokse og utvikles og fremstå i den største skjønnhet. Du er giveren. Du er den medlidende.

– ‘Abdu’l-Bahá

O min Herre! O min Herre! Jeg er et lite barn. Gi meg næring fra din barmhjertighets bryst,

oppdra meg i din kjærlighets skjød, undervis meg i din ledelses skole og la meg utvikles under din gavmildhets beskyttelse. Fri meg fra mørket, gjør meg til et strålende lys; fri meg fra å være ulykkelig, gjør meg til en blomst i rosenhagen; tillat meg å bli en tjener for din terskel og skjenk meg de rettferdiges anlegg og karakter; gjør meg til en gavmildhetens kilde for menneskenes verden og kron mitt hode med det evige livs diadem.

Sannelig, du er den sterke, den mektige, den seende, den hørende.

– ‘Abdu’l-Bahá

BESKYTTELSE

I hans navn, den opphøyede, den aller høyeste, den aller ypperste!

Forherliget er du, o Herre min Gud! O du som er min Gud og min Mester, min Herre og min støtte, mitt håp, min tilflukt og mitt lys. Jeg ber deg, ved ditt skjulte og skattede navn, som ingen foruten du selv kjenner, om å beskytte bæreren av denne tavle mot enhver ulykke og farsott, mot enhver ondsinnet mann og kvinne, mot misdedernes ondskap og de vantros renkespill. Bevar ham enn videre, o min Gud, fra enhver smerte og plage, o du som i din hånd holder herredømmet over alle ting. Du har sannelig makt over alle ting. Du handler slik du vil og forordner som du behager.

O du kongenes Konge! O du gode Herre! O du kilde til urgammel overflod, til nåde, gavmildhet og foræring! O du helbreder av sykdommer! O du tilfredsstiller av behov! O du lysets lys! O du lys

over alle lys! O du åpenbarer av enhver manifestasjon! O du den medlidende! O du den barmhjertige! Ha barmhjertighet med bæreren av denne tavle, ved din overmåte store barmhjertighet og din overflødige nåde, o du den nåderike, den gavmilde. Vern ham enn videre ved din beskyttelse mot alt det hans hjerte og sinn måtte finne avskyelig. Av dem som er utstyrt med makt, er du sannelig den mektigste. På deg hvile Guds herlighet, o du oppstigende sol! Bær vitnesbyrd om det som Gud har bevitnet om seg selv, at det ikke finnes noen annen Gud enn ham, den allmektige, den høystelskede.

- Bahá'u'lláh

Jeg stod opp denne morgen ved din nåde, o min Gud, og forlot mitt hjem i full fortrøstning til deg og med deg som mitt verge. Send derfor ned over meg, fra din barmhjertighets himmel, en velsignelse fra deg; og gjør meg i stand til å vende hjem i trygghet, likesom du gjorde det mulig for meg å begi meg ut under din beskyttelse og med

tankene stadig rettet mot deg.

Der er ingen annen Gud enn deg, den ene, den uforlignelige, den allvitende, den allvise.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud!

Dette er din tjener som har drukket dypt av din milde barmhjertighets vin fra din nådes hender og smakt din kjærlighets sødme i dine dager. Jeg bønnfaller deg, ved dine navns legemliggjørelser som ingen sorg kan hindre i å fryde seg over din kjærlighet eller i å beskue ditt åsyn, og som alle skarene av likegyldige ikke makter å få vendt bort fra ditt velbehags vei, om å gi ham de gode ting som du eier, og om å heve ham til slike høyder at han vil betrakte verden akkurat som en skygge som forsvinner hurtigere enn øyet kan blunke.

Beskytt ham også, o min Gud, ved din umåtelige veldes makt, mot alt som du avskyr. Du er i sannhet hans Herre og alle verdener Herre.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o min Gud!

Du er den som ved et ord fra din munn fullstendig har omformet hele skaperverket, og ved et strøk av din penn har skilt dine tjenere fra hverandre. Jeg bevitner, o min Gud, at ved et ord talt av deg i denne åpenbaring ble alle skapte ting bragt til å utånde, og ved atter et annet ord ble alle slike som du ønsket, skjendet nytt liv ved din nåde og barmhjertighet.

Jeg takker deg derfor og lovpriser deg, i alle dine kjæres navn, for at du har gitt dem å bli født på ny, ved det levende vann som har strømmet ned fra din viljes munn. Ettersom du levendegjorde dem ved din gavmildhet, o min Gud, så gjør dem, ved din barmhjertighet, urokkelig hengivne overfor din vilje; og ettersom du lot dem tre inn i din Saks tabernakel, så gi ved din nåde at de ikke må bli holdt tilbake fra deg.

Opplukk da din kunnskaps dører for deres hjerter, o min Gud, slik at de kan erkjenne deg som en som er høyt hevet over å kunne nås og fattes av dine skapningers forstand, og umåtelig opphøyet over ditt folks bestrebelsers på å antyde din natur, og slik

at de ikke vil følge enhver høyrøstet bedrager som fordrister seg til å tale i ditt navn. Gjør dem enn videre, o min Herre, i stand til å holde så ufravikelig fast ved din Sak at de kan forbli upåvirket av de forvirrende hentydninger fra dem som, drevet av sine lyster, ytrer det som er blitt dem forbudt i dine tavler og dine skrifter.

Du er vel vitende, o min Herre, om at jeg hører ulingen fra de ulver som fremtrer i dine tjeneres kledning. Beskytt derfor dine elskede mot deres onde påvirkning, og gjør dem i stand til å holde urokkelig fast ved hva som enn er blitt åpenbart av deg i denne åpenbaring, som ingen annen åpenbaring utgått fra din kunnskap har overtruffet.

Bestem du for dem, o min Herre, det som vil være dem til gagn. Opplyst så deres øyne med din kunnskaps lys, slik at de kan se deg klart opphøyet over alle ting, og strålende midt iblant dine skapninger, og som seierherre over alle som er i din himmel og alle som er på din jord. Mektig er du til å handle etter ditt behag. Ingen annen Gud er der enn deg, den overmåte herlige, som alle mennesker

bønnfaller om hjelp.

Lovet være du, som er hele skapningens Herre!

– Bahá'u'lláh

Priset være ditt navn, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg ved ditt navn ved hvilket Timen er slagen, og Oppstandelsen fant sted, og frykt og beven grep alle som er i himmelen og alle som er på jorden, om å la regne ned, fra din barmhjertighets himmel og din kjærlige medlidenhets skyer, det som vil fryde hjertene hos dine tjenere, som har vendt seg mot deg og fremmet din Sak.

Beskytt dine tjenere og dine tjenerinner, o min Herre, mot den tomme innbilnings og de fåfengte forestillingers piler, og gi dem en munnfull å drikke av din kunnskaps mildt strømmende vann fra din nådes hender.

Du er sannelig den allmektige, den mest opphøye, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Priset være ditt navn, o Herre min Gud! Jeg er din tjener som har fattet om dine kjærlige velsignelsers bånd og klynget meg til din gavmildhets kjortelsøm. Jeg bønnfaller deg ved ditt navn hvorved du har underlagt deg alle skapte ting, både synlige og usynlige, og hvorved den ånde som i sannhet er liv ble ført hen over hele skapningen, om å styrke meg med din makt som har omsluttet himlene og jorden, og om å beskytte meg mot all sykdom og trengsel. Jeg bevitner at du er alle navns Herre, og den som forordner alt som måtte behage deg. Der er ingen annen Gud enn deg, den allmektige, den allvitende, den allvise.

Bestem du for meg, o min Herre, det som vil gavne meg i enhver verden av dine verdener. Gi meg derfor det du har skrevet ned for de utvalgte blant dine skapninger, som hverken fordømmerens fordømmelse, eller den vantros høylytte misnøye, eller kulden hos slike som har trukket seg bort fra deg, har avskrekket fra å vende seg mot deg.

Du er sannelig hjelperen i fare ved ditt herredømmes kraft. Ingen Gud er der uten deg, den allmektige, den sterkeste.

– Bahá'u'lláh

Originalen til denne bønn for beskyttelse er skrevet med Bábs egen hånd i form av et pentagram.

I Guds navn, den overveldende storhets Herre, den altbetvingende.

Helliget være Herren som har kilden til herredømme i sin hånd. Han skaper hva han enn vil ved sitt befalingsord “bli” – og det blir. Hos ham har all øvrighetsmakt ligget til nå, og hos ham skal den forbli heretter. Han gjør seierrik hvem han enn vil, gjennom sin befalings kraft. Han er i sannhet den sterke, den allmektige. Ham tilhører all herlighet og velde i åpenbaringsens og skapningens riker og i hva som enn ligger mellom dem. Sannelig, han er den mektige, den overmåte herlige. Fra evighet har han vært kilden til ubetvingelig styrke, og det skal han til evighet forbli. Han er sannelig maktens og kraftens Herre. Alle himmelens og jordens riker og hva som enn er mellom dem tilhører Gud, og hans kraft er alle ting overlegen. Alle skatter på jorden og i himmelen og i alt mellom dem tilhører ham, og hans beskyttelse omfatter alle ting. Han er skaperen av himmelen og jorden og hva som enn ligger

mellom dem, og han står i sannhet som vitne til alle ting. Han er Dommens herre for alle som bor i himmelen og på jorden og i hva som enn ligger mellom dem, og Gud er sannelig snar i sin dom. Han fastsetter det mål som er tildelt alle som er i himmelen og på jorden og i hva som enn er mellom dem. Sannelig, han er den høyeste beskytter. Han holder i sitt grep nøklene til himmelen og jorden og til alt mellom dem. Etter eget behag skjenker han gaver, gjennom sin befalings kraft. I sannhet omfatter hans nåde alt, og han er den allvitende.

Si: Gud er meg nok; han er den som i sitt grep holder altets rike. Gjennom kraften hos sine hærskarere i himmelen og på jorden og i hva som enn ligger mellom dem beskytter han hvem han enn vil blant sine tjenere.

Umåtelig opphøyet er du, o Herre! Beskytt oss mot det som ligger foran oss og bak oss, over våre hoder, til høyre, til venstre, under våre føtter og på enhver annen side av oss. Sannelig, din beskyttelse av alle ting svikter aldri.

– Báb

Ære være deg, O Gud!
Du er den Gud som har vært til forut for alle ting, som vil være til etter alle ting og bestå hinsides alle ting. Du er den Gud som vet alle ting og råder over alle ting. Du er den Gud som er barmhjertig mot alle ting, som dømmer mellom alle ting og som ser alle ting. Du er Herren min Gud, du kjenner min stilling og du betrakter mitt indre og mitt ytre vesen.

La din tilgivelse forunnes meg og de troende som svarte da du kalte. Vær du min fyldestgjørende hjelper mot lumske anslag fra hvem som enn måtte ønske å volde meg sorg eller ville meg ondt. Du er i sannhet Herren over alle skapte ting. Du strekker til for alle, mens ingen kan være selvtilstrekkelig uten deg.

– Báb

OGud, min Gud! Vern dine betrodde tjenere mot selvets og begjærets onder, beskytt dem med din miskunnhets årvåkne øye mot alt nag, alt hat og all misunnelse, gi dem ly i din omsorgs

uinntagelige festning, og, i sikkerhet for tvilens kastespyd, gjør dem til vitnesbyrd om dine herlige tegn, gjør deres ansikter forklaret med de skinnende stråler fra din guddommelige enhets daggry, gled deres hjerter med de ord som er åpenbart fra ditt hellige rike, styrk deres lender med din altbeherskende kraft som kommer fra din herlighets kongedømme. Du er den overmåte gavmilde, beskytteren, den allmektige, den nådige.

– ‘Abdu’l-Bahá

FOR DE DØDE

Han er Gud, opphøyet er han, miskunnhetens og gavmildhetens Herre!

Ære være deg, o min Gud, den allmektige Herre! Jeg vitner om din allmakt og din velde, om ditt herredømme og din miskunn, om din nåde og din kraft, om at ditt vesen er ett og din innerste virkelighet en, om din hellighet og opphøyetet over tilværelsens verden og alt som er i den.

O min Gud! Du ser meg løst fra alt uten deg og ser at jeg holder fast ved deg og vender meg mot din gavmildhets osean, mot din velviljes himmel, mot din nådes sol.

Herre! Jeg bevitner at du i din tjener har forvart din betrodde skatt, og det er den ånd hvormed du har gitt verden liv.

Jeg ber deg, ved glansen av din åpenbarings sol, om nådigst å ta imot fra ham det han har utrettet i dine dager. Gi så at han kan bli ikledd ditt velbehags ære og prydet med din anerkjennelse.

O min Herre! Jeg selv og alle skapte ting bevitner din styrke, og jeg ber deg om ikke å vise bort fra deg denne ånd som har steget opp til deg, til ditt himmelske hjem, ditt opphøyede paradiset og din nærhets tilfluktssteder, o du, som er alle menneskers Herre!

Gi så, o min Gud, at din tjener kan få omgås dine utvalgte, dine hellige og dine budbringere på himmelske steder som pennen ikke kan beskrive og heller ikke tungen tale om.

O min Herre, den fattige har sannelig hastet hen til din rikdoms kongedømme, den fremmede til sitt hjem innenfor dine enemerker, den vansmekkende til din gavmildhets himmelske elv. Utelukk ham ikke, o Herre, fra hans del av din nådes taffel og fra din gavmildhets gunst. Du er i sannhet den allmektige, den nådige, den overmåte gavmilde!

O min Gud, din betrodde skatt er bragt tilbake til deg. Det anstår seg din nåde og din gavmildhet som har omsluttet dine riker på jorden og i himmelen, å forunne den du nylig har ønsket velkommen dine gaver og dine foræringer, og fruktene fra din nådes tre! Mektig er du til å gjøre som du vil,

der er ingen annen Gud enn deg, den nådige, den mest gavmilde, den medlidende, giveren, den tilgivende, den dyrebare, den allvitende.

Jeg bevitner, o min Herre, at du har pålagt menneskene å ære sin gjest, og den som har steget opp til deg har i sannhet nådd frem til deg og oppnådd ditt nærvær. Ta deg så av ham i samsvar med din nåde og gavmildhet! Ved din herlighet, jeg vet med sikkerhet at du ikke vil avholde deg fra det som du har pålagt dine tjenere, heller ikke vil du berøve den noe som har klynget seg til din gavmildhets bånd og steget opp til din rikdoms daglysning.

Der er ingen annen Gud enn deg, den ene, den eneste, den sterke, den allvitende, den gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Ære være deg, o Herre min Gud!
Bring ikke fornedrelse over ham som du har opphøyet ved styrken av ditt evigvarende herredømme, og før ikke langt bort fra deg ham som du har gitt å tre inn i din evighets tabernakel. Vil du, o min Gud, forstøte ham som du har

skjermet ved ditt herredømme, og vil du vise bort fra deg, o min lengsel, ham som har funnet tilflukt hos deg? Kan du fornedre ham som du har opphøyet, eller glemme ham som du gav evnen til å minnes deg?

Lovpriset, uendelig lovpriset er du! Du er den som fra evighet har vært hele skaperverkets Konge og dets første årsak, og du vil til evighet forbli alle skapte tings Herre og deres forordner. Lovpriset er du, o min Gud! Hvis du opphører å være barmhjertig mot dine tjenere, hvem vil da vise barmhjertighet mot dem? Og hvis du avslår å hjelpe dem du elsker, hvem er det som kan hjelpe dem?

Lovpriset, umåtelig lovpriset er du! Du er elsket i din sannhet, og sannelig, deg tilber vi alle; og du er åpenbar i din rettfærdighet, og sannelig, om deg bærer vi alle vitnesbyrd. Du er i sannhet elsket i din nåde. Ingen annen Gud er der enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.

– Bahá'u'lláh

O min Gud! O du som tilgir synd, som skjenker gaver, som fordriver lidelser!

Sannelig, jeg bønnfaller deg om å tilgi syndene til dem som har forlatt sitt jordiske hylster og er steget opp til den åndelige verden.

O min Herre! Rens dem for overtredelser, fordriv deres sorger, og gjør deres mørke til lys. Gi dem å tre inn i lykkens hage, rens dem med det reneste vann, og la dem få skue din herlighet på den høyeste tinde.

– ‘Abdu’l-Bahá

O min Gud! O min Gud! Din tjener, ydmyk overfor ditt guddommelige herreveldes majestet og beskjedent ved din enhets dør, har sannelig trodd på deg og dine vers, har vitnet om ditt Ord, er blitt oppflammet av din kjærlighets ild, er blitt nedsenket i dybdene av din kunnskaps osea, er blitt tiltrukket av dine milde vinder, har satt sin lit til deg, har vendt sitt ansikt mot deg, har frembåret sine bønner til deg og er blitt forsikret om din forlatelse og tilgivelse. Han har oppgitt dette jordiske liv og tatt sin flukt til udødelighetens rike, i lengsel

etter den gunst å møte deg.

O Herre, betenk ham med et herlig stade, gi ham ly i din uforlignelige barmhjertighets paulun, la ham tre inn i ditt herlige paradis, og gi ham evig tilhold i din opphøyede rosenhage, så han kan dukke ned i mysterieverdenens lyshav.

Sannelig, du er den gavmilde, den sterke, tilgiveren og forleneren.

– ‘Abdu’l-Bahá

O min Gud, o tilgiver av synd og fordriver av plager! O du som er forlateren, den barmhjertige! Mine bønnfallende hender løfter jeg mot deg, i tårer trygler jeg ditt guddommelige vesens kongesete, ved din nåde og mildhet, om å tilgi din tjenerinne som har steget opp til sannhetens sete. O Herre, la din gavmildhets og din gunsts skyer trekke over henne, nedsenk henne i din tilgivelses og forlatelses osea, og gjør at hun kan tre inn i hin helligede bolig, ditt himmelske paradis.

Du er sannelig den mektige, den medlidende, den gavmilde, den barmhjertige.

– ‘Abdu’l-Bahá

EKTESKAP

“Bahá’í ekteskap er forening og inderlig hengivenhet mellom de to parter. De må imidlertid utvise den største omhu og lære hverandres karakter å kjenne. Dette evige bånd bør stadfestes av en fast pakt, og hensikten bør være å frembringe harmoni, vennskap og enhet og å oppnå evig liv.”

– ‘Abdu’l-Bahá

Ekteskapsløftet – de ord som skal sies av bruden og brudgommen enkeltvis i nærvær av minst to vitner godkjent av det lokale råd – er, som foreskrevet i Kitáb-i-Aqdas:

“Sannelig, vi vil alle holde fast ved Guds vilje.”

Han er giveren, den gavmilde! Lovet være Gud, den urgamle, den evinnelige, den uforanderlige, den evige! Han som i sitt eget vesen har bevitnet at han i sannhet er den ene, den eneste, den uhindrede, den opphøyede. Vi vitner om at sannelig, der er ingen annen Gud enn ham,

og vi erkjenner hans enhet, bekjenner at han er én. Han har alltid hatt tilhold i utilgjengelige høyder, på sin opphøyethets tinde, helliggjort fra omtale av noen unntatt ham selv, fri fra beskrivelse av noen annen enn ham.

Og da han ønsket å vise nåde og velgjørenhet overfor menneskene, og å skape orden i verden, åpenbarte han forordninger og skapte lover; deriblant innstiftet han loven om ekteskap, gjorde den til en velværets og frelsens festning og påla oss den i det som ble sendt ned fra hellighetens himmel i hans Helligste bok. Han sier, stor er hans herlighet: “Inngå ekteskap, o mennesker, så det fra dere kan fremstå den som vil minnes meg blant mine tjenere; dette er ett av mine bud til dere; adlyd det som en hjelp for dere selv.”

– Bahá'u'lláh

Han er Gud! O uforlignelige Herre! I din allmektige visdom har du pålagt folkene ekteskap, så at generasjonene kan etterfølge hverandre i denne timelige verden, og så at de, så lenge

verden skal bestå, alltid kan være beskjeftiget ved din enhets terskel med tjeneste og tilbedelse, med hyllest, tilkjennegivelse av ærefrykt, og lovprisning. “Jeg har ikke skapt ånder og mennesker for annet enn at de skulle tilbe meg.”* Måtte du derfor i din barmhjertighets himmel vie disse to fugler fra din kjærlighets rede og gjøre dem til et middel til å tiltrekke evig nåde, slik at det fra foreningen av disse to kjærlighetens sjøer kan heve seg en bølge av ømhet som skyller det rene og gode avkoms perler opp på livets strand. “Han har latt de to sjøer flyte fritt, så at de skal møte hverandre: mellom dem er det et skille som de ikke overskrider. Hvilken av deres Herres velgjerninger vil dere da benekte? Fra hver av dem henter han opp større og mindre perler.”**

O du gode Herre! La du dette ekteskap frembringe koraller og perler. Du er i sannhet den allmektige, den største, den evig tilgivende.

– ‘Abdu’l-Bahá

* Jf. Koranen 51:56

** Jf. Koranen 55:19-22

O Gud, min Gud! Denne din tjenerinne kaller på deg, setter sin lit til deg, vender ansiktet mot deg og trygler deg om å nedsende dine himmelske gaver over henne, om å røpe dine åndelige mysterier for henne og om å skinne din guddoms lys på henne.

O min Herre! Gjør min ektemanns øyne seende.

Gled hans hjerte med lyset av å kjenne deg, før hans sinn til din lysende Skjønnhet, fryd hans ånd ved å åpenbare din klare glans og herlighet for ham.

O min Herre! Løft sløret bort fra hans syn. La dine rike gaver regne ned over ham, berus ham med din kjærlighets vin, gjør ham til en av dine engler som i sin sjel svever gjennom høye himler skjønt føttene vandrer på denne jord. Gjør ham til en skinnende lampe som utstråler din visdoms lys blant ditt folk.

Sannelig, du er den dyrebare, den evig givende, den rundhåndede.

– ‘Abdu’l-Bahá

O min Herre, o min Herre! Disse to skinnende stjerner er blitt viet i din kjærlighet, sammenføyet i tjeneste for din hellige terskel, forenet i å bistå din Sak. La dette ekteskap bli likesom gjenomvevet av din overstrømmende nådes lys, o min Herre, den overmåte barmhjertige, og som lysende stråler ved dine gaver, o du den godgjørende, den evig givende, så det ut fra dette store tre kan skyte grener som vil vokse seg grønne og frodige ved gavene som regner ned fra din nådes skyer.

Sannelig, du er den gavmilde. Sannelig, du er den allmektige. Sannelig, du er den medlidende, den overmåte barmhjertige.

– ‘Abdu’l-Bahá

Ære være deg, o min Gud!
Sannelig, denne din tjener og denne din tjenerinne er kommet sammen under din barmhjertighets vern, og de er forenet ved din velvilje og godhet. O Herre! Hjelp dem i denne verden og i ditt rike, og bestem for dem ethvert gode ved din gavmildhet og nåde. O Herre! Styrk dem i din

tjeneste, og hjelp dem til å tjene deg. Gi dem å bli ditt navns tegn i din verden, og beskytt dem ved dine gaver som er uuttømmelige i denne verden og den kommende verden. O Herre! De bønnfaller din miskunnhets kongedømme og påkaller din enhets rike. Sannelig, de har inngått ekteskap i lydighet mot ditt bud. Gi at de må bli tegn på harmoni og enhet inntil tidenes ende. Sannelig, du er den overmåte sterke, den allestedsnærværende, den allmektige.

– ‘Abdu’l-Bahá

ENHET

O min Gud! O min Gud! Forén dine tjeneres hjerter, og åpenbar for dem ditt store mål. Måtte de følge dine bud og holde fast ved din lov. Hjelp dem, o Gud, i deres bestrebelser, og gi dem styrke til å tjene deg. O Gud! Overlat dem ikke til seg selv, men led deres trinn med din kunnskaps lys, og gled deres hjerter med din kjærlighet. Sannelig, du er deres hjelper og deres Herre.

– Bahá’u’lláh

O min Gud! O min Gud! Sannelig, jeg påkaller deg og bønnfaller foran din terskel, og ber deg om at alle dine velsignelser må senke seg over disse sjeler. Utse dem til å motta din gunst og din sannhet.

O Herre! Forén hjertene og knytt dem sammen, la alle sjelene forenes i harmoni, og gled deres ånd ved din hellighets og enhets tegn. O Herre! Gjør

disse ansikter strålende ved lyset av din enhet. Styrk dine tjeneres lender i ditt rikes tjeneste.

O Herre, du som eier uendelig nåde! O tilgivelsens og forlatelsens Herre! Tilgi våre synder, forlat oss våre ufullkommenheter, og få oss til å vende oss til din mildhets rike idet vi påkaller maktens og styrkens rike, ydmyke ved din helligdom, underdanige overfor dine vitnesbyrds herlighet.

O Herre Gud! La oss bli som havets bølger, som hagens blomster, forenet, enige ved din kjærlighets gaver. O Herre! La hjertene svulme i oss ved din enhets tegn, og gjør hele menneskeheten lik stjerner som skinner fra den samme herlighets høyde, lik fullkomne frukter som vokser på ditt livsens tre.

Sannelig, du er den allmektige, den selvbestående, giveren, den tilgivende, den forlatende, den allvitende, den ene skaper.

– ‘Abdu’l-Bahá

FONDET

Alle Guds venner ... bør bidra i den grad det er mulig, hvor beskjedne deres gave enn måtte være. Gud bebyrder ikke en sjel over dens evne. Slike bidrag må komme fra alle sentre og alle troende. ... O Guds venner! Vær forvissnet om at til gjengjeld for disse bidrag vil deres jordbruk, deres industri og deres handel bli velsignet ved mangfoldige økninger, med rikelige gaver og foræringer. Han som kommer med én god gjerning, vil motta en tifoldig belønning. Det hersker ingen tvil om at den levende Herre i rikt monn vil bekrefte dem som bruker sin rikdom på hans sti.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Gud, min Gud! Gjør dine sanne elskeres panner forklaret, og understøtt dem med seierssikre engleskarer. Styr deres føtter med sikre steg på din strake sti, og åpne du ved din urgamle gavmildhet dine velsignelsers porter for dem. For de offerer på din sti det du har skjænket dem, idet de verger din tro, setter sin lit til

ihukommelsen av deg, gir sine hjerter som offer av kjærlighet til deg og ikke holder tilbake det de besitter i sin tilbedelse av din Skjønnhet og i sin søken etter måter å behage deg.

O min Herre! Bestem du for dem en rikelig andel, et fastsatt vederlag og en sikker belønning.

Sannelig, du er forsørgeren, hjelperen, den gavmilde, den rundhåndede, den alltid givende.

– ‘Abdu’l-Bahá

FORELDRE

Det anstår seg for tjeneren etter hver bønn å tryggle Gud om å skjenke hans foreldre sin miskunn og tilgivelse. Dermed vil Guds kallen oppløftes: “Tusen ganger tusen det du har bedt om for dine foreldre, skal din belønning bli!”

– Báb

Jeg ber om din tilgivelse, o min Gud, og bønnfaller om forlatelse slik du ønsker at dine tjenere skal henvende seg til deg. Jeg ber deg om å tvette bort våre synder som det anstår din høyhet, og om å tilgi meg, mine foreldre og dem du anser for å ha trådt inn i din kjærlighets bolig på et vis som er ditt transcendent overherredømme verdig og sømmer seg vel for din himmelske makts herlighet.

O min Gud! Du har inspirert min sjel til å påkalle deg, og var det ikke for deg, ville jeg ikke kalle på deg. Høylovet og forherliget er du; jeg priser deg, for du åpenbarte deg for meg, og jeg ber deg tilgi meg siden jeg har forsømt min plikt til å kjenne deg og har unnlatt å vandre på din kjærlighets sti.

– Báb

O Herre! I denne aller største religionsordning godtar du barns forbønn for foreldrene. Dette er en av de spesielle, uendelige gaver i denne religionsordning. Godta derfor, o du gode Herre, anmodningen fra denne din tjener ved din enhets terskel, og nedsenk hans far i din nådes osea, for denne sønn har reist seg for å tjene deg og bestreber seg stadig på din kjærlighets sti. Sannelig, du er giveren, forlateren og den gode!

– ‘Abdu’l-Bahá

HELBREDELSE

Ditt navn er min helbredelse, o min Gud, og ihukommelse av deg er mitt legemiddel. Å være deg nær er mitt håp, og kjærlighet til deg er min ledsager. Din barmhjertighet mot meg er min helbredelse og min hjelp både i denne verden og i den kommende verden. Sannelig, du er den overmåte gavmilde, den allvitende, den allvise.

– Bahá’u’lláh

Du er den, o min Gud, ved hvis navn de syke blir helbredet, og de svakelige finner legedom, og de tørstende blir gitt å drikke, og de forpinte blir skjenket hvile, og de egensindige blir veiledet, og de fornedrede blir opphøyet, og de fattige blir beriket, og de uvitende blir opplyst, og de tungsindige fylles av lys, og de sørgmodige blir oppmuntret, og de kalde blir varmet, og de undertrykte blir oppreist. Ved ditt navn, o min Gud, ble alle skapte ting

opplivet, og himmelen ble utspent, og jorden ble grunnfestet, og skyene ble hevet og bragt til å regne på jorden. Dette, i sannhet, er et tegn på din nåde mot alle dine skapninger.

Jeg bønnfaller deg derfor ved ditt navn hvorved du åpenbarte din guddom og opphøyet din Sak over hele skaperverket, og ved hver av dine ypperste titler og uendelig ærefryktingytende egenskaper, og ved alle de dyder hvorved ditt altoverskyggende og umåtelig opphøyede vesen blir forherliget, om i denne natt å sende ned, fra din barmhjertighets skyer, din helbredelses regn over dette spedbarn, som du har forbundet med ditt overmåte herlige Selv i din skapnings rike. Ikle det så ved din nåde, o min Gud, velværets og sunnhetens kappe og beskytt det, o min elskede, mot enhver lidelse og sykdom, og mot hva som enn er avskyelig for deg. Din makt kan sannelig overkomme alle ting. Du, i sannhet, er den sterkeste, den selvbestående. Send enn videre ned over det, o min Gud, det som er godt i denne verden og i den neste, og alt godt fra fordums og den senere tids slekter. Din makt og din visdom er sannelig i stand til dette.

– Bahá'u'lláh

Han er helbrederen, fyldestgjøreren, hjelperen, den alt-tilgivende, den overmåte barmhjertige!

Jeg påkaller deg, o opphøyede, o trofaste, o herlige!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o hersker, o oppreiser, o dommer!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o uforlignelige, o evige, o eneste!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o mest lovpriste, o hellige,
o hjelpende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o allvitende, o viseste, o største!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o milde, o majestetiske,
o befalende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o elskede, o høyt skattede,
o frydefulle!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o mektigste, o oppholdende,
o veldige!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o styrende, o selvbestående,
o allkloke!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o ånd, o lys, o mest åpenbare!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o du, oppsøkt av alle, o du,
kjent av alle, o du, skjult for alle!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o dulgte, o seierrike, o forærende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o allmektige, o støttende,
o dølgende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o former, o tilfredsstiller,
o opprykker!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o oppstigende, o samlende,
o opphøyende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o fullbyrdende, o ubundne,
o gavmilde!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o velgjørende, o tilbakeholdende,
o skapende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o ypperste, o fagre, o godgjørende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o rettferdige, o nådige,
o høysinnede!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o altbetvingende, o evig
forblivende, o mest vitende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o strålende, o gamle av dager,
o høymodige!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o vel forvarte, o frydens Herre,
o attråede!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o du, god mot alle, o du,
medlidende overfor alle, o edelmodigste!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o tilflukt for alle, o ly for alle,
o altbevarende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o du, hjelper for alle, o du,
påkalt av alle, o belivende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o avdekker, o ødelegger,
o aller mildeste!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o du min sjel, o du min elskede,
o du min tro!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o slukker av tørst, o overopp-
høyede Herre, o mest dyrebare!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o største ihukommelse,
o edleste navn, o aller eldste vei!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o mest lovpriste, o aller helligste,
o uforkrenkelige!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o løser, o rådgiver,
o frelser!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o venn, o lege, o betagende!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o herlighet, o Skjønnhet,
o gavmilde!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o den høyest betrodde,
o aller kjæreste, o morgenrødens Herre!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o oppflammer, o opplyser,
o gledebringer!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o gavmildhetens Herre,
o mest medlidende, o aller barmhjertigste!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o bestandige, o livgivende,
o hele tilværelsens kilde!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o du som gjennomtrenger alle ting,
o altskuende Gud, o ytringens Herre!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o åpenbare og dog skjulte,
o usette og dog navnkundige, o tilskuer søkt av
alle! Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

Jeg påkaller deg, o du som døder de elskende,
o nådens Gud for de onde!
Du den fyldestgjørende, du den helbredende,
du den forblivende, o du forblivende!

O fyldestgjører, jeg påkaller deg, o fyldestgjører!
O helbreder, jeg påkaller deg, o helbreder!
O forbliver, jeg påkaller deg, o forbliver!
Du den evig forblivende, o du forblivende!

Uforkrenkelig er du, o min Gud! Jeg bønnfaller deg ved ditt høysinn, hvorved din gavmildhets og nådes porter ble slått vidt opp, hvorved din hellighets tempel ble grunnfestet på evighetens trone; og ved din barmhjertighet hvorved du innbød alle skapte ting til dine gavers og foræringers taffel; og ved din nåde hvorved du svarte, i ditt eget Selv med ditt ord "Ja!" på vegne av alle i himmel og på jord, i den stund da din overhøyhet og din storhet stod åpenbart, i den demringstime da ditt herredømmes velde ble gitt klart til kjenne. Og atter bønnfaller jeg deg, ved disse overmåte fagre navn, ved disse overordentlig edle og ypperlige egenskaper, og ved din umåtelig opphøyede ihukommelse, og ved din rene og plettfrie Skjønnhet, og ved ditt skjulte lys i det mest forborgne paulun, og ved ditt navn, ikledd prøvelsens kappe hver morgen og aften, om å beskytte den som bærer denne velsignede tavle,

og hvem som enn fremsier den, og hvem som enn kommer over den, og hvem som enn går rundt det hus hvor den befinner seg. Helbred du derfor ved den enhver som er hjemsøkt av sykdom, sott eller armod for enhver trengsel og vånnde, for enhver vederstyggelig prøvelse og kval, og led du ved den hvem som enn ønsker å tre inn på din ledelses stier og din tilgivelses og nådes veier.

Du er i sannhet den sterke, den evig fyldestgjørende, den helbredende, beskytteren, den givende, den medlidende, den uendelig høysinnede, den overmåte barmhjertige.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg, ved ditt Største navn hvorved du oppildnet dine tjenere og bygget dine byer, og ved dine ypperste titler og dine uendelig opphøyede egenskaper, om å hjelpe ditt folk til å vende seg i retning av dine mangfoldige gaver og vende ansiktet mot din visdoms tabernakel. Helbred du de sykdommer som har angrepet sjelene på alle kanter

og avholdt dem fra å rette blikket mot det paradiset som ligger i ly av ditt beskyttende navn, som du utså til Konge over alle navn for alle som er i himmelen og alle som er på jorden. Mektig er du til å gjøre som det behager deg. I din hånd ligger herredømmet over alle navn. Der er ingen annen Gud enn deg, den mektige, den vise.

Jeg er bare en fattigslig skapning, o min Herre; jeg har klynget meg til din rikdoms kjortelsøm. Jeg er meget syk; jeg har holdt fast ved din helbredelses bånd. Fri meg fra de plager som har omringet meg, og tvett meg omhyggelig med din nådes og barmhjertighets vann, og ifør meg sunnhetens kledning, ved din tilgivelse og gavmildhet. Fest så mine øyne på deg, og fri meg fra all tilknytning til noe annet enn deg. Hjelp meg til å gjøre det som du ønsker, og til å utføre det som du vil.

Du er i sannhet Herren over dette liv og over det neste. Du er, i sannhet, den evig tilgivende, den mest barmhjertige.

– Bahá'u'lláh

O Gud, min Gud! Jeg bønnfaller deg, ved din helbredelses osean, og ved glansen fra din nådes dagstjerne, og ved ditt navn hvorved du bragte dine tjenere til underkastelse, og ved den gjennomtrengende kraft av ditt ypperste Ord, og ved styrken av din umåtelig opphøyede Penn, og ved din barmhjertighet som var til før skapelsen av alle som er i himmel og på jord, om å rense meg med din godhets vann for enhver lidelse og sykdom og for all svakhet og skrøpeligheit.

Du ser, o min Herre, den som bønnfaller deg vente ved din godhets dør, og den som har satt sitt håp til deg klynge seg til din gavmildhets bånd. Jeg trygler deg, nekt ham ikke de ting han søker fra din nådes osean og din miskunnhets dagstjerne.

Mektig er du til å gjøre det som behager deg. Der er ikke noen annen Gud enn deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Ære være deg, o Herre min Gud!
Jeg bønnfaller deg ved ditt navn, hvorved du hevet din ledelses bannere, og utgjøt din

miskunnhets stråleglans, og åpenbarte ditt herredømmes velde; hvorved dine navns lampe er kommet til syne i dine egenskapers nisje, og han som er din enhets tabernakel og manifestasjonen av løsrivelse har strålt frem; hvorved din ledelses veier ble gjort kjent og ditt velbehags stier ble trukket opp; hvorved villfarelsens grunnvoller ble bragt til å ryste og ondskapens tegn er tilintetgjort; hvorved visdommens kilder har sprunget frem og det himmelske taffel er sendt ned; hvorved du vernet dine tjenere og skjenket din helbredelse; hvorved du gav dine kjærlige velsignelser til kjenne for dine tjenere og åpenbarte din tilgivelse blant dine skapninger – jeg bønnfaller deg om å beskytte den som har holdt fast ved og vendt tilbake til deg og har klynget seg til din barmhjertighet og grepet tak i ditt kjærlige forsyns kjortelsøm. Send så ned over ham din helbredelse, og gjør ham frisk, og betenk ham med en standhaftighet forunt ham av deg, og en ro skjenket ham av din opphøyethet.

Du er i sannhet helbrederen, beskytteren, hjelpere, den allmektige, den sterke, den overmåte herlige, den allvitende.

– Bahá'u'lláh

Ære være deg, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg ved ditt navn hvorved han som er din Skjønnhet er blitt grunnfestet på din Saks trone, og ved ditt navn hvorved du forandrer alle ting, og samler alle ting, og kaller til regnskap alle ting, og belønner alle ting, og bevarer alle ting, og opprettholder alle ting – jeg bønnfaller deg om å beskytte denne tjenerinne som har tatt sin tilflukt til deg, og søkt ly hos ham som du selv er åpenbart i, og satt all sin lit og fortrøstning til deg.

Hun er syk, o min Gud, og har søkt ly under din helbredelses tre; hun lider, og har flyktet til din beskyttelses stad; hun er svakelig, og har søkt dine gunstbevisningers utspring; hun er ille plaget, og har skyndet seg å nå din hviles kilde; hun er tynget av synd, og har vendt sitt ansikt mot din tilgivelses kongesete.

Ifør henne, ved ditt herredømme og din miskunnhet, o min Gud og min elskede, din balsams og din helbredelses kledning, og gi henne å drikke av din barmhjertighets og dine gunstbevisningers beger. Beskytt henne enn videre mot enhver plage

og lidelse, mot all smerte og sykdom og mot hva som enn måtte være avskyelig for deg.

Du, i sannhet, er umåtelig opphøyet over alt annet enn deg selv. Du er sannelig helbrederen, den evig fyldestgjørende, beskytteren, den evig tilgivende, den mest barmhjertige.

– Bahá'u'lláh

HJELP

La ham, med hensyn til sine anliggender, gjenta nitten ganger:

Du ser, o min Gud, at jeg er løst fra alt uten deg og klynger meg til deg. Led meg i alle mine anliggender til det som gavner meg til ære for din Sak og dine elskedes høye stade.

La ham så tenke over saken og foreta seg hva som enn kommer ham i tankene.

– Bahá'u'lláh

Når skremmende naturfenomener inntreffer, kom i bu deres Herres velde og majestet, han som hører og ser alt, og si:

Herredømmet er Guds, Herren over det sette og det usette, skaperverkets Herre.

– Bahá'u'lláh

Min Gud, min tilbedte, min Konge, min lengsel! Hvilke ord kan uttrykke min takk til deg? Jeg var likegyldig, du vekket meg. Jeg hadde vendt meg bort fra deg, du hjalp meg nådigst til å vende meg mot deg. Jeg var som en død, du gjenoppvekket meg med livets vann. Jeg var visnet, du gav meg nytt liv ved dine ords himmelske elv som har strømmet frem fra den overmåte barmhjertiges Penn.

O guddommelige forsyn! Alt som er til er unnfanget ved din nåde; berøv det ikke din gavmildhets vann, og hold det heller ikke tilbake fra din miskunnets osea. Jeg bønnfaller deg om å hjelpe og støtte meg til alle tider og under alle forhold, og søker din urgamle gunst fra din nådes himmel. Du er i sannhet gavmildhetens Herre og herskeren over evighetens rike.

– Bahá'u'lláh

Odu hvis åsyn er gjenstand for min tilbedelse, hvis Skjønnhet er min helligdom, hvis bolig er mitt mål, hvis lovprisning er mitt håp, hvis forsyn er min ledsager, hvis kjærlighet er årsaken til min

eksistens, hvis omtale er min trøst, hvis nærhet er min attrå, hvis nærvær er mitt kjæreste ønske og min sterke lengsel, jeg bønnfaller deg om ikke å holde tilbake fra meg de ting du forordnet for de utvalgte blant dine tjenere. Skjenk meg derfor det som er godt i denne verden og i den neste.

Du, i sannhet, er alle menneskers Konge. Der er ingen annen Gud enn deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Jeg bønnfaller deg ved lysglansen fra ditt herlige åsyn, ved din urgamle storhets velde og ved ditt altoverskyggende herredømmes kraft, om å forordne for oss i denne stund ethvert mål av det som er godt og tilbørlig og om å bestemme for oss enhver andel av din nådes utgytelser. For det å skjenke gaver volder deg ikke tap, heller ikke minsker utdeling av gunstbevisninger din rikdom.

Forherliget er du, o Herre! I sannhet er jeg fattig mens du visselig er rik; i sannhet er jeg ringe mens du visselig er mektig; i sannhet er jeg maktesløs

mens du visselig er sterk; i sannhet er jeg fornedret mens du visselig er den mest opphøyede; i sannhet lever jeg i trengsel mens du visselig er maktens Herre.

– Báb

Herre! Ynkverdige er vi – forunn oss din gunst; fattige – skjenk oss en andel av din rikdoms osea; trengende – still oss tilfreds; fornedret – forlen oss med din herlighet. Fuglene i luften og dyrene på marken mottar sin føde fra deg hver dag, og alle vesener har del i din omsorg og miskunn.

Berøv ikke denne svekling din underfulle nåde, og forunn ved din velde denne hjelpeløse sjel din gavmildhet.

Gi oss vårt daglige brød, og skjenk din vekst i livets fornødenheter, så at vi kan bli avhengige av ingen annen enn deg, kan ha samfunn med deg alene, kan vandre på dine veier og utsi dine mysterier. Du er den allmektige og den kjærlige og hele menneskehetens forsørger.

– 'Abdu'l-Bahá

Ta ikke bort, o Herre, det festsmykkede taffel som er blitt dekket i ditt navn, og slukk ikke den brennende flamme som er blitt tent av din uutslukkelige ild. Hold ikke tilbake strømmen av ditt levende vann som nynner din herlighets og din ihukommelses melodi, og avhold ikke dine tjenere fra angens av din liflige vellukt som utsender din kjærlighets duft.

Herre! Vend dine helliges smertelige bekymringer til lise, deres gjenvordigheter til velvære, deres fornedrelse til heder, deres sorg til salig fryd, o du som i ditt grep holder hele menneskehetens tøyler!

Du er sannelig den ene, den eneste, den mektige, den allvitende, den allvise.

-‘Abdu’l-Bahá

HJEM

Ære være deg, o Herre min Gud!
 Jeg bønnfaller deg om å tilgi meg og dem som støtter din tro. Sannelig, du er den ypperste Herre, tilgiveren, den mest gavmilde. O min Gud! Gjør det mulig for slike av dine tjenere som mangler kunnskap å komme inn i din Sak. For når de først får vite om deg, bevitner de sannheten av Dommens dag og bestrider ikke åpenbaringene av din gavmildhet. Nedsend dine nådesbevisninger over dem, og skjenk dem, hvor enn de bor, en rikelig andel av det du har bestemt for de gudfryktige blant dine tjenere. Du er i sannhet den høyeste hersker, den overmåte gavmilde, den mest godgjørende.

O min Gud! La utgytelsene av dine gaver og velsignelser senke seg over hjem der beboerne har sluttet seg til din tro, som et tegn på din nåde og som et uttrykk for miskunn fra ditt nærvær. Sannelig, uovertruffen er du i å gi forlatelse. Skulle din gavmildhet bli holdt tilbake fra noen, hvordan

kunne han da regnes blant troens tilhengere på din Dag?

Velsign meg, o min Gud, og dem som vil tro på dine tegn på den fastsatte Dag, og slike som nærer min kjærlighet i sitt hjerte – en kjærlighet som du inngir dem. Sannelig, du er den rettferdige Herre, den mest opphøyede.

– Báb

HUQÚQU'LLÁH

Huqúqu'lláh er virkelig en stor lov. Det påbiviler alle å gi denne gaven fordi den er kilden til nåde, overflod og alt godt. Den er en gave som skal forbli hos hver sjel i enhver verden av Guds verdener, den altbesittende, den overmåte gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Forherliget er du, o min medlidende Herre! Jeg bønnfaller deg ved det opprør som din hellige ytrings osean er i, og ved de mangfoldige tegn på ditt ypperste herredømme, og de overbevisende tegn på din guddommelighet, og de forborgne mysterier som ligger skjult i din kunnskap, om å gi meg nåde til å tjene deg og dine utvalgte og sette meg i stand til pliktskyldigst å overgi din huqúq, som du har forordnet i din Bok. Jeg er, o min Herre, den som har satt sin hu til din herlighets rike og iherdig klynget seg til din gavmildhets kjortelsøm. O du som er Herren over alt som er til

og herskeren over navnenes rike, jeg bønnfaller deg om ikke å nekte meg de ting du besitter, og heller ikke forholde meg det du har bestemt for dine utvalgte.

Jeg trygler deg, o Herre over alle navn og himlenes skaper, om å hjelpe meg til å være standhaftig i din Sak, ved din styrkende nåde, således at verdens forfengeligheter ikke kan stenge meg ute som ved et slør, og til å ikke bli forhindret av det voldsomme oppstyr skapt av misdederne, som har reist seg for føre ditt folk vill i dine dager. Bestem derfor for meg, o mitt hjertes attrå, det som er godt i denne verden og i den kommende verden. Du er sannelig mektig til å gjøre som du vil. Ingen annen Gud er der enn deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Opphøyet være du, o hele skapningens Herre, den som alle ting må vende seg til. Med min indre og min ytre tunge avlegger jeg vitnesbyrd om at du har manifestert og åpenbart deg, sendt ned dine tegn og gjort dine vitnesbyrd kjent. Jeg bevitner

din uavhengighet av noe annet enn deg selv og din hellighet over alle jordiske ting. Jeg ber deg ved din Saks altoverskyggende herlighet og ditt Ords ypperste kraft om å gi styrke til den som ønsker å gi det som du har foreskrevet ham i din Bok og å følge det som vil spre duften av ditt bifall. Sannelig, du er den overmåte mektige, den overmåte nådige, den overmåte tilgivende, den overmåte gavmilde.

– Bahá'u'lláh

LEDELSE

Forherliget er du, o Herre min Gud!
 Jeg bønnfaller deg om å la regne ned fra din rike nådes skyer det som skal rense dine tjeneres hjerter for hva som enn kan hindre at de skuer ditt åsyn, eller kan forhindre dem fra å vende seg til deg, slik at de alle kan anerkjenne ham som er deres former og skaper. Hjelp dem så, o Gud, ved din høyeste veldes kraft, til å strebe henimot en slik stilling at de med letthet kan skille enhver motbydelig lukt fra duften av kledningen til ham som bærer ditt mest opphøyede og lovpriste navn, at de kan vende all sin hengivenhet mot deg og ha så nær forbindelse med deg at om alt som er i himmel og på jord ble dem gitt, ville de betrakte det som uverdigg sin oppmerksomhet og ville nekte å slutte å minnes deg og forherlige dine fortrinn.

Jeg ber deg, o min elskede, mitt hjertes attrå, om å verne din tjener som har søkt ditt åsyn, mot pilene fra dem som har fornektet deg og mot spydene til

slike som har forkastet din sannhet. Gjør ham derfor fullstendig hengiven overfor deg, bring ham til å forkynne ditt navn og til å feste sitt blikk på din åpenbarings helligdom. Du er i sannhet den som aldri har vist dem som har satt sitt håp til deg, bort fra din barmhjertighets dør, eller hindret slike som har søkt deg, i å nå din nådes kongesete. Ingen annen Gud er der enn deg, den sterkeste, den aller høyeste, hjelperen i fare, den overmåte herlige, den altbetvingende, den absolutte.

– Bahá'u'lláh

Vi ber til Gud om at han nådigst må hjelpe dem som er ført vill til å være rettfærdige og rettsindige, og om at han må gjøre dem oppmerksomme på det som de ikke har gitt akt på. Han er i sannhet den overmåte godgjørende, den mest gavmilde. Utelukk ikke dine tjenere, o min Herre, fra din nådes dør, og driv dem ikke bort fra ditt nærværs kongesete. Hjelp dem til å spre den tomme innbilnings tåker, og til å rive bort de fåfengte håps og forestillingers slør. Du er, sannelig, den

altbesittende, den høyeste. Ingen annen Gud er der enn deg, den allmektige, den nådige.

– Bahá'u'lláh

Ære være deg, o Gud, for at du har gitt til kjenne din kjærlighet til menneskeheten! O du som er vårt liv og lys, led dine tjenere på din vei og gjør oss rike på det som du besitter og løs oss fra alt uten deg.

O Gud, lær oss at du er en og gi oss å fatte din enhet, så at vi ingen må se uten deg. Du er den barmhjertige og den som skjenker rike gaver!

O Gud, tenn i dine elskedes hjerter din kjærlighets ild, slik at den kan fortære tanken på alt uten deg.

Åpenbar for oss, o Gud, din opphøyede evighet – at du alltid har vært og alltid vil være, og at der ingen Gud er uten deg. Sannelig, i deg vil vi finne trøst og styrke.

– Bahá'u'lláh

LENGSEL

Forherliget være du, o min Gud!
Se – mitt hode er rede til å falle for din viljes sverd, min hals er beredt til å bære ditt ønskes lenker, mitt hjerte lengter etter å bli gjort til skyteskive for din forordnings piler, mine øyne venter på å skue din underfulle barmhjertighets merker og tegn. For hva som enn kan vederfares meg fra deg er det kjæreste ønske for dem som tørster etter å møte deg, og den sterkeste lengsel hos slike som har nærmet seg ditt kongesete.

Ved din veldes herlighet, o du min høyt elskede! Å ha ofret mitt liv for ditt Selvs manifestasjoner, å ha gitt min sjel som offer på den vei som din vidunderlige Skjønnhets åpenbarere har vandret, er å ha ofret min ånd for din ånd, mitt vesen for ditt vesen, min ære for din ære. Det er som om jeg hadde bragt alle disse ting som offer for din skyld, og for dine elskedes skyld.

Om mitt legeme enn pines av de prøvelser som

vederfares meg fra deg, om det enn hjemsøkes av din forordnings åpenbaringer, så fryder dog min sjel seg over å ha drukket av din Skjønnhets vann, og over å ha nådd frem til bredden av din evighets osea. Sømmer det seg for en elsker å flykte fra sin elskede, eller å svike den som er gjenstand for hans hjertes lengsel? Nei, vi tror alle på deg og har et inderlig håp om å tre inn i ditt nærvær.

– Bahá'u'lláh

Hjertene som higer etter deg, o min Gud, fortæres i sin brennende lengsel etter deg, og øynene hos dem som elsker deg, gråter såre på grunn av deres knugende adskillelse fra ditt kongesete, og klageropene fra dem som har satt sitt håp til deg har lydt i alle dine riker.

Selv har du, o min Gud, ved din ypperste makt beskyttet dem mot begge ytterligheter. Om det ikke hadde vært for deres sjelers brann og deres hjerters sukk, ville de ha druknet i sine egne tårers sjø; og om det ikke hadde vært for flommen av deres tårer, ville ilden i deres hjerter og heten i deres sjeler

fullstendig ha fortært dem. Det synes meg at de er som engler du har skapt av ild og sne. Vil du, o min Gud, slik heftig lengsel til tross, lukke dem ute fra ditt nærvær eller, uaktet slik glød, drive dem bort fra din barmhjertighets dør? Hvert øyeblikk kan alt håp slukkes i dine utvalgte hjerter, o min Gud! Hvor er din nådes milde vinder? På alle kanter er de sperret inne av sine fiender; hvor er dine seiersfaner som du lovet i dine tavler?

Din herlighet er mitt vitne! Hvert eneste morgengry våkner de som elsker deg kun for å finne smertens beger satt frem for dem, fordi de har trodd på deg og anerkjent dine tegn. Skjønt jeg fullt og fast tror at du har større medlidenhet med dem enn det de har med seg selv, skjønt jeg erkjenner at du ikke har hjemsøkt dem for noe annet formål enn å forkynne din Sak og å sette dem i stand til å stige opp til din evighets himmel og ditt kongesetes enemarker, så vet du godt at noen av dem er svake, og du er klar over at de er utålmodige i sine lidelser.

Hjelp dem med din styrkende nåde, bønnfaller jeg deg, o min Gud, til å lide tålmodig i sin kjærlighet til deg, og avdekk for deres øyne hva du har

bestemt for dem bak din aldri sviktende beskyttelses tabernakel, så de kan styrte frem for å møte det som er forutbestemt for dem på din sti, og kappes om å jage etter prøvelser i sin kjærlighet til deg. Og om så ikke skjer, åpenbar da din overmakts faner og gjør dem seierrike over dine motstandere, så ditt herredømme kan bli åpenbart for alle innvånere i ditt rike og styrken i din makt bli vitterlig blant dine skapninger. Mektig er du til å gjøre hva du vil. Ingen annen Gud er der enn deg, den allvitende, den allvise.

Gjør du, o min Gud, din tjener som har trodd på deg, standhaftig i hans tjeneste for din Sak og hold ham trygg for all fare i din omsorgs og beskyttelses faste borg, både i dette og det kommende liv. Du hersker i sannhet slik du behager. Ingen Gud er der uten deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud, min Mester!
Du hører de klagende sukk fra dem som, skjønt de lenges etter å skue ditt åsyn, likevel er

adskilt fra deg og langt borte fra ditt kongesete. Du bevitner de veklager som de som har anerkjent deg utgyter fordi de er vist bort fra deg og stunder etter å møte deg. Jeg bønnfaller deg ved de hjerter som ikke rommer noe annet enn din ihukommelses og lovprisnings skatter, og som bare fremviser vitnesbyrdene om din storhet og tegnene på din velde, om å skjenke dine tjenerer som lengter etter deg styrke til å nærme seg setet for åpenbaringen av din herlighets glans, og om å hjelpe dem som har satt sitt håp til deg å tre inn i din overopphøyede velviljes og barmhjertighets tabernakel.

Naken er jeg, o min Gud! Kle meg med dine kjærlige velsignelsers kappe. Jeg er såre tørst; gi meg å drikke av din rike velviljes oseaner. Jeg er en fremmed; før meg nærmere dine gavers kilde. Jeg er syk; overstenk meg med din nådes helbredende vann. Jeg er en fange; fri meg fra min trelldom, ved din veldes makt og gjennom din viljes kraft, så at jeg kan sveve på løsrivelsens vinger hen mot din skapnings høyeste tinder. Du gjør sannelig hva du velger. Der er ingen annen Gud enn deg, hjelperen i fare, den overmåte herlige, den uhemmede.

– Bahá'u'lláh

Ære være deg, o min Gud!
 Du hører dem som inderlig elsker deg
 jamre seg i sin adskillelse fra deg og slike som har
 anerkjent deg klage seg fordi de er langt borte fra
 ditt nærvær. Slå du din nådes porter opp for deres
 øyne, slik at de kan tre inn gjennom dem med
 din tillatelse og etter din vilje, og kan stå for din
 veldes trone, og høre din røst tale, og bli opplyst av
 glansen fra ditt åsyns lys.

Mektig er du til å gjøre det som deg behager.
 Ingen kan motstå kraften i din overlegne makt.
 Fra evighet var du alene, uten like, og til evighet vil
 du forbli høyt hevet over alle tanker om og enhver
 beskrivelse av deg. Ha derfor barmhjertighet med
 dine tjenere ved din nåde og gavmildhet, og tillat
 dem å ikke bli holdt tilbake fra bredden av din
 nærhets oseaen. Dersom du vender deg bort fra dem,
 hvem er det så som kan være deres venn, og hvis du
 støter dem langt bort fra deg, hvem er det da som
 kan hjelpe dem? De har ingen annen Herre utenom
 deg, ingen å tilbe uten deg. Vis du storsinn overfor
 dem ved din gavmilde nåde.

Du er i sannhet den evig tilgivende, den mest
 medlidende.

– Bahá'u'lláh

O Gud, min Gud, min elskede,
 mitt hjertes attrå!

– Báb

O min Gud! Der finnes ingen annen enn deg til
 å lindre min sjelekval, og du er min sterkeste
 lengsel, o min Gud. Mitt hjerte er ikke viet noen
 utenom deg og slike som du elsker. Jeg erklærer
 høyt og hellig at jeg både lever og dør for deg. Du
 er i sannhet uforlignelig og har ingen medgud.

O min Herre! Jeg bønnfaller deg om å tilgi meg
 at jeg har lukket meg selv ute fra deg. Ved din
 herlighet og velde, jeg har unnlatt å anerkjenne
 deg på behørig vis og å tilbe deg, mens du gir deg
 til kjenne overfor meg og kommer meg i hu som
 det anstår seg ditt stade. Bitter ve ville times meg,
 o min Herre, om du skulle ta meg fatt for mine
 misgjerningers og overtreders skyld. Ingen hjelp-
 er kjenner jeg til utenom deg. Ingen tilflukt har jeg
 å ty til unntatt deg. Ingen blant dine skapninger
 kan våge å gå i forbønn hos deg uten ditt bifall. For-
 an ditt kongesete holder jeg fast ved din kjærlighet,
 og etter ditt bud ber jeg til deg av hele mitt hjerte,

som det anstår seg din herlighet. Jeg tigger deg om å gi akt på mitt rop slik du har lovet meg. I sannhet er du Gud; ingen annen Gud er der enn deg. Du er uavhengig av alle skapte ting, alene og uten hjelp. Hverken kan hengivenheten hos dem som elsker deg være deg til gagn eller de troløses onde gjerninger volde deg skade. Sannelig, du er min Gud, den som aldri vil svike sitt løfte.

O min Gud! Jeg bønnfaller deg ved dine gunstbevisninger om å la meg komme ditt hellige nærværs ypperste høyder nærmere, og bevar meg fra å nære noen tilbøyelighet for de fordekte antydningene fra hva som helst utenom deg. Styr mine skritt, o min Gud, hen til det som er antagelig og velbehagelig for deg. Vern meg, ved din velde, mot din harmes og refselses vrede, og hold meg tilbake fra å tre inn i boliger som du ikke ønsker.

– Báb

Sannelig er jeg din tjener, o min Gud, og din fattige og din tilbeder og din ynkværdige skapning. Jeg er kommet frem til din port og søker ditt ly.

Jeg har ingen tilfredshet funnet ved annet enn din kjærlighet, ingen fryd ved annet enn din ihukommelse, ingen iver ved annet enn lydighet mot deg, ingen glede ved annet enn din nærhet og ingen sjelefred ved annet enn å møte deg, skjønt jeg er meg bevisst at alle skapte ting er utelukket fra din ypperste virkelighet og at hele skapningen er nektet adgang til ditt innerste vesen. Når enn jeg forsøker å komme deg nærmere, fornemmer jeg intet i meg selv uten din nådes tegn og ser ingenting annet i mitt vesen enn din miskunns åpenbaringer. Hvordan kan en som kun er din skapning søke å møte deg og oppnå ditt nærvær, når ingen skapt ting noensinne kan forbindes med deg, ei heller noen fatte deg? Hvordan er det mulig for en ringe tjener å anerkjenne deg og syngende din pris, selv om du har bestemt for ham ditt herreveldes åpenbaringer og ditt herredømmes underfulle vitnesbyrd? Således vitner hver skapte ting om at den er lukket ute fra ditt nærværs helligdom på grunn av de begrensninger som er pålagt dens indre virkelighet. Det er allikevel uomtvistet at innflytelsen av din dragende kraft fra evighet har vært uløselig forbundet med

vesenskjernen i alt dine hender har skapt, skjønt det som anstår seg ditt forsyns hellige kongesete er opphøyet over å kunne nås av den hele skapning. Dette viser, o min Gud, hvor aldeles maktesløs jeg er til å prise deg og avslører min ytterste vanmakt til å takke deg og – enn mer – til å erkjenne din guddommelige enhet eller å lykkes i å nå din lovprisnings, din hellighets og din herlighets klare tegn. Ja, ved din velde, jeg lenges ikke etter annet enn deg selv og søker ingen annen enn deg.

– Báb

LOVPRISNING

Gud bevitner at han er én i sin guddommelighet og ett i sitt vesen. Fra evighetens trone, fra hans stillings utilgjengelige høyder, forkynner hans Tunge at der ikke er noen annen Gud enn ham. Han selv har, uavhengig av alt annet, alltid vitnet om sin egen enhet, åpenbart sin egen natur og forherliget sitt eget innerste vesen. Han er sannelig den overmåte sterke, den allmektige, den fagre.

Han har all makt over sine tjenere og er opphøyet over sine skapninger. I hans hånd er kilden til myndighet og sannhet. Han gjør menneskene levende ved sine tegn og lar dem dø ved sin vrede. Han skal ikke bli spurt om sine gjerninger, og hans makt formår alt. Han er den sterke, den altbetvingende. Han har i sitt grep herredømmet over alle ting, og ved hans høyre hånd er hans åpenbarings rike grunnfestet. Hans kraft omslutter i sannhet hele skapningen. Seier og overherredømme tilhører ham; all makt og velde tilhører ham; all herlighet og

storhet tilhører ham. Han er sannelig den overmåte herlige, den sterkeste, den absolutte.

– Bahá'u'lláh

Høylovet være du, o Herre min Gud! Hvor mysteriøs er ikke den ild som du har tent i mitt hjerte! Selv mine lemmer vitner om hvor sterk dens hete er, og er fylt av dens flammes fortærende kraft. Om legemets røst noensinne skulle forsøke å beskrive deg som ham hvis styrke alltid har overgått styrken til de sterkeste blant menn, taler hjertets røst til meg og sier: “Dette er kun ord som bare er dekkende for slikt som ligner og er av den samme natur som det selv. Men han er i sannhet uendelig opphøyet over å kunne benevnes av alle sine skapninger.”

Kraften i din styrke er mitt vitnesbyrd, o min høyt elskede! Hvert lem på mitt legeme synes meg å være begavet med en tunge som herliggjør deg og priser ditt navn. Rustet med kraften i din kjærlighet vil jeg aldri opprøres av hatet som beveger dem som står deg imot, og med din lovprisning på

mine lepper, kan iverksettelsen av din forordning ingenlunde fylle meg med sorg. Befest derfor din kjærlighet i mitt bryst, og la meg så møte alle de angrep som jordens folk monne utsette meg for. Jeg sverger ved deg! Hvert bidige hår på mitt hode forkynner: “Var det ikke for de gjenvordigheter jeg møter på din sti, hvordan kunne jeg noensinne smake den guddommelige sødme i din omsorg og kjærlighet?”

Send derfor ned over meg, o Herre, og over dem som elsker meg, det som vil gjøre dem standhaftige i din tro. Gjør dem så i stand til å bli Sakens hender blant dine tjenere, slik at de kan spre dine tegn viden om og fremvise ditt overherredømme. Ingen Gud er der uten deg, som har kraft til å gjøre hva du enn vil. Du er for visst den overmåte herlige, den høyest priste.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud! Hver gang jeg prøver å tale om deg, blir jeg hindret av din stillings opphøyetet og din makts

overveldende storhet. For om jeg skulle prise deg så lenge ditt herredømme varer og din herskermakt består, ville jeg finne at min lovprisning av deg kan passe bare på slike som er som meg, som selv er dine skapninger, og som er frembragt ved ditt påbuds styrke og formet ved din viljes kraft. Og når som helst min penn tillegger et av dine navn herlighet, så forekommer det meg at jeg kan høre det jamre seg i sin fjernhet fra deg, og at jeg kan oppfatte at det gråter fordi det er adskilt fra ditt Selv. Jeg bevitner at alt annet enn deg bare er din skapning og blir holdt i din hule hånd. At du har godtatt noen gjerning eller lovprisning fra dine skapninger, er bare et tegn på din nådes og dine rike gunstbevisningers under og en åpenbaring av din gavmildhet og ditt forsyn.

Jeg bønnfaller deg, o min Herre, ved ditt Største navn hvorved du skilte lys fra ild og sannhet fra fornektelse, om å sende ned over meg og over dem av mine elskede som er i mitt følge, det som er godt i denne verden og i den neste. Skjenk oss derfor dine underfulle gaver som er skjult for menneskenes øyne. Du er i sannhet hele skaperverkets former.

Ingen annen Gud er der enn deg, den allmektige, den overmåte herlige, den høyeste.

– Bahá'u'lláh

Min Gud, du som jeg ærer og tilber, du som er sterkst! Jeg bevitner at ingen skapt tings beskrivelse noensinne kan åpenbare deg, og at ingen lovprisning som noe vesen er i stand til å frembære kan beskrive deg. Hverken fatteevnen hos noen i hele verden eller forstanden til noen av dens folk kan, som det jo anstår seg for deg, oppnå adgang til din hellighets kongesete eller løse ditt mysterium. Hvilken synd har holdt innbyggerne i dine navns stad så langt borte fra din overmåte herlige horisont, og berøvet dem adkomsten til ditt Største osean? En eneste bokstav fra din Bok er alle ytringers mor, og et ord fra den er hele skapningens far. Hvilken utakknemlighet har dine tjenere vist slik at du har holdt dem tilbake, alle som en, fra å anerkjenne deg? En dråpe fra din barmhjertighets osean er tilstrekkelig til å slukke helvetes flammer, og en gnist fra din kjærlighets ild er nok til å sette

en hel verden i brann.

O du som er den allvitende! Om vi enn er egen-sindige, klynger vi oss likevel til din gavmildhet; og om vi enn er uvitende, vender vi likevel blikket mot din visdoms osea. Du er den overmåte gavmilde som ikke blir avskrekket av en mangfoldighet av synder fra å gi, og hvis gaveflom ikke blir stanset ved at verdens folk trekker seg tilbake. Fra evighet av har din nådes dør stått vidt åpen. En duggdråpe fra din barmhjertighets osea er i stand til å pryde alle ting med hellighetens smykke, og et stenk av din gavmildhets vann makter å bringe hele skapningen til sann rikdom.

Løft ikke sløret, o du som skjuler! Fra evighet av har din gavmildhets tegn omsluttet universet, og ditt Største navns glans er blitt kastet over alle skapte ting. Nekt ikke dine tjenere din nådes undere. La dem bli gjort oppmerksom på deg, slik at de kan bære vitnesbyrd om din enhet, og gjør dem i stand til å anerkjenne deg, slik at de kan ile mot deg. Din barmhjertighet har favnet hele skapningen, og din nåde har gjennomtrengt alle ting. Fra bølgene på din gavmildhets osea ble

iverens og entusiasmens sjøer åpenbart. Du er det som du er. Noe annet enn deg er uverdigg til å nevnes med mindre det kommer inn under ditt ly og får adgang til ditt kongesete.

Hva som enn måtte hende oss, så bønnfaller vi om din urgamle tilgivelse, og søker din altgjennomtrengende nåde. Vårt håp er at du ikke vil nekte noen din nåde, og ikke vil unndra noen sjel rett-skaffenhetens og rettferdighetens smykke. Du er all gavmildhets Konge og alle gunstbevisningers Herre, og er opphøyet over alle som er i himmel og på jord.

– Bahá'u'lláh

O du hvis ihukommelse er sjelens fryd for alle dem som lengter etter deg, hvis navn skaper jubel i hjertet hos alle som fullt og helt er din vilje tro, hvis lovprisning skattes høyt av slike som er kommet ditt kongesete nær, hvis åsyn er den brennende lengsel hos alle dem som har erkjent din sannhet, hvis prøvelse helbreder sykdommene hos dem som har sluttet seg til din Sak, hvis hjem-

søkelse er det høyeste ønske hos slike som er fri for all tilknytning til noen annen enn deg!

Forherliget, umåtelig forherliget er du, som i din hånd har den øverste myndighet over hva som enn er i himlene og hva som enn er på jorden, du som, ved bare ett ord fra din munn, bragte alle ting til å utånde og oppløse seg, og som, ved nok et ord, fikk hva som enn var blitt adskilt til å bli sammenføyet og gjenforenet! Lovpriset være ditt navn, o du som har makt over alle som er i himlene og alle som er på jorden, hvis herredømme omfatter hva som enn er i din åpenbarings himmel og din skapnings rike. Ingen kan lignedes med deg i de verdener du har skapt; ingen kan sammenlignes med deg i det univers du har formet. Intet menneskes sinn har fattet deg, og ingen sjels streben har nådd deg. Jeg sverger ved din makt! Om noen skulle sveve, på hvilke som helst vinger, så lenge ditt eget vesen består, gjennom hele din kunnskaps uendelighet, ville han likevel ikke makte å overskride de grenser som den relative verden har satt for ham. Hvordan kan så et slikt menneske trakte etter å styre sin flukt inn i ditt uendelig opphøyede nærværs atmosfære?

Den er i sannhet utstyrt med forstand som innrømmer sin maktesløshet og bekjenner sin syndefullhet, for skulle noen skapt ting gjøre krav på noen som helst eksistens, stilt overfor din åpenbarings uendelige undere, ville et så bespottelig krav være mer avskyelig enn noen annen forbrytelse i alle de riker som du har uttenkt og skapt. Hvem har kraft til å kreve noen som helst eksistens for seg selv, o min Herre, når du åpenbarer de første glimt av tegnene på din altoverskyggende overhøyhet og velde? Eksistensen selv er som intet når den stilles ansikt til ansikt med ditt uforlignelige Selvs veldige og mangfoldige undere.

Høyt, uendelig høyt, er du hevet over alle ting, o du som er kongenes Konge! Jeg bønnfaller deg ved ditt Selv og ved dem som er din Saks manifestasjoner og din myndighets daglysninger, om å skrive ned for oss det som du har nedskrevet for dine utvalgte. Hold ikke tilbake fra oss det som du forordnet for dine elskede, som så snart de hørte deg kalle, ilte hen til deg, og som, da glansen av ditt åsyns lys ble utgytt over dem, straks falt ned i tilbedelse for ditt ansikt.

Vi er dine tjenere, o min Herre, og er i din makt. Om du straffer oss med den straff som ble gitt fordums og den senere tids slekter, så vil din dom være absolutt rettferdig og din handling prisverdig. Mektig er du til å gjøre det som deg behager. Ingen annen Gud er der utenom deg, den allmektige, den overmåte herlige, hjelperen i fare, den selvbestående.

– Bahá'u'lláh

Priset være ditt navn, o min Gud! Jeg bevitner at ingen forestilling om deg, hvor vidunderlig den enn måtte være, noensinne kan nå opp til din kunnskaps himmel, og at ingen lovprisning av deg, likegyldig hvor opphøyet den måtte være, kan stige opp til din visdoms atmosfære. Fra evighet har du vært høyt hevet over å kunne nås eller fattes av dine tjeneres forstand, og umåtelig opphøyet over dine trelles bestrebelsers på å finne uttrykk for ditt mysterium. Hvilken kraft kan den forgjengelige skapning gjøre krav på å besitte ansikt til ansikt med ham som er den uskapte?

Jeg bevitner at de høyeste tanker hos alle dem

som tilber din enhet, og de dypsindigste betraktninger fremkommet fra alle dem som har anerkjent deg, bare er produktet av det som er blitt til ved bevegelsen av din befalings Penn, og som er blitt frembragt av din vilje. Jeg sverger ved din herlighet, o du som er min sjels elskede og mitt livs opprinnelse! Jeg er overbevist om at jeg ikke makter å beskrive og prise deg på en måte som anstår seg din herlighets storhet og din veldes uforlignelighet. Siden jeg er oppmerksom på dette, bønnfaller jeg deg, ved din barmhjertighet som har overgått alle skapte ting, og ved din nåde som har omsluttet hele skaperverket, om å ta imot fra dine tjenere det som de er i stand til å fremvise på din sti. Hjelp dem derfor, ved din styrkende nåde, til å opphøye ditt Ord og syng din pris.

Mektig er du til å gjøre det som behager deg. Du, i sannhet, er den overmåte herlige, den allvise.

– Bahá'u'lláh

Ved din herlighet! Hver gang jeg løfter mine øyne mot din himmel, kommer jeg i hu din høyhet og din opphøyethet og din uforlignelige herlighet og storhet. Og hver gang jeg vender blikket mot din jord, bringes jeg til å erkjenne bevisene på din makt og tegnene på din gavmildhet. Og når jeg ser på havet, finner jeg at det taler til meg om din majestet og om din veldes kraft og om ditt overherredømme og din storhet. Og når enn jeg betrakter fjellene, ledes jeg til å oppdage din seiers bannere og din allmakts faner. Jeg sverger ved din velde, o du som i ditt grep holder hele menneskehetens tøyler og folkenes skjebner! Jeg blir så oppflammet av min kjærlighet til deg og så beruset av din enhets vin, at jeg fra vindens hvisken kan høre lyden av din forherligelse og lovprisning, og i vannets sus kan kjenne stemmen som forkynner dine fortrinn og egenskaper, og fra løvets rasling kan fornemme de mysterier som er ugjenkallelig forordnet av deg i ditt rike.

– Bahá'u'lláh

Herlighetenes herlighet og det mest strålende lys hvile over deg, o min Gud. Din majestet er så himmelhøy at ingen menneskelig forestillings-evne kan nå den, og din fullkomne kraft er så opphøyet at menneskehjertenes og menneskesinnes fugler aldri kan nå dens høyder. Alle vesener erkjenner at de ikke makter å prise deg slik det anstår seg ditt stade. Umåtelig opphøyet er du. Ingen kan forherlige ditt vesen eller utgrunne tegnene på din gavmildhet slik den er i ditt vesens innerste indre, siden du alene kjenner deg selv slik du er i deg selv.

Jeg priser deg, o Herre vår Gud, for den gave at du har frembragt skapelsens og tilblivelsens rike – priser deg med en lovprisning som lyser skinnende klart gjennom kraften fra din inspirasjon, som ingen annen enn du kan verdsette på behørig vis. Jeg forherliger deg enn videre og gir deg takk, slik det anstår seg ditt ærefryktinngytende nærvær og din overveldende majestets herlighet, for denne opphøede velsignelse, dette underfulle tegn som er tydelig og klart i din åpenbarings og skapnings riker.

All ære være deg! Umåtelig opphøyet er det som anstår deg. Sannelig, ingen har noensinne nådd en

fullgod forståelse av hvor høyt ditt stade er, ei heller har noen unntatt deg anerkjent deg slik det anstår deg. Du er åpenbar gjennom din gavmildhets utgytelse, mens ingen utenom deg riktig kan fatte hvor opphøyet din åpenbaring er.

Lovpriset være ditt navn! Har noe annet enn deg noen uavhengig tilværelse som setter det i stand til å gi en antydning om din natur, og besitter noen utenom deg noe spor av egeneksistens som jeg kunne erkjenne deg ved? Alt som er kjent skylder stråleglansen fra ditt navn, den mest åpenbare, sin navnkundighet, og enhver gjenstand blir dypt beveget av den dirrende kraft som utgår fra din uovervinnelige vilje. Du er alle ting nærmere enn alle ting.

Priset og forherliget er du. Altfor opphøyet er din høyhet til at slike som er begavet med forstand kan nå deg med sine hender, og altfor dyp er din bunnløse dybde til at menneskesinnets og sansenes elv kan strømme ut derfra.

– Báb

LØSRIVELSE

Forherliget er du, o min Gud!
 Jeg takker deg for at du har gjort kjent for meg ham som er din barmhjertighets daggy og din nådes demringssted og din Saks gjemme. Jeg bønnfaller deg, ved ditt navn, hvorved ansiktene til dem som er deg nær er blitt hvite, og hjertene til slike som er deg hengivne har styrt sin flukt henimot deg, om å gi at jeg, til alle tider og under alle forhold, kan gripe fatt i ditt bånd og bli frigjort fra all tilknytning til noen utenom deg, og kan holde øynene rettet mot din åpenbarings horisont, og kan utføre det du har foreskrevet meg i dine tavler.

Kle, o min Herre, både mitt indre og ytre vesen med dine gunstbevisningers og din miskunnhets drakt. Beskytt meg så mot hva som enn måtte være avskyelig for deg, og hjelp nådigst meg og min slekt til å adlyde deg og sky hva som enn kan vekke noen ond eller fordervet lyst i meg.

Du, i sannhet, er hele menneskehetens Herre og

besitteren av denne verden og av den neste. Ingen Gud er der uten deg, den allvitende, den allvise.

– Bahá'u'lláh

Mangt et kaldt hjerte, o min Gud, er blitt satt i brann av din Saks ild, og mang en sovende er blitt vekket av din stemmes sødme. Hvor mange er vel ikke de fremmede som har søkt ly under din enhets tre, og hvor tallrike er vel ikke de tørstende som har higet etter ditt levende vann i dine dager!

Salig er han som har vendt seg hen mot deg og ilt for å nå til demringsstedet for lyset fra ditt ansikt. Salig er han som av all sin hu har vendt seg hen mot din åpenbarings morgenrøde og din inspirasjons kildespring. Salig er han som på din sti har anvendt det du skjenket ham ved din gavmildhet og gunst. Salig er han som i sin store lengsel etter deg har kastet fra seg alt unntatt deg selv. Salig er han som har hatt samfunn med deg og løst seg fra all tilknytning til hvem som helst uten deg.

Jeg bønnfaller deg, o min Herre, ved ham som er ditt navn, som ved kraften i ditt herredømme og

din makt har steget opp over sitt fengsels horisont, om å forordne for alle det som anstår deg og sømmer seg for din opphøyethet.

Din velde makter i sannhet alle ting.

– Bahá'u'lláh

OGud, og alle navns Gud, og himlenes skaper! Jeg bønnfaller deg ved ditt navn hvorved han som er din veldes daggry og din styrkes demringssted er blitt åpenbart, hvorved enhver fast ting er gjort flytende, og ethvert dødt legeme er gitt nytt liv, og enhver ånd med evnen til bevegelse er blitt bestyrket – jeg bønnfaller deg om å gjøre meg i stand til å fri meg for all tilknytning til hvem som helst uten deg, og til å tjene din Sak, og til å ønske det som du ønsket ved ditt herredømmes styrke, og til å utføre det som er din vilje til behag.

Jeg trygler deg enn videre, o min Gud, om å forordne for meg det som vil gjøre meg rik nok til å være alle andre enn deg foruten. Du ser meg, o min Gud, med mitt ansikt vendt mot deg, og med mine hender i grep om din nådes bånd. Send ned over

meg din barmhjertighet og nedskriv for meg det du har skrevet ned for dine utvalgte. Mektig er du til å gjøre det som deg behager. Ingen annen Gud er der enn deg, den evig tilgivende, den overmåte gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Priset være ditt navn, o min Gud! Jeg bønnfaller deg ved duften fra din nådes kledning, en duft som på din befaling og etter ditt ønske ble utgytt over hele skaperverket, og ved din viljes sol, som, ved din veldes og ditt herredømmes kraft, har skint klart over din barmhjertighets horisont, om å utslette av mitt hjerte alle tomme innbilninger og fåfengte forestillinger, slik at jeg med all min hengivenhet kan vende meg til deg, o du hele menneskehetens Herre!

Jeg er din tjener og sønn av din tjener, o min Gud! Jeg har fattet om din nådes håndgrep og klynget meg til din milde barmhjertighets bånd. Bestem for meg de gode ting som er hos deg, og gi meg næring fra det bord du sendte ned fra din gavmildhets skyer

og din velviljes himmel.

Du er i sannhet Herre over alle verdener og Gud over alle som er i himmelen og alle som er på jorden.

– Bahá'u'lláh

Tillat meg, o min Gud, å komme deg nær og å dvele innenfor ditt kongesetes enemerker, for min fjernhet fra deg har nesten fortært meg. Gi meg å hvile i skyggen av din nådes beskyttende vinger, for adskillelsens ild har svidd meg i hjertet. Før meg nærmere den elv som i sannhet er liv, for min sjel brenner av tørst i sin uavlatelige søken etter deg. Mine sukk, o min Gud, kunngjør hvor bitter min smerte er, og de tårer jeg feller bevitner min kjærlighet til deg.

Jeg bønnfaller deg, ved den lovprisning hvormed du lovpriser deg selv og den herlighet hvormed du herliggjør ditt eget innerste vesen, om å gi at vi kan bli talt blant dem som har anerkjent deg og erkjent ditt overherredømme i dine dager. Hjelp oss så, o min Gud, til å drikke i dype drag av din

miskunnhets levende vann fra barmhjertighetens hånd, slik at vi helt kan glemme alt annet enn deg og være beskjeftiget bare med ditt Selv. Mektig er du til å gjøre hva du vil. Ingen Gud er der utenom deg, den mektige, hjelperen i fare, den selvbestående.

Forherliget være ditt navn, o du som er alle kongers Konge!

– Bahá'u'lláh

I din Herres navn – skaperen, herskeren, den evig fyldestgjørende, den mest opphøyede, den som bønnfalles om hjelp av alle mennesker.

Si: O min Gud! O du som har frembragt himmelen og jorden, o rikets Herre! Du er fortrolig med mitt hjertes hemmeligheter, mens ditt vesen er uutgrunnelig for alle utenom deg selv. Du ser hva som enn vedrører meg, mens ingen annen kan gjøre det enn du. Forunn meg, gjennom din nåde, det som vil gjøre det mulig for meg å være alle andre enn deg foruten, og bestem for meg det som vil gjøre meg uavhengig av alle utenom deg. Gi at jeg kan

høste gavn av mitt liv i denne verden og i den neste. Slå din nådes porter opp for meg, og skjenk meg nådigst din milde barmhjertighet og dine gaver.

O du som er den overmåte nådige Herre! La din himmelske hjelp omringe dem som elsker deg, og forlen oss med de gaver og de foræringar som du besitter. Vær du oss fyldestgjørende av alle ting, forlat oss våre synder og ha barmhjertighet med oss. Du er vår Herre og alle skapte tings Herre. Ingen andre påkaller vi enn deg, og om intet annet bønnfaller vi enn dine gunstbevisninger. Du er gavmildhetens og nådens Herre, uovervinnelig i din styrke og den dyktigste i dine forehavender. Ingen annen Gud er der enn deg, den altbesittende, den mest opphøyede.

Skjenk dine velsignelser, o min Herre, til dine sendebud, til de hellige og til de rettfærdige. Sannelig, du er Gud, den uførlignelige, den altbevingende.

– Báb

O Herre! Hen til deg tyr jeg for å finne tilflukt, og henimot alle dine tegn vender jeg mitt hjerte.

O Herre! Om jeg er på reise eller hjemme, i mitt virke eller i mitt arbeid, så setter jeg all min lit til deg.

Gi meg derfor din fyldestgjørende hjelp for således å gjøre meg uavhengig av alle ting, o du som er uovertruffen i din barmhjertighet!

Skjenk meg min del, o Herre, slik du behager, og gjør meg tilfreds med hva du enn har forordnet for meg.

Hos deg ligger den absolutte myndighet til å befale.

– Báb

MENNESKEHETEN

Min Gud, som jeg tilber og ærer! Jeg bevitner din enhet og at du er én, og erkjenner med takk å ha mottatt dine gaver, både i fortiden og i nåtiden. Du er den overmåte gavmilde, hvis barmhjertighets rikelige regn har strømmet ned så vel over høy som over lav, og hvis nådes glans er blitt utøst over både de lydige og de opprørske.

O barmhjertighetens Gud, for hvis dør innbegrepet av barmhjertighet har bøyd seg, og om hvis Saks helligdom all miskunnhet, i sitt innerste vesen, har kretset, vi bønnfaller deg, idet vi trygler om din urgamle nåde og søker din gunst av i dag, om at du må ha barmhjertighet med alle som gir tilværelsens verden til kjenne, og ikke nekte dem utgytelsen av din nåde i dine dager.

Alle er bare fattige og trengende, og du er i sannhet den altbesittende, den altbetvingende, den allmektige.

– Bahá'u'lláh

O du som er herrenes Herre!
 Jeg bevitner at du er hele skapningens Herre, og oppdrageren av alle vesener, synlige og usynlige. Jeg vitner om at din makt har omsluttet hele universet, og om at jordens skarer aldri kan forferde deg, ei heller alle folks og nasjoners herskermakt avskrekke deg fra å gjennomføre ditt forsett. Jeg bekjenner at du har intet annet ønske enn hele verdens gjenfødelse og opprettelse av enhet blant dens folk, og frelse for alle dem som lever i den.

– Bahá'u'lláh

O Gud, min Gud! Din nåde har gjort meg dristig, og din rettferdighet har fylt meg med skrekk. Lykkelig er det menneske som du har skjenket din nåde, og ve den som mottar din rettferdighet.

Herre! Jeg har flyktet fra din rettferdighet og søkt din nåde, har vendt meg bort fra din vrede og tryglet om din tilgivelse. Jeg bønnfaller deg, ved din makt, ditt herredømme, din herlighet og din velvilje, om å opplyse menneskeheten med

din kunnskaps lys, slik at alle ting kan vise dine henders verk, røpe din krafts mysterier og åpenbare din kunnskaps lys.

Du er den som har fått alle ting til å tre frem og som har skint på dem med din omsorgs og ditt forsyns lys.

Du er den overmåte gavmilde, den nådige.

– Bahá'u'lláh

O Herre! Gjør det mulig for alle jordens folkeslag å oppnå adgang til din tros paradisi, slik at intet skapt vesen må bli igjen utenfor ditt velbehags grenser.

Fra uminnelige tider har du vært mektig til å gjøre hva deg behager og suveren over hva du enn ønsker.

– Báb

O du gode Herre! Du har frembragt hele menneskeslekten fra samme stamfar. Du har bestemt at alle skal tilhøre den samme husstand.

I ditt hellige nærvær er de alle dine tjenere, og hele menneskeheten lever i ly av ditt tabernakel; alle har samlet seg ved ditt gavmilde bord; alle blir opplyst ved ditt forsyns lys.

O Gud! Du er god mot alle, du har sørget for alle, verner om alle, skjenker liv til alle. Du har utstyrt hver og en med talenter og evner, og alle er nedsenket i din barmhjertighets osea.

O du gode Herre! Forén alle. La religionene harmonere og gjør folkene til ett, så at de kan betrakte hverandre som én familie og hele jorden som ett hjem. Måtte de alle leve sammen i fullkommen fred og fordragelighet.

O Gud! Heis banneret for menneskehetens enhet.

O Gud! Opprett Den største fred.

Knytt du, o Gud, hjertene sammen.

O du gode Far, Gud! Gled våre hjerter ved din kjærlighets duft. Gjør våre øyne strålende ved din ledelses lys. Fryd våre ører med ditt Ords melodi, og gi oss alle ly i ditt forsyns borg.

Du er den mektige og sterke, du er den tilgivende, og du er den som bærer over med alle menneskers feil.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du gode Herre! O du som er gavmild og barmhjertig! Vi er tjenerne ved din terskel og er samlet under din guddommelige enhets skyggefulle ly. Din barmhjertighets sol skinner på alle, og din gavmildhets skyer sender sitt regn på alle. Dine gaver favner alle, ditt kjærlige forsyn støtter alle, din beskyttelse overskygger alle, og dine nådige blikk rettes mot alle. O Herre! Skjenk dine uendelige gaver, og la din ledelses lys skinne. Gi øynene lys, gled hjertene med varig fryd. Skjenk alle mennesker en ny ånd, og gi dem evig liv. Åpne portene til sann forståelse, og la troens lys få skinne stråleklart. Samle alle mennesker under din gavmildhets skygge, og gjør at de forenes i harmoni, så de kan bli som stråler fra én sol, som bølgene på ett hav og som fruktene på ett tre. Måtte de drikke av samme kilde. Måtte de forfriskes av samme bris. Måtte de motta opplysning fra samme lyskilde. Du er giveren, den barmhjertige, den allmektige.

– ‘Abdu’l-Bahá

MORGEN

Jeg har våknet under din beskyttelse, o min Gud, og det sømmer seg for den som søker denne beskyttelse å forbli i ditt verns helligdom og ditt forsvars faste borg. Opplyls mitt indre, o min Gud, med glansen fra din åpenbarings daggry, likesom du opplyste mitt ytre vesen med din nådes morgenrøde.

– Bahá'u'lláh

O min Gud og min Mester! Jeg er din tjener og sønn av din tjener. Jeg stod opp fra mitt leie i denne morgenstund da din enhets sol skinte frem fra din viljes daggry og kastet sin stråleglans ut over hele verden, slik det var forordnet i din befalings bøker.

Lovet være du, o min Gud, for at vi har våknet opp til glansen av din kunnskaps lys. Send så ned over oss, o min Herre, det som vil gjøre oss i stand

til å unnvære hvem som helst uten deg, og som vil fri oss for all tilknytning til noe annet enn deg selv. Nedskriv enn videre for meg, og for dem som er meg kjær, og for min slekt, mann som kvinne, det som er godt i denne verden og den kommende verden. Beskytt oss derfor, ved ditt ufeilbarlige vern, o du hele skapningens elskede og hele universets attrå, mot dem som du har gjort til manifestasjoner av den onde hvisker og som hvisker i menneskenes bryst. Mektig er du til å handle etter ditt behag. Du er i sannhet den allmektige, hjelperen i fare, den selvbestående.

Velsign du, o Herre min Gud, ham som du har satt over dine ypperste titler, og ved hvem du har sondret mellom de gudfryktige og de onde, og hjelp oss nådigst til å gjøre det som du elsker og attrår. Velsign du enn videre, o min Gud, dem som er dine Ord og dine Bokstaver, og dem som har festet sitt blikk på deg, og vendt seg mot ditt åsyn, og lyttet når du kalte.

Du er i sannhet alle menneskers Herre og Konge og har makt over alle ting.

– Bahá'u'lláh

MØTER OG SAMMENKOMSTER

O du barmhjertige Gud! O du som er mektig og sterk! O du kjærligste Far!

Disse tjenere har samlet seg og vender seg mot deg, bønnfaller din terskel og lengter etter dine utallige gaver fra den faste forvisning de har om deg. De har intet annet mål enn ditt velbehag. De har intet annet til hensikt enn å tjene menneskehetens verden.

O Gud! Gjør denne forsamling strålende. Fyll deres hjerter med ømhet. Gi dem Den hellige ånds gaver. Skjenk dem en himmelsk kraft. Velsign dem med et guddommelig sinn. Øk deres oppriktighet, så at de i all ydmykhet og botferdighet kan vende seg mot ditt rike og være beskjeftiget med å tjene menneskehetens verden. Måtte hver enkelt bli et strålende lys. Måtte hver enkelt bli en lysende stjerne. Måtte hver enkelt forskjønnes i farge og dufte av vellukt i Guds rike.

O gode Far! Skjenk oss dine velsignelser. Se ikke

på våre mangler. Gi oss ly under din beskyttelse. Kom ikke våre synder i hu. Helbred oss med din nåde. Vi er svake; du er mektig. Vi er fattige; du er rik. Vi er syke; du er legen. Vi er trengende; du er overmåte gavmild.

O Gud! Betenk oss med ditt forsyn. Du er den sterke. Du er giveren. Du er den godgjørende.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du gode Herre! Dette er dine tjenere som har samlet seg i dette møte, har vendt seg mot ditt rike og trenger din gave og velsignelse. O du Gud! Gi klart og tydelig til kjenne din enhets tegn som er nedlagt i alt livs innerste virkelighet.

Åpenbar og avdekk de gode egenskaper som du har latt ligge latent og skjult i disse menneskers innerste virkelighet.

O Gud! Vi er som planter, og din gavmildhet er som regnet; styrk disse planter og få dem til å vokse ved din gave. Vi er dine tjenere; fri oss fra materiens lenker. Vi er uvitende; gjør oss vise. Vi er døde; gjør oss levende. Vi er jordbundne; inngi oss ånd. Vi lider

savn; gjør oss fortrolige med dine mysterier. Vi er trengende; skjenk oss rikdom og velsignelse fra ditt uttømmelige skattkammer. O Gud! Gjenoppvekk oss; gi oss syn; gi oss hørsel; gjør oss kjent med livets mysterier, slik at ditt rikes hemmeligheter kan bli åpenbart for oss i denne tilværelsens verden og vi kan bekjenne din enhet. Enhver gave kommer fra deg; enhver velsignelse er din.

Du er mektig. Du er sterk. Du er giveren, og du er den evig gavmilde.

– ‘Abdu’l-Bahá

*Kom sammen i ren og udelt glede, og fremsi denne
bønnen ved møtets begynnelse:*

O du rikets Herre! Ennskjønt våre legemer er samlet her, så henrives dog våre trollbundne hjerter av din kjærlighet, og alle henrykkes vi av strålene fra ditt skinnende åsyn. Svake er vi, men like fullt venter vi på at din makt og kraft skal bli åpenbart. Fattige er vi, uten gods eller gull, og dog henter vi oss rikdom fra ditt kongedømmes skatter. Som dråper er vi, og likevel forsyner vi oss fra ditt

oseans dybder. Og skjønt vi er som møll, skinner vi likevel i glansen fra din strålende sol.

O du, vår forsørger! Send ned din hjelp slik at hver eneste en som her er forsamlet, kan bli som et tent lys, ja slik at hver enkelt kan bli et midtpunkt for tiltrekning og bli en som kaller mennesker til dine himmelske riker, så at vi til sist kan omgjøre denne nedre verden til et speilbilde av ditt paradisi.

– ‘Abdu’l-Bahá

O guddommelige forsyn! Denne forsamling består av dine venner som drages mot din Skjønnhet og settes i brann av din kjærlighets ild. Gjør disse sjeler til himmelske engler, gi dem nytt liv ved din Hellige ånds pust, betenk dem med veltalende tunger og besluttsomme hjerter, gi dem himmelsk kraft og medlidende følelser, gjør dem til forkynnere av menneskehetens enhet og opphav til kjærlighet og samhold i menneskeslektens verden, så den uvitende fordoms farlige mørke kan vike ved lyset fra sannhetens sol, så denne traurige verden kan bli opplyst, så dette materiens rike kan ta opp i

seg strålene fra åndens verden, så disse ulike farger kan smelte sammen til én farge og lovsangen kan heve seg til din hellighets rike.

Sannelig, du er den altformående og den allmektige!

– ‘Abdu’l-Bahá

Dere må fortsette å holde nittendagsfesten. Dette er svært viktig og bra. Men når dere kommer til møtene, så frigjør dere fra alt dere har i hjertet før dere går inn. Befri tanke og sinn for alt annet enn Gud, og tal til hjertet.

O Gud! Fjern alt som er årsak til uenighet, og bered for oss alle de ting som er årsak til enhet og harmoni! O Gud! Nedsend himmelsk vellukt over oss, og gjør dette møtet om til et himmelsk møte! Skjenk oss ethvert gode og føde av alle slag! Gi oss kunnskapens føde! Bered kjærlighetens føde for oss! Forlen oss med den himmelske opplysnings føde!

– ‘Abdu’l-Bahá

Når dere går inn i rådsverelset, les da denne bønn med et hjerte som banker av kjærlighet til Gud og med en tunge så lutret at den kun kommer ham i bu, slik at den allmektige nådigst kan hjelpe dere til å vinne den største seier:

O Gud, min Gud! Vi er dine tjenere som har vendt oss med hengivenhet mot ditt hellige åsyn, som har løsrevet oss fra alt uten deg på denne strålende Dag. Vi har samlet oss i dette åndelige råd, forenet i våre synspunkter og tanker, med våre hensikter samstemt for å opphøye ditt Ord blant menneskene. O Herre, vår Gud! La oss bli din guddommelige ledelses tegn, din opphøyede tros bannere blant menneskene, tjenere av din mektige Pakt; o du vår høyeste Herre, la oss tilkjenne din guddommelige enhet i ditt Abhá-rike og bli strålende stjerner som skinner over alle egner. Herre! Hjelp oss til å bli sjøer som duver ved din underfulle nådes bølger, elver som flyter fra dine overmåte herlige høyder, fagre frukter på din guddommelige Saks tre, trær som svaier ved din gavmildhets milde vinder i din himmelske

vingård. O Gud! Gjør våre sjeler avhengige av din guddommelige enhets Ord, og gled våre hjerter med din nådes utstrømninger, så vi kan forenes likesom bølgene på ett hav og smeltes sammen som strålene fra ditt skinnende lys, og slik at våre tanker, våre synspunkter og våre følelser kan bli som én virkelighet som tilkjenne gir enhetens ånd verden over. Du er den nådige, den gavmilde, giveren, den allmektige, den barmhjertige, den medlidende.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Herre! Bekreft og bistå denne forsamling. Bekreft disse sjeler gjennom Helligåndens åndedrett. Gjør øynene forklaret ved synet av disse strålende lys, og fryd ørene med hymner som kaller dem til tjeneste for deg. O Gud! Sannelig, vi har samlet oss her i duften av din kjærlighet. Vi har vendt oss til ditt rike. Vi søker ingen utenom deg og ønsker intet annet enn ditt velbehag. O Gud! La denne føde bli din manna fra himmelen, og gi at denne forsamling kan bli en skare av dine ypperste. Måtte de bli den livgivende årsak til kjær-

lighet for menneskeheten og kilden til opplysning for menneskeslekten. Måtte de bli redskapene for din ledelse på jord. Sannelig, du er sterk. Du er giveren. Du er tilgiveren, og du er den allmektige.

– ‘Abdu’l-Bahá

PRØVELSER OG VANSKELIGHETER

Lovpriset være ditt navn, o du som har grepet sjelens tøyler hos alle dem som har anerkjent deg, og som i din høyre hånd holder skjebnen til alle som er i himmelen og alle som er på jorden! Du gjør, gjennom din veldes kraft, hva du vil og forordner ved din viljes virksomhet hva du behager. De mest målbevisste menneskers vilje er som intet sammenlignet med din viljes bydende tegn, og dine ubøyeligste skapningers besluttsomhet blir til intet overfor de mangfoldige åpenbaringer av din urokkelige fasthet.

Du er den som, ved et ord fra din munn, har henrykket dine utvalgte hjerter så sterkt at de i sin kjærlighet til deg har løsrevet seg fra alt uten deg selv og gitt sitt liv og ofret sin sjel på din sti, og for din skyld har utholdt det som ingen av dine skapninger har utholdt.

Jeg er en av dine tjenerinner, o min Herre! Jeg har vendt mitt ansikt mot din barmhjertighets bolig

og har søkt dine mangfoldige gunstbevisningers undere, for alle lemmene på mitt legeme forkynder at du er den uendelig gavmilde, den hvis nåde er umåtelig.

O du, hvis åsyn er det jeg tilber, hvis Skjønnhet er min helligdom, hvis kongesete er mitt mål, hvis ihukommelse er mitt ønske, hvis hengivenhet er min trøst, hvis kjærlighet har unnfanget meg, hvis lovprisning er min ledsager, hvis nærhet er mitt håp, hvis nærvær er min største lengsel og sterkeste higen! Ikke skuff meg, bønnfaller jeg deg, ved å holde tilbake fra meg de ting som du forordnet for de utvalgte blant dine tjenerinner, og skjenk meg det som er godt i denne verden og i den kommende verden.

Du er i sannhet skaperverkets Herre. Ingen Gud er der utenom deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

– Bahá'u'lláh

O du hvis prøvelser er et middel til legedom for dem som er deg nær, hvis sverd er den

brennende lengsel for alle dem som elsker deg, hvis pil er det kjæreste ønske for de hjerter som lengter etter deg, hvis forordning er det eneste håp for dem som har anerkjent din sannhet! Jeg bønnfaller deg, ved din guddommelige mildhet og ved glansen av ditt åsyns herlighet, om å sende ned over oss fra ditt skjul i det høye det som vil gjøre oss i stand til å komme deg nærmere. Gi derfor våre føtter sikkert feste i din Sak, o min Gud, og opplys våre hjerter ved glansen av din kunnskap, og fyll vårt indre med lyset av dine navns strålende klarhet.

– Bahá'u'lláh

Priset og forherliget er du, o min Gud! Jeg trygler deg ved sukkene fra dem som elsker deg og ved tårene som felles av dem som lengter etter å skue deg, om ikke å holde dine kjærlige velsignelser tilbake fra meg i din tid eller å avskjære meg fra å lytte til melodiene fra Duen som priser din enhet vendt mot lyset som skinner fra ditt åsyn. Jeg er den som lever i armod, o Gud! Se, jeg klynger meg til ditt navn, den altbesittende. Jeg er den som

visselig skal forgå; se, jeg klamrer meg til ditt navn, den uforgjengelige. Jeg bønnfaller deg derfor, ved ditt Selv, du den opphøyede, den høyeste, om ikke å prisgi meg mitt eget selv og en fordervet tilbøyelighets lyster. Hold du min hånd i din styrkes hånd, og frels meg fra mine innbilningers og tomme forestillingers dyp, og rens meg for alt som er avskyelig for deg.

La meg så vende meg helt og fullt mot deg, sette all min lit til deg, søke deg som min tilflukt og flykte hen til ditt åsyn. Du er i sannhet den som ved sin veldes makt gjør hva han enn ønsker, og som ved sin viljes kraft befaler hva han enn velger. Ingen kan hindre at dine tilskikkelser går sin gang; ingen kan gi dine forordninger et annet forløp. Du er i sannhet den allmektige, den overmåte herlige, den mest gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Ære være deg, o min Gud!
Om det ikke var for de lidelser som blir utholdt på din sti, hvordan kunne det erkjennes

hvem som virkelig elsker deg? Og var det ikke for de prøvelser som blir gjennomlevet av kjærlighet til deg, hvordan kunne stillingen til dem som lengter etter deg bli åpenbart? Din makt er mitt vitne! Ledsagerne for alle som tilber deg, er de tårer de feller, og trøsterne for slike som søker deg, er de stønn de utstøter, og føden for dem som iler for å møte deg, er bruddstykkene av deres sønderknuste hjerter.

Hvor sødmefylt den bitre død synes meg når den lides på din sti, og hvor dyrebare dine fienders piler er meg når jeg rammes av dem for at ditt Ord må bli opphøyet! La meg, o min Gud, i din Sak drikke i dype drag av hva du enn har ønsket, og send ned over meg, i din kjærlighet, alt som du har forordnet. Ved din herlighet! Jeg ønsker bare det som du ønsker, og holder kjært det som du har kjært. Til deg har jeg, til alle tider, satt all min lit og fortrøstning.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, om å la fremstå som hjelper for denne åpenbaring slike som skal regnes for å være ditt navn og ditt herredømme verdig, så at de kan minnes meg blant dine skapninger, og heise dine seiersfaner i ditt rike.

Mektig er du til å gjøre det som behager deg. Ingen annen Gud er der enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.

– Bahá'u'lláh

Finnes det noen som fjerner vanskeligheter uten Gud? Si: Lovet være Gud! Han er Gud! Alle er hans tjenere, og alle holder fast ved hans bud!

– Báb

Jeg besverger deg ved din velde, o min Gud! La intet ondt ramme meg i prøvelsens time, og styr du i uaktsomhetens stund mine skritt på rett vei gjennom din inspirasjon. Du er Gud, mektig er du til å gjøre hva du ønsker. Ingen kan motstå din vilje eller forpurre din hensikt.

– Báb

Si: Gud er alle ting tilstrekkelig fremfor alle ting, og intet i himlene eller på jorden eller i hva som enn ligger mellom dem er tilstrekkelig uten Herren din Gud. Sannelig, han er i seg selv den vitende, den opprettholdende, den allmektige.

– Báb

Han er den medlidende, den overmåte gavmilde! O Gud, min Gud! Du ser meg, du kjenner meg; du er min havn og min tilflukt. Ingen har jeg søkt, ei heller vil jeg søke noen foruten deg; ingen vei har jeg vandret, ei heller vil jeg vandre noen annen enn din kjærlighets vei. I fortvilelsens mørke natt vendes mitt øye i forventning og håp mot din grenseløse velviljes morgen, og ved demringstimen blir min kraftløse sjel forfrisket og styrket ved tanken på din skjønnhet og fullkommenhet. Den som din barmhjertighets nåde hjelper, skal, om han så kun er en dråpe, bli til det uendelige osean, og det minste atom som din utstrømmende miskunn bistår, skal skinne som den strålende stjerne.

Ta under din beskyttelse, o du renhetens ånd, du som er den overmåte gavmilde forsørger, denne din henførte, oppflammede tjener. Hjelp ham i denne tilværelsens verden til å forbli standhaftig og urokkelig i din kjærlighet, og forunn denne vingestekkede fugl å finne tilflukt og ly i ditt guddommelige rede som hviler i det himmelske tre.

– ‘Abdu’l-Bahá

STANDHAFTIGHET

Forherliget er du, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg ved ham som er ditt Største navn, som hårdt er blitt hjemsoekt av slike blant dine skapninger som har fornektet din sannhet, og som er blitt omgitt av sorger som ingen tunge kan beskrive, om å gi at jeg kan få erindre deg og syngende din pris, i denne tid da alle har vendt seg bort fra din Skjønnhet, har talt deg imot og i forakt har vendt seg bort fra ham som er åpenbareren av din Sak. Ingen er der, o min Herre, til å hjelpe deg uten ditt eget Selv, og ingen makt til å bistå deg uten din egen makt.

Jeg trygler deg om å gjøre meg i stand til å holde urokkelig fast ved din kjærlighet og din ihukommelse. Dette står sannelig i min makt, og du er den som kjenner til alt som bor i meg. Du, i sannhet, har kunnskap om alt og er underrettet om alt. Berøv meg ikke, o min Herre, glansen av ditt åsyns lys, hvis klarhet har opplyst den hele verden.

Ingen Gud er der utenom deg, den sterkeste, den overmåte herlige, den evig tilgivende.

– Bahá'u'lláh

Forherliget være ditt navn, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg ved din makt som har omsluttet alle skapte ting, og ved ditt herredømme som har nådd ut over hele skaperverkets grenser, og ved ditt Ord som var skjult i din visdom og ved hvilket du skapte din himmel og din jord, om både å gjøre oss i stand til å være urokkelige i vår kjærlighet til deg og i vår lydighet overfor ditt ønske, og til å feste vårt blikk på ditt åsyn og lovprise din herlighet. Gi oss derfor, o min Gud, evnen til å spre dine tegn viden om blant dine skapninger, og til å beskytte din tro i ditt rike. Du har alltid eksistert uavhengig av hvilke som helst av dine skapningers omtale, og du vil forbli som du har vært for evig og alltid.

Til deg har jeg satt all min lit, mot deg har jeg vendt mitt ansikt, til ditt kjærlige forsyns bånd har jeg klynget meg, og hen mot din barmhjertighets ly

har jeg hastet. Vis meg ikke skuffet bort fra din dør, o min Gud, og hold ikke din nåde tilbake fra meg, for deg alene søker jeg. Ingen Gud er der utenom deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

Lovet være du, o du som er elsket av dem som har kjent deg!

– Bahá'u'lláh

Odu hvis nærhet er mitt ønske, hvis nærvær er mitt håp, hvis ihukommelse er min attrå, hvis herlighets kongesete er mitt mål, hvis bolig er mitt siktepunkt, hvis navn er min helbredelse, hvis kjærlighet er mitt hjertes stråleglans, hvis tjeneste er min sterkeste higen! Jeg bønnfaller deg ved ditt navn, hvorved du har satt dem som har anerkjent deg i stand til å heve seg mot de herligste høyder av kunnskap om deg, og hvorved du har gjort det mulig for slike som inderlig tilber deg å stige opp til og tre inn på enmerkene for dine hellige gunstbevisningers kongesete, om å hjelpe meg til å vende mitt ansikt mot ditt åsyn, og til å feste mitt blikk på deg og til å tale om din herlighet.

Jeg er den, o min Herre, som har glemt alt annet enn deg og vendt seg mot din nådes daggry, som har forsaket alt unntatt deg i håp om å komme ditt kongesete nærmere. Se meg derfor med mitt blikk rettet opp mot det sted som skinner ved glansen fra ditt åsyns lys. Send da ned over meg, o min elskede, det som vil gjøre meg i stand til å være urokkelig i din Sak, så at de vantros tvil ikke må hindre meg i å vende meg mot deg.

Du er sannelig maktens Gud, hjelperen i fare, den overmåte herlige, den allmechtige.

– Bahá'u'lláh

Lovet og forherliget er du, o Gud! Gi at den dag da vi oppnår ditt hellige nærvær må nærme seg med raske skritt. Gled våre hjerter gjennom din kjærlighets og ditt velbehags kraft, og skjenk oss standhaftighet, så vi beredvillig kan underkaste oss din vilje og din forordning. Sannelig, din kunnskap omfatter alle de ting du har skapt eller kommer til å skape, og din himmelske makt overgår hva du enn har frembragt eller kommer til

å frembringe. Ingen er der som skal tilbes foruten deg, ingen er der som skal æres utenom deg, og intet er der som skal elskes uten ditt velbehag.

Sannelig, du er den ypperste hersker, den høyeste sannhet, hjelperen i fare, den selvbestående.

– Báb

Lovet være du, o Herre, min høystelskede! Gjør meg standhaftig i din Sak og gi at jeg kan bli talt blant dem som ikke har brutt din Pakt eller fulgt sin tomme innbilnings guder. Gjør det så mulig for meg å erholde et sannhetens sete i ditt nærvær, skjenk meg et tegn på din barmhjertighet og la meg slutte meg til dem av dine tjenere som skal være uten frykt og som det heller ikke skal gå ille. Overlat meg ikke til meg selv, o min Herre, og berøv meg heller ikke anerkjennelsen av ham som er manifestasjonen av ditt eget Selv, og regn meg heller ikke blant dem som har vendt seg bort fra ditt hellige nærvær. Tell meg, o min Gud, blant dem som er blitt forunt å feste blikket på din Skjønnhet, og som fryder seg slik over det at de ikke

ville gi et eneste øyeblikk av dette i bytte for herreveldet over himmelens og jordens riker eller for hele skapningens verden. Ha barmhjertighet med meg, o Herre, i disse dager da din jords folkeslag har fart såre vill. Forlen meg derfor, o min Gud, med det som tykkes deg godt og tilbørlig. Du er sannelig den allmektige, den nådige, den gavmilde, den evig tilgivende.

Gi, o min Gud, at jeg ikke må bli regnet blant dem som har døde ører, blinde øyne, umælende tunger og hjerter som ikke har forstått. Frels meg, o min Herre, fra uvitenhetens og det selviske begjærs ild, forunn meg adgang til din altoverskyggende barmhjertighets enemerker, og send ned over meg det du har forordnet for dine utvalgte. Mektig er du til å gjøre hva du enn vil. Sannelig, du er hjelperen i fare, den selvbestående.

– Báb

Gjør våre trinn faste på din vei, o Herre, og styrk du våre hjerter i lydighet mot deg. Vend våre ansikter mot din enhets Skjønhet, og gled vårt

indre med de tegn som viser at du er én i din guddommelighet. Pryd våre legemer med din gavmildhets kappe, og fjern syndighetens slør fra våre øyne, og gi oss din nådes beger, slik at alt levende i sitt innerste vesen kan synge din pris ved synet av din storhet. Åpenbar så deg selv, o Herre, ved ditt barmhjertige Ord og din guddommelige værens mysterium, slik at bønnens hellige henrykkelse kan fylle våre sjeler – en bønn som skal heve seg over ord og bokstaver og være mer enn mumlingen av stavelser og lyder – slik at alle ting kan smelte sammen til intet overfor åpenbaringen av din herlighet.

Herre! Dette er tjenere som er forblitt tro mot din Pakt og ditt Testamente, som har holdt fast ved troskapens bånd i din Sak og klynget seg til din storhets kjortelsøm. Hjelp dem, o Herre, med din nåde, skjenk fasthet ved din makt og styrk deres lender i lydighet mot deg.

Du er den tilgivende, den nådige.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du gode Herre! Skjenk denne din rikets datter himmelsk bekræftelse, og hjelp henne nådigst så hun kan forbli fast og standhaftig i din Sak og lik en nattergal i mysterienes rosenhage syng melodier med de vidunderligste toner i Abhá-riket, og dermed gjøre alle lykkelige. Gjør henne opphøyet blant rikets døtre, og gjør henne i stand til å oppnå evig liv.

Du er giveren, den overmåte kjærlige.

- 'Abdu'l-Bahá

O medlidende Gud! Deg skje takk for at du har vekket meg og gjort meg bevisst. Du har gitt meg et seende øye og skjenket meg et lydhørt øre, ført meg til ditt rike og ledet meg til din sti. Du har vist meg den rette vei og gitt meg å tre inn i forløsningens ark. O Gud! La meg forbli standhaftig, og gjør meg sterk og trofast. Beskytt meg mot harde prøvelser, og bevar og vern meg i din Pakts og ditt Testaments sterkt befestede festning. Du er den mektige. Du er den seende. Du er den hørende.

O du medlidende Gud! Gi meg et hjerte som,

likesom et glass, kan gjennomstråles av din kjærlighets lys, og skjenk meg tanker som kan forandre verden til en rosenhage ved utgytelsene av himmelsk nåde.

Du er den medlidende, den barmhjertige. Du er den store, velgjørende Gud.

- 'Abdu'l-Bahá

O min Herre og mitt håp! Hjelp du dine elskede til å være standhaftige i din mektige Pakt, til å forbli trofaste mot din åpenbare Sak og til å gjennomføre de bud du nedskrev for dem i din prektige Bok, slik at de kan bli ledelsens bannere og lamper fra skaren foroven, kilder til din uendelige visdom og stjerner som leder rett, der de skinner fra din guddommelige himmel.

Du er sannelig den uovervinnelige, den allmektige, den altformående.

- 'Abdu'l-Bahá

SVANGERSKAP

Min Herre! Min Herre! Jeg priser deg og jeg takker deg for det hvormed du har begunstiget din ydmyke tjenerinne, din trell som trygler og bønnfaller deg, fordi du i sannhet har ledet henne til ditt åpenbare rike og latt henne få høre din opphøyede kallen i den timelige verden og skue dine tegn som viser at ditt seierrike herredømme over alle ting er kommet til syne.

O min Herre, jeg vier det som er i mitt morsliv til deg. Gjør det derfor til et rosverdige barn i ditt rike og til en skjebnens yndling ved din gunst og din gavmildhet; la det utvikles og vokse opp i din oppdragelses varetekt. Sannelig, du er den gavmilde! Sannelig, du er den nåderike Herre!

– ‘Abdu’l-Bahá

TILGIVELSE

Når synderen finner seg helt løsrevet og fri fra alt uten Gud, bør han tryggle Gud om tilgivelse og forlatelse. Å bekjenne sine synder og overtredelser for andre mennesker er ikke tillatelig, ettersom dette aldri har eller noensinne kommer til å befordre guddommelig tilgivelse. Å således skrive i andres nærvær fører til at man blir ydmyket og fornedret, og Gud – opphøyet er han – ønsker ikke ydmykelse for sine tjenere. Han er sannelig den medlidende, den barmhjertige.

– Bahá’u’lláh

Du ser meg, o min Herre, med mitt ansikt vendt mot din gavmildhets himmel og din velviljes oseaen, løst fra alt unntatt deg. Jeg ber deg, ved strålene fra solen av din åpenbaring på Sinai, og ved glansen fra din nådes dagstjerne som skinner fra ditt navns horisont: den evig tilgivende, om å gi meg din forlatelse, og om å ha barmhjertighet med meg. Skriv så ned for meg, med din herlighets Penn, det som vil opphøye meg ved ditt navn i skapningens verden. Hjelp meg, o min Herre, til å

vende meg mot deg, og til å lytte til dine elskedes røst, som jordens makter ikke har evnet å svekke, og som nasjonenes herredømme ikke har maktet å holde borte fra deg, og som, idet de gikk frem mot deg, har sagt: "Gud er vår Herre, Herren over alle som er i himmelen og alle som er på jorden!"

– Bahá'u'lláh

Jeg er, o min Herre, den som har vendt sitt ansikt mot deg og satt sitt håp til din nådes undere og din gavmildhets åpenbaringer. Jeg ber deg om at du ikke vil tillate at jeg vender meg skuffet bort fra din barmhjertighets dør, ei heller overlate meg til slike av dine skapninger som har fornektet din Sak.

Jeg er, o min Gud, din tjener og sønn av din tjener. Jeg har erkjent din sannhet i dine dager og styrt mine skritt mot din enhets strender, og jeg bekjenner at du er en, anerkjenner din enhet og håper på din tilgivelse og forlatelse. Mektig er du til å gjøre hva du vil; ingen Gud er der utenom deg, den overmåte herlige, den evig tilgivende.

– Bahá'u'lláh

Synderen bør, mellom seg og Gud, bønnfalle om barmhjertighet fra gavmildhetens himmel, og si:

O Gud, min Gud! Jeg bønnfaller deg ved blodet fra dine sanne elskere som ble så henført av dine sødmefylte ord at de ilte til herlighetens tinde, stedet for det herligste martyrium, og jeg bønnfaller deg ved mysteriene som ligger forvart i din kunnskap og ved perlene som gjemmes i din nådes osean, om å tilgi meg og min far og min mor. Av alle dem som viser barmhjertighet, er du sannelig den barmhjertigste. Ingen Gud er der utenom deg, den alltid tilgivende, den gavmilde.

O Herre! Du ser dette innbegrep av syndighet vende seg mot din nådes osean og dette skrøpelige vesen søke din guddomskrafts rike og denne arme skapning rette seg mot din rikdoms dagstjerne. Ved din miskunnhet og nåde, skuff ham ikke, o Herre, og forhold ham ikke åpenbaringene av din gavmildhet i dine dager, og kast ham ikke vekk fra din dør som du har slått vid åpen for alle som bor i din himmel og på din jord.

Akk og ve! Akk og ve! Mine synder har hindret

meg i å nærme meg din hellighets forgård og mine overtredelser har bragt meg på avveier, langt fra din majestetets tabernakel. Jeg har begått det som du forbød meg å gjøre, og har vist fra meg det som du påla meg å overholde.

Jeg ber deg ved ham som er navnenes høyeste Herre om å nedskrive for meg med din gavmildhets Penn det som vil gjøre meg i stand til å komme deg nær og som vil rense meg fra mine overtredelser som er kommet imellom meg og din tilgivelse og forlatelse.

Sannelig, du er den kraftfulle, den gavmilde. Ingen Gud er der uten deg, den mektige, den nådige.

– Bahá'u'lláh

Priset være ditt navn, o min Gud og alle tings Gud, min herlighet og alle tings herlighet, min attrå og alle tings attrå, min styrke og alle tings styrke, min Konge og alle tings Konge, min besitter og alle tings besitter, mitt mål og alle tings mål, min drivende kraft og alle tings drivende kraft!

Jeg bønnfaller deg om ikke å la meg bli holdt tilbake fra dine kjærlige velsignelsers osean, eller forbli langt borte fra din nærhets strender.

Hva som helst annet enn deg, o min Herre, gavner meg ikke, og lett adkomst til hvem som helst foruten deg er meg til ingen nytte. Jeg trygler deg, ved din rikdoms fylde, hvorved du stilte deg uberoende av alt annet enn deg selv, om å telle meg blant slike som har vendt sitt ansikt mot deg og reist seg for å tjene deg.

Tilgi så, o min Herre, dine tjenere og dine tjenerinner. Du er i sannhet den evig tilgivende, den mest medlidende.

– Bahá'u'lláh

Jeg er meg bevisst, o Herre, at mine overtredelser har dekket mitt ansikt med skam i ditt nærvær, har tyngnet min rygg overfor deg, har kommet mellom meg og ditt fagre åsyn, har omringet meg fra alle kanter og har forhindret meg på alle hold fra å få adgang til åpenbaringene av din himmelske kraft.

O Herre! Hvis ikke du tilgir meg, hvem er der

så til å gi forlatelse, og hvis ikke du er meg nådig, hvem kan så vise medlidenhet? Ære være deg, du skapte meg da jeg ikke var til, og du næret meg mens jeg ikke hadde noen forstand. Lovet være du, ethvert tegn på barmhjertighet kommer fra deg, og enhver nådesbevisning utgår fra din befalings skattkamre.

– Báb

Lovet være du, o Herre! Tilgi oss våre synder, ha barmhjertighet med oss og gjør oss i stand til å vende tilbake til deg. La oss ikke sette vår lit til noe annet enn deg, og skjenk oss, ved din gavmildhet, det som du elsker og attrår og som anstår deg vel. Gi dem som i sannhet har trodd, en opphøyet stilling, og la din nådige tilgivelse bli dem til del. Sannelig, du er hjelperen i fare, den selvbestående.

– Báb

OGud, vår Herre! Beskytt oss ved din nåde mot hva som enn måtte være vederstyggelig for deg, og forunn oss det som anstår deg vel. Gi oss mer ved din gavmildhet og velsign oss. Forlat oss det vi har gjort, og tvett våre synder bort, og tilgi oss med din nådige tilgivelse. Sannelig er du den mest opphøyede, den selvbestående.

Ditt kjærlige forsyn har omsluttet alle skapte ting i himmel og på jord, og din tilgivelse har overgått hele skaperverket. Deg hører herredømmet til; i din hånd er skapningens og åpenbarings riker; i din høyre hånd holder du alle skapte ting, og i ditt grep er tilgivelsens fastsatte mål. Du tilgir hvem som helst av dine tjenere som du behager. Sannelig er du den evig tilgivende, den allkjærlige. Ingenting som helst unndrar seg din kunnskap, og der finnes intet som er skjult for deg.

O Gud, vår Herre! Beskytt oss ved din veldes kraft, gjør oss i stand til å nå ditt underfulle, bølge-ende osea, og tilstå oss det som anstår deg vel.

Du er den høyeste hersker, den veldige dådsman, den opphøyede, den allkjærlige.

– Báb

TJENESTE

Min lovsang gir jeg deg, o min Gud, for din miskunns dufter har fylt meg med fryd, og din barmhjertighets milde vinder har vendt mitt hjerte mot din gavmilde nåde. Gi meg, o min Herre, å drikke fra dine gavmilde hender det levende vann som har gjort alle som har fått av det, i stand til å fri seg fra enhver tilknytning til alle uten deg, til å sveve opp til sfæren av løsrivelse fra alle dine skapninger, og til å feste sitt blikk på ditt kjærlige forsyn og dine mangfoldige gaver.

O min Herre! Gjør meg rede til å tjene deg under alle forhold og til å rette meg mot din åpenbarings og din Skjønnhets tilbedte helligdom. Dersom det er deg til behag, la meg få gro som en spinkel urt i din nådes enger, så din viljes milde vinder kan sette meg i bevegelse og bøye meg i samsvar med ditt ønske, slik at du helt og fullt kan styre om jeg beveger meg eller står i ro.

Du er den, ved hvis navn den skjulte hemmelighet

ble avslørt, det vel bevoktede navn åpenbart og seglene til det forseglede beger brutt, som dermed utgjøt sin duft over hele skaperverket både i fortid og fremtid. Den tørstende, o min Herre, har ilt frem for å få av din nådes levende vann, og den usle skapning har higet etter å dukke ned i din rikdoms osean.

Jeg sverger ved din herlighet, o du Herre som er verdens elskede og lengselen til dem som har anerkjent deg! Sorgen over å være adskilt fra deg har sårt hjemsøkt meg i de dager da ditt nærværs sol sendte sin stråleglans utover ditt folk. Nedskriv så for meg den belønning som er fastsatt for alle dem som har sett ditt åsyn, og som med din tillatelse har fått adgang til ditt kongesetes forgård og som på din befaling har fått møte deg ansikt til ansikt.

Jeg trygler deg, o min Herre, ved ditt navn, hvis stråleglans har omsluttet jorden og himlene, om således å gjøre meg i stand til å overgi min vilje til det som du har forordnet i dine tavler, at jeg ikke lenger kan oppdage noe annet ønske i meg enn det som du ønsket gjennom ditt herredømmes kraft, og ikke finne noen annen vilje i meg enn det som du

bestemte for meg ved din vilje.

Hvor skal jeg vende meg, o min Gud, maktesløs som jeg er til å oppdage noen annen vei enn den du utpekte for dine utvalgte? Alle jordens atomer forkynner at du er Gud, og vitner om at der er ingen annen Gud enn deg. Du har fra evighet vært mektig til å gjøre det du har villet, og til å forordne det som behager deg.

Bestem du for meg, o min Gud, det som til enhver tid vil rette meg mot deg, og som kan gjøre meg i stand til bestandig å holde fast ved din nådes bånd, og til å forkynne ditt navn, og til å akte på alt som måtte utgå fra din Penn. Jeg er fattig og forlatt, o min Herre, og du er den altbesittende, den aller høyeste. Forbarm deg da over meg gjennom din barmhjertighets undere, og send ned over meg hver en stund i mitt liv de ting hvormed du gjenskapte hjertene til alle dine skapninger som har erkjent din enhet, og til alt ditt folk som er deg fullstendig hengivent.

Du er i sannhet den allmektige, den mest opphøyede, den allvitende, den allvise.

– Bahá'u'lláh

O Herre, min Gud og min havn i min fortvilelse, mitt skjold og mitt vern i mine kvaler, mitt ly og min tilflukt i nødens stund og min ledsager i min ensomhet, min trøst i min vånde og en kjærlig venn når ingen andre er hos meg, du som fjerner sorgens ve og forlater mine synder!

Helt og fullt vender jeg meg hen til deg og trygler deg innstendig av hele mitt hjerte, mitt sinn og min tunge om å verne meg mot alt som er din vilje imot i denne din guddommelige enhets tidsalder, og om å rense meg for all urenhet som vil forhindre meg fra å søke skyggen av din nådes tre, plettfri og utilmsusset.

Ha barmhjertighet med de svake, o Herre, helbred de syke, og slukk den brennende tørst.

Fryd det hjerte der din kjærlighets ild gløder, og sett det i fyr og flamme med din himmelske ånds og kjærlighets ild.

Ifør din guddommelige enhets tabernakler hellighetens kledning, og sett din gunsts krone på mitt hode.

Opplys mitt ansikt med din gavmildhets sol, og hjelp meg nådigst å tjene ved din hellige terskel.

La mitt hjerte flomme over av kjærlighet til dine skapninger, gi at jeg får bli tegnet på din barmhjerlighet og symbolet på din nåde, at jeg får fremme enighet blant dine elskede, være hengiven overfor deg, målbare din ihukommelse og glemme selvet, men alltid akte på det som er ditt.

O Gud, min Gud! Hold ikke din tilgivelses og nådes milde vinder borte fra meg, og berøv meg ikke din bistands og gunsts kildevell.

La meg ha tilhold i skyggen av dine beskyttende vinger, og kast ditt altbeskyttende øyes blick på meg.

Løs min tunge for å love ditt navn blant ditt folk, så min røst kan oppløftes i store forsamlinger og din lovprisnings flod kan strømme fra mine lepper.

Du er i all sannhet den nådige, den forherligede, den veldige, den allmechtige.

– ‘Abdu’l-Bahá

O min Herre, min forsvarer, min hjelper i fare!
Underdanig bønnfaller jeg deg, i min sykdom kommer jeg til deg for å få legedom, ydmykt roper

jeg ut til deg med tunge, sjel og ånd:

O Gud, min Gud! Nattens mulm og mørke har dekket alle egner, og hele jorden er gjemt bak tykke skyer. Verdens folk er nedsunket i de fåfengte innbilningers mørke dyp mens deres tyranner velter seg i grusomhet og hat. Jeg ser intet annet enn skinnet fra sviende ildsluer som slikker opp fra den dypeste avgrunn. Jeg hører intet annet enn tordenskrallene som drønner fra tusener på tusener av ildspyende våpen i angrep mens hvert et land roper høyt på sitt hemmelige språk: “Min rikdom gavner meg ikke, og mitt herredømme er forbi!”

O min Herre! Ledelsens lamper er sluknet. Lidenskapens flammer stiger høyt til værs, og ondsinnetheten sprer seg stadig mer i verden. Ondskap og hat har dekket hele jorden, og jeg finner ingen sjeler foruten din egen lille skare som lar dette ropet lyde:

Skynd dere å elske!

Skynd dere å ha tillit!

Skynd dere å gi!

Kom og få ledelse!

Kom for å finne fordragelighet, for å skue solen!

Kom til vennlighet og lise!
 Kom til vennskap og fred!
 Kom og kast fra dere vredens våpen, til enheten
 blir vunnet!
 Kom, og la alle hjelpe hverandre, på Herrens
 sanne sti!

Sannelig, med den største glede og av hele sitt hjerte ofrer disse dine forkuede seg for hele menneskeheten i alle land. Du ser dem gråte, o min Herre, over de tårer ditt folk feller, og sørge over dine barns sorg. Du ser dem vise medfølelse med menneskeheten og lide på grunn av de ulykker som hjemsøker alle jordens innvånere.

O min Herre, skjenk dem seierens vinger, så de kan sveve opp til frelsen! Styrk deres lender i tjeneste for ditt folk og deres rygg i trelldom for din hellighets terskel!

Sannelig, du er den gavmilde! Sannelig, du er den barmhjertige! Der er ikke noen annen Gud enn deg, den milde, den medlidende, den gamle av dager!

– ‘Abdu’l-Bahá

O min Herre, min elskede, min attrå!
 Vær meg en venn i min ensomhet og en ledsager i min utlendighet. Fjern min sorg. Gjør meg inderlig hengiven overfor din Skjønnhet. Ta meg bort fra alt annet enn deg. Tiltrekk meg ved din hellighets dufter. La meg ha samkvem i ditt rike med dem som er løst fra alt annet enn deg, som lengter etter å tjene din hellige terskel og som virker for din Sak. Gjør meg i stand til å bli en av dine tjenerinner som har vunnet ditt velbehag. Sannelig, du er den nådige, den gavmilde.

– ‘Abdu’l-Bahá

UNDERVISNING

All ære være deg, o min Gud, som er kilden til all herlighet og velde, til storhet og ære, til overherredømme og herskermakt, til opphøyethet og nåde, til ærefrykt og kraft. Hvem du enn vil gir du å nærme seg Det største oseaan, og hvem du enn vil lar du få æren av å anerkjenne ditt Eldste navn. Av alle som er i himmel og på jord evner ingen å holde stand mot din overordnede viljes gang. Fra all evighet har du hersket over hele skapningen, og du vil for alltid fortsette å utøve din myndighet over alle skapte ting. Der er ingen annen Gud enn deg, den allmektige, den mest opphøyede, den overmåte sterke, den allvise.

Gjør dine tjeneres ansikter forklaret, o Herre, slik at de kan skue deg; og rens deres hjerter så de kan vende seg til dine himmelske gunstbevisningers kongesete, og anerkjenne ham som er manifestasjonen av ditt Selv, og ditt innerste vesens daggry. Sannelig, du er Herren over alle verdener.

Der er ingen annen Gud enn deg, den uhemmede, den altbetvingende.

– Bahá'u'lláh

Forherliget er du, o Herre min Gud! Jeg ber deg, ved ham som er dine tegns daggry og manifestasjonen av dine navn, og din inspirasjons skattkammer, og din visdoms betrodde forvalter, om å sende ned over dine elskede det som vil gjøre dem i stand til å holde urokkelig fast ved din Sak og til å anerkjenne din enhet, og til å erkjenne at du er én, og til å bevitne din guddommelighet. Løft dem, o min Gud, til slike høyder at de i alle ting vil se tegnene på makten hos ham som er manifestasjonen av ditt uendelig opphøyede og overmåte herlige Selv.

Du er, o min Herre, den som gjør hva han vil og forordner hva han behager. Enhver som besitter makt blir ynkelig overfor åpenbaringene av din velde, og enhver kilde til ære blir uanselig overfor de mangfoldige vitnesbyrd om din store herlighet.

Jeg bønnfaller deg, ved deg selv og ved alt som

er av deg, om å gi at jeg kan få fremme din Sak og tale din pris, og sette min hu til din herlighets helligdom, og løsrive meg fra alt som ikke hører deg til. Ingen Gud er der utenom deg, maktens Gud, herlighetens og visdommens Gud.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg, ved ditt navn som ingen på behørig vis har anerkjent og hvis betydning ingen sjel har utgrunnet; jeg trygler deg, ved ham som er din åpenbarings kilde og dine tegns daggry, om å gjøre mitt hjerte til bolig for din kjærlighet og din ihukommelse. Forbind det da med ditt Største osean, så at din visdoms levende vann og de krystallklare strømmer av din forherligelse og lovprisning kan strømme ut derfra.

Lemmene på mitt legeme bevitner din enhet, og håret på mitt hode tilkjennegir styrken i ditt overherredømme og din makt. Jeg har stått ved din nådes dør i total selvutslettelse og fullstendig forsakelse, og har klynget meg til din gavmildhets

kjortelsøm og festet mine øyne på dine gavers horisont.

Bestem du for meg, o min Gud, det som anstår seg din veldes storhet, og hjelp meg, ved din styrkende nåde, til å undervise således i din Sak at de døde kan haste ut av sine graver og ile frem mot deg, i full tillit til deg, og feste sitt blikk på din Saks soloppgang og din åpenbarings demringssted.

Du er i sannhet den sterkeste, den høyeste, den allvitende, den allvise.

– Bahá'u'lláh

Lovpriset være ditt navn, o min Gud, for at du har åpenbart den Dag som er dages Konge, den Dag som du forkynte for dine utvalgte og dine profeter i dine ypperste tavler, den Dag da du kastet glansen av alle dine navns herlighet over alle skapte ting. Storlig velsignet er hver den som har vendt seg mot deg, og trådt inn i ditt nærvær, og hørt din røst tale.

Jeg bønnfaller deg, o min Herre, ved hans navn som dine navns rike kretser om i tilbedelse, om at

du nådigst vil hjelpe dem som er deg kjær til å forherlige ditt Ord blant dine tjenere, og til å spre din lovprisning viden om blant dine skapninger, så at din åpenbarings henrykkelse kan fylle sjelene hos alle som bor på din jord.

Siden du har ledet dem, o min Herre, til din nådes levende vann, så gi ved din gavmildhet at de ikke må holdes tilbake fra deg; og siden du har kalt dem til din trones bolig, så driv dem ikke ut fra ditt nærvær, ved din miskunnhet. Send ned over dem det som fullstendig vil løsrive dem fra hva som helst annet enn deg og gjøre dem i stand til å sveve i din nærhets atmosfære, på en slik måte at hverken undertrykkerens makt eller hentydningene fra dem som ikke har trodd på ditt umåtelig opphøyede og uendelig mektige Sely, vil makte å holde dem tilbake fra deg.

– Bahá'u'lláh

Lovpriset være ditt navn, o min Gud!
Jeg bevitner at dersom dine tjenere skulle vende seg mot deg med øynene du skapte i dem og med

ørene du utstyrte dem med, ville de alle bli henført av ett eneste ord nedsendt fra høyre side ved din majestets trone. Dette ord ville alene strekke til for å gjøre deres ansikter forklaret, for å forvise deres hjerter og for å få deres sjeler til å sveve opp i din store herlighets atmosfære og stige opp i ditt herredømmes himmel.

Jeg ber deg, o du som er Herren over alle navn og herskeren over både jord og himmel, om å gi at enhver av alle dem som er deg kjær, kan bli et nådens beger i dine dager, så de kan oppleve dine tjeneres hjerter. Sett dem også i stand til, o min Gud, å være lik regnet som strømmer ned fra din nådes skyer, og lik vindene som sprer din miskunns vårlige dufter, så hjertets muld hos dine skapninger kan bli dekket av grønnsvær ved dem og frembringe de ting som vil utbre deres ange i hele ditt herredømme, slik at enhver kan fornemme den liflige vellukt av din åpenbarings kappe. Mektig er du til å gjøre hva du vil. Din veldes kraft vitner for meg! Hver den som har drukket av det beger som din barmhjertighets hånd har båret rundt, vil skille seg av med alle ting bortsett fra deg og ved et ord fra sin

munn være i stand til å henrykke sjelene hos slike av dine tjenere som har sovet på forglemmelsens og likegyldighetens leie, og få dem til å vende ansiktet mot ditt største tegn og ikke trakte etter annet fra deg enn deg selv og utbe seg fra deg bare det du har bestemt for dem ved ditt lovuds Penn og foreskrevet dem i din befalings tavle.

Send derfor ned over dine elskede, o min Gud, ved ditt Største navn, det som under alle forhold vil dra dem nærmere deg. Du er sannelig den allmektige, den overmåte herlige, som alle mennesker bønnfaller om hjelp.

– Bahá'u'lláh

O Gud, som er opphavet til alle manifestasjoner, kilden til alle kilder, opprinnelsen til alle åpenbaringer, utspringet for alle lys! Jeg bevitner at ved ditt navn er forståelsens himmel blitt prydet, og ytringens oseaan bragt til å bølge, og ditt forsyns forordninger kunngjort for alle religioners tilhengere.

Jeg bønnfaller deg om å gjøre meg så rik at jeg kan

gi avkall på alt uten deg, og bli gjort uavhengig av enhver unntatt deg. La det så, fra din gavmildhets skyer, regne ned over meg det som skal gavne meg i enhver verden av dine verdener. Hjelp meg så, ved din styrkende nåde, til å tjene din Sak blant dine tjenere på en slik måte at jeg kan fremvise det som vil få meg til å bli husket så lenge ditt eget rike består og ditt herredømme vil vare.

Dette er din tjener, o min Herre, som med hele sitt vesen har vendt seg mot din gavmildhets horisont og din nådes oseaan og dine gavers himmel. Gjør da med meg som det anstår seg din velde, og din herlighet, og din gavmildhet og din nåde.

Du er i sannhet styrkens og maktens Gud, som er den rette til å svare dem som bønnfaller deg. Der er ingen Gud uten deg, den allvitende, den allvise.

– Bahá'u'lláh

O min Gud! Jeg ber deg, ved ditt herligste navn, om å bistå meg i det som vil fremme dine tjeneres anliggender og få dine byer til å blomstre. Du har i sannhet makt over alle ting!

– Bahá'u'lláh

Ære være deg, o verdens Herre og folkenes attrå, o du som er blitt åpenbar i Det største navn, slik at visdommens og ytringens perler er kommet til syne fra muslingene i din kunnskaps veldige hav, og slik at den guddommelige åpenbarings himler er blitt prydet med lyset fra ditt åsyns gryende sol.

Jeg ber deg inderlig – ved det Ord ved hvilket ditt bevis ble fullendt blant dine skapninger og ved hvilket ditt vitnesbyrd ble fullbyrdet blant dine tjenere – om å styrke ditt folk i det som vil få Sakens åsyn til å stråle i ditt rike, som vil plante din makts faner blant dine tjenere og heise din ledelses bannere i alle dine land og riker.

O min Herre! Du ser dem klynge seg til din nådes bånd og holde fast ved din velgjørenhets kjortelsøm. Bestem for dem det som kan dra dem nærmere deg, og hold dem borte fra alt annet enn deg.

Jeg ber deg inderlig, o du tilværelsens Konge og beskytter av det sette og det usette, om å gjøre enhver som reiser seg for å tjene din Sak lik et hav som beveger seg ved ditt ønske, lik en som er satt i brann av ilden i ditt hellige tre, og som skinner

fra horisonten av din viljes himmel. Sannelig, du er den mektige, som hverken hele verdens makt eller folkenes styrke kan svekke. Der er ingen Gud uten deg, den ene, den uforlignelige, beskytteren, den selvbestående.

– Bahá'u'lláh

Ære være deg som har fått alle de hellige til å bekjenne sin hjelpeløshet overfor de mangfoldige åpenbaringer av din velde og enhver profet til å erkjenne sin absolutte ringhet ansikt til ansikt med din bestandige herlighets glans. Jeg bønnfaller deg, ved ditt navn som har åpnet himmelens porter og fylt skaren i det høye med ekstatisk fryd, om å gjøre meg i stand til å tjene deg, på denne Dag, og om å gi meg styrke til å overholde det som du foreskrev i din Bok. Du vet, o min Herre, hva som bor i meg, men jeg vet ikke hva som bor i deg. Du er den allvitende, den best underrettede.

– Bahá'u'lláh

Priset være ditt navn, o Gud!
 Du er i sannhet vår Herre; du er oppmerksom på hva som enn er i himmelen og på jorden. Send derfor ned over oss et tegn på din barmhjertighet. Sannelig, du har ingen overmann blant dem som viser barmhjertighet. Høylovet være du, o Herre! Bestem for oss fra ditt nærvær det som vil vederkvege hjertene til de oppriktige blant dine tjenere. Forherliget er du, o Gud; du er skaperen av himmelen og jorden og det som ligger mellom dem. Du er den høyeste Herre, den helligste, den allmektige, den allvise. Lovpriset være ditt navn, o Gud; send ned over dem som har trodd på Gud og på hans tegn, en mektig hjelp fra ditt nærvær slik at de blir i stand til å vinne seier over størstedelen av menneskeheten.

– Báb

Ære være deg, o Herre, du som har frembragt alle skapte ting, ved din befalings kraft.

O Herre! Bistå dem som har forsaket alt annet enn deg, og skjenk dem en stor seier. Send ned til

dem, o Herre, skaren av engler fra himmelen og fra jorden og fra alt som er mellom dem, for å hjelpe dine tjenere, for å komme dem til unnsetning og styrke dem, for å sette dem i stand til å oppnå fremgang, for å støtte dem, for å ikle dem herlighet, for å skjenke dem ære og opphøyelse, for å berike dem og for å gi dem å vinne en vidunderlig seier.

Du er deres Herre, himlens og jordens Herre, alle verdens Herre. Styrk denne tro, o Herre, gjennom disse tjeneres kraft, og gi dem å vinne seier over alle verdens folk; for de er i sannhet dine tjenere som har løsrevet seg fra alt annet enn deg, og du er sannelig de sanne troendes beskytter.

Gi du, o Herre, at deres hjerter – gjennom troskap mot denne din ukrenkelige tro – kan bli sterkere enn noe annet i himmelen og på jorden og i hva som enn er mellom dem; og styrk, o Herre, deres hender med tegnene på din underfulle kraft slik at de kan åpenbare din kraft for hele menneskehetens øyne.

– Báb

Deg skjede lov, o min Gud!

Dette er dine tjenere som tiltrekkes av din barmhjertighets dufter, som settes i brann av ilden som luer i din enhets tre, og hvis øyne stråler ved å skue glansen av lyset som skinner på din enhets Sinai.

O Herre! Løs deres tunger for å nevne ditt navn blant ditt folk, tillat dem å ytre din lovprisning ved din nåde og miskunn, stå dem bi med dine englestyrker, styrk deres lender i tjeneste for deg, og gjør dem til din ledelses tegn blant dine skapninger.

Sannelig, du er den allmektige, den mest opphøyede, den evig tilgivende, den overmåte barmhjertige.

‘Abdu’l-Bahá

Følgende bønn leses daglig av undervisere og venner:

O du gode Herre! Lovet være du for at du har vist oss ledelsens vei, åpnet rikets dører og åpenbart deg gjennom virkelighetens sol. Til de blinde har du gitt syn; til de døve har du skjenket hørsel; du har gjenoppvekket de døde; du har gjort de fattige rike; du har vist veien for dem som er

kommet på avveier; du har ledet dem som har uttørrede lepper til ledelsens kilde; du har tillatt de tørstende fisker å nå virkelighetens osean; og du har innbudt de flakkende fugler til nådens rosenhage.

O du allmektige! Vi er dine tjenere og dine fattige; vi er langt borte og lengter etter ditt nærvær; vi tørster etter vannet fra din kilde; vi er syke og lengter etter din helbredelse. Vi vandrer på din sti og har intet annet mål eller håp enn å spre din vellukt, slik at alle sjeler kan rope ut: “O Gud, led oss til den strake vei.” Måtte deres øyne bli åpnet slik at de kan se lyset, og måtte de bli befridd fra uvitenhetens mørke. Måtte de samle seg rundt din ledelses lampe. Måtte enhver som er tomhendt motta sin del. Måtte de berøvede bli fortrolige med dine mysterier.

O allmektige! Se på oss med barmhjertighetens blikk. Tilstå oss guddommelig bekreftelse. Skjenk oss Den hellige ånds inspirasjon, så at vi kan bli hjulpet i din tjeneste, og, lik tindrende stjerner, skinne med din ledelses lys i disse egner.

Sannelig, du er den sterke, den mektige, den vise og den seende.

– ‘Abdu’l-Bahá

O du uforlignelige Gud! O du kongerikets Herre! Disse sjeler er din himmelske hær. Bistå dem, og gjør dem seierrike med styrkene fra den høyeste hærsnkare, slik at hver av dem kan bli som et regiment og erobre disse land ved Guds kjærlighet og den guddommelige læres lys.

O Gud! Vær du deres støtte og deres hjelper, og i villmarken, på fjellet, i dalen, i skogen, på prærien og på havet, vær du deres fortrolige, slik at de kan la sin stemme runge ved kongerikets kraft og Den hellige ånds inspirasjon.

Sannelig, du er den sterke, den veldige og den allmektige, og du er den vise, den hørende og den sende.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Gud, min Gud! Begeret for løsrivelse fra alle ting – fyll det for meg, og gled meg, der din prakt og dine gaver er samlet, med den vin det er å elske deg. Fri meg fra attråens og lidenskapens angrep, bryt denne nedre verdens lenker av meg, dra meg med henrykkelse til ditt himmelske rike,

og forfrisk meg blant tjenerinnene med din hellighets luftninger.

O Herre, la mitt ansikt forklares ved dine gavers lys, la mine øyne tindre ved å skue tegnene på din altbetvingende makt; fryd mitt hjerte ved din kunnskaps herlighet som favner alle ting, gled min sjel ved dine sjelsbelivende tidender om stor lykksalighet, o Konge over denne verden og riket foroven, o maktens og veldens Herre, så jeg kan spre dine merker og tegn viden om og forkynne din Sak og utbre din lære og tjene din lov og opphøye ditt Ord.

Du er sannelig den sterke, den evig givende, den dyktige, den allmektige.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Gud, min Gud! Lovet være du for å ha tent den guddommelige kjærlighets ild i det hellige tre på toppen av det høyeste fjell: det tre ‘som ikke hører hjemme hverken i øst eller vest’,* den ild som blusset opp helt til dens flammer nådde skaren i det høye. Og fra flammen oppfanget disse virkeligheter

* Koranen 24:35

ledelsens lys og utropte: 'Sannelig vi har oppfattet en ild på Sinais fjellside.'**

O Gud, min Gud! Øk denne ild for hver dag som går helt til trykket fra den setter den ganske jord i bevegelse. O du, min Herre! Tenn din kjærlighets ild i hvert et hjerte, pust din kunnskaps ånd inn i sjelen hos menneskene, gled deres bryst med din enhets vers. Kall til live dem som har tilhold i sine graver, advar de hovmodige, la lykke herske over hele verden, send ned ditt krystallklare vann, og send rundt, i forsamlingen av klare lys, begeret som er 'blandet ved kamferkilden'.***

Sannelig, du er den givende, den tilgivende, den evig forærende. Sannelig, du er den barmhjertige, den medlidende.

– 'Abdu'l-Bahá

** Jf. Koranen 28:29

*** Jf. Koranen 76:5

De som sprer Guds liflige dufter, bør fremsi denne bønn hver morgen:

O Gud, min Gud! Du ser denne svekling bønnfalle om himmelsk styrke, denne fattige attrå dine himmelske skatter, denne tørstende hige etter kilden til evig liv, denne hjemsoekte lengte etter din lovede helbredelse ved din ubegrensede barmhjertighet som du har bestemt for dine utvalgte tjenere i ditt rike i det høye.

O Herre! Jeg har ingen hjelper bortsett fra deg, intet ly utenom deg og ingen støtte unntatt deg. Hjelp meg med dine engler til å spre dine hellige dufter og til å utbre din lære blant de prektigste av ditt folk.

O min Herre! Tillat meg å bli løst fra alt annet enn deg, til å holde fast ved fliken av din gavmildhet, til å være din tro fullt hengiven, til å forbli fast og stø i din kjærlighet og til å overholde hva enn du har foreskrevet i din Bok.

Sannelig, du er den sterke, den veldige, den allmektige.

– 'Abdu'l-Bahá

O Gud, min Gud! Du ser hvordan alle egner innhylles i et sort mørke, hvordan splidrens flamme luer i alle land og hvordan krigens og blodbadets ild flammer overalt i øst og i vest. Blodet strømmer, marken er overstrødd med lik, og avskårne hoder har falt i støvet på slagmarken.

O Herre! Ha medlidenhet med disse uvitende, og se på dem med tilgivelsens og forlatelsens øye. Slukk denne ild, slik at de tette skyer som formørker horisonten kan bli spredt, så virkelighetens sol kan skinne med forsoningens stråler, så dette intense mørke kan bli forjaget og fredens klare lys spre sin glans over alle land.

O Herre! Dra folket opp fra dypet av hatets og fiendskapets osean, og frels dem fra dette ugjennomtrengelige mørke. Forén deres hjerter, og gjør deres øyne forklart med fredens og forsoningens lys. Frels dem fra krigens og blodsutgytelsens avgrunn, og utfri dem fra villfarelsens mørke. Fjern sløret fra deres øyne, og opplys deres hjerter med ledelsens lys. Gjør med dem etter din miskunn og din medlidenhet, og gå ikke frem mot dem etter din rettferdighet og vrede som får de mektiges lemmer til å skjelve.

O Herre! Krigene har vedvart. Trengselen og angsten er blitt stor, og hver en blomstrende egn legges øde.

O Herre! Hjertene er tynget, og sjelene vander seg. Ha medlidenhet med disse stakkars sjeler, og overlatt dem ikke til deres grenseløse begjær.

O Herre! La det i dine land fremstå ydmyke og underdanige sjeler, som har ansikt forklart ved ledelsens stråler, som er løst fra verden, som opphører ditt navn, synger din pris og sprer din hellighets duft blant menneskene.

O Herre! Gi dem en sterk rygg, gjør dem rede til dåd, og henrykk deres hjerter med din kjærlighets aller mektigste tegn.

O Herre! Sannelig, de er svake, og du er den sterke og den mektige; de er maktesløse, og du er hjelperen og den barmhjertige.

O Herre! Opprørets osean bruser, og disse stormer lar seg ikke stille av annet enn din grenseløse nåde, som har favnet alle egner.

O Herre! Sannelig, folket befinner seg i lidenskapens avgrunn, og intet annet enn dine uendelige gaver kan redde dem.

O Herre! Fordriv disse fordervede begjærs mørke, og opplys hjertene med din kjærlighets lampe, som snart vil opplyse alle land. Styrk enn videre dine elskede, de som har forlatt sine fedreland, familier og barn og av kjærlighet til din Skjønnhet har reist til fjerne land for å spre dine dufter og utbre din lære. Vær du deres ledsager i deres ensomhet, deres hjelper i et fremmed land, borttageren av deres sorger og deres trøster i ulykke. Vær du en forfriskende drikk for deres tørst, et helbredende middel for deres sykdommer og en lise for deres hjerters brennende glød.

Sannelig, du er den mest gavmilde, den overmåte nådige Herre, og du er i sannhet den medlidende og den barmhjertige.

– ‘Abdu’l-Bahá

Den som drar på en undervisningsreise til et sted, la ham fremsi denne bønn dag og natt på sine reiser i fremmede land:

O Gud, min Gud! Du ser meg – jeg er henrevet og drages mot ditt herlige rike, jeg er oppflammet

av din kjærlighets ild blant menneskene, en talsmann for ditt rike i disse store og vidstrakte land, løst fra alt uten deg; jeg setter min lit til deg, gir avkall på hvile og velvære, langt borte fra mitt hjemland, en vandrer i disse egner, en fremmed som er strukket til jorden, ydmyk for din opphøyede terskel, underdanig overfor din allmektige herlighets himmel; jeg bønnfaller deg ved midnattstid og ved daggry, trygler og påkaller deg morgen og aften om nådigst å hjelpe meg til å tjene din Sak, til å utbre din lære og til å opphøye ditt Ord overalt i Østen og Vesten.

O Herre! Gjør min rygg sterk, gjør meg i stand til å bestrebe meg til det ytterste i din tjeneste og overlatt meg ikke til meg selv, ensom og hjelpeløs i disse egner.

O Herre! La meg ha samfunn med deg i min ensomhet og vær min ledsager i disse fremmede land.

Sannelig, du bestyrker hvem du vil i det som du ønsker, og sannelig, du er den uendelig sterke, den allmektige.

– ‘Abdu’l-Bahá

La denne fortrolige bønn leses ... hver dag:

O Gud! O Gud! Dette er en vingestekket fugl, og dens flukt er meget langsom. Hjelp den, så den kan fly mot lykkens og frelsens tinde, vinge sin vei med den største glede og fryd gjennom det uendelige himmelrom, istemme sin melodi i ditt Høyeste navn i alle egner, fryde ørene med denne kallen og gjøre øynene strålende ved synet av ledelsens tegn!

O Herre! Jeg er enslig, alene og ubetydelig. For meg er der ingen annen støtte enn deg, ingen hjelper unntatt deg og ingen forsørger uten deg. Styrk meg i din tjeneste, bistå meg med dine engleskarer, gjør meg seierrik i utbredelsen av ditt Ord og la meg få forkynne din visdom blant dine skapninger. Sannelig, du er de svakes hjelper og forsvareren for de små, og sannelig, du er den sterke, den mektige og den uhemmede!

– ‘Abdu’l-Bahá

La enhver som reiser til forskjellige områder for å undervise, lese denne bønn over fjell, ørken, sjø og land.

O Gud! O Gud! Du ser min svakhet, beskjedenhet og ydmykhet overfor dine skapninger; likevel har jeg satt min lit til deg og reist meg for å fremme din lære blant dine sterke tjenere, i tillit til din kraft og makt.

O Herre! Jeg er en vingestekket fugl og ønsker inderlig å sveve opp i ditt uendelige rom. Hvordan er det mulig for meg å gjøre dette uten ved ditt forsyn og din nåde, din bestyrkelse og hjelp?

O Herre! Forbarm deg over min svakhet og styrk meg med din kraft. O Herre! Forbarm deg over min avmakt og hjelp meg med din styrke og din velde.

O Herre! Om Den hellige ånds ånde skulle bestyrke den svakeste av alle skapninger, ville han oppnå alt han trakter etter og besitte hva han enn ønsker. Sannelig, du har hjulpet dine tjenere i fortiden, og selv om de var de svakeste av dine skapninger, de ringeste av dine tjenere og de ubetydeligste av dem som levde på jorden, så gikk de – ved ditt bifall og din kraft – foran de prektigste av

ditt folk og de edleste av menneskeheten. Mens de tidligere var som møll, ble de lik kongelige falke, og mens de før var som bekker, ble de lik sjøer, ved din gave og din barmhjertighet. De ble, ved din uendelig store gunst, stjerner som skinner fra ledelsens horisont, fugler som synger i udødelighetens rosenhager, løver som brøler i kunnskapens og visdommens skoger og hvaler som svømmer i livets oseaner.

Sannelig, du er den milde, den sterke, den mektige, og den nådigste av de nådige.

– ‘Abdu’l-Bahá

La dem som sprer Guds dufter, fremsi denne bønn hver morgen:

O Herre, min Gud! Deg skje takk og lov for at du har ledet meg til rikets hovedvei, tillatt meg å vandre på denne rake og langstrakte sti, opplyst mitt øye da det skuet glansen fra ditt lys, bøyd mitt øre til melodiene fra hellighetens fugler fra mysterienes rike og tiltrukket mitt hjerte ved din

kjærlighet blant de rettferdige.

O Herre! Styrk meg ved Den hellige ånd, så jeg kan rope i ditt navn blant nasjonene og gi det glade budskap om at ditt rike er åpenbart hos menneskeheten.

O Herre! Jeg er svak, styrk meg ved din makt og kraft. Min tunge famler, tillat meg å utsi din ihukommelse og lovprisning. Ringe er jeg, bærl meg ved å gi meg adgang til ditt rike. Jeg er langt borte, gjør at jeg nærmer meg din barmhjertighets terskel. O Herre! Gjør meg til en strålende lampe, en skinnende stjerne og et velsignet tre, prydet med frukt, med grener som overskygger alle disse egner. Sannelig, du er den mektige, den sterke og uhemmede.

– ‘Abdu’l-Bahá

Hver sjel som reiser gjennom byene, landsbyene og småstedene i disse statene, og som er engasjert i å utbre Guds dufter, bør hver morgen oppmerksomt lese denne fortløpige bønn.

O min Gud! O min Gud! Du ser meg i min ringhet og svakhet, beskjeftiget med dette største foretagende, fast bestemt på å oppløfte ditt Ord blant massene og på å utbre din lære blant dine folk. Hvordan kan jeg lykkes med mindre du bistår meg med Den hellige ånds ånde, hjelper meg til seier med hærskaene fra ditt herlige rike og utøser over meg dine bekræftelser, som alene kan forvandle en mygg til en ørn, en vanddråpe til elver og sjøer og et atom til lys og soler? O min Herre! Bistå meg med din seierrike og virkningsfulle kraft, så at min tunge kan prise deg og tale om dine egenskaper blant alle mennesker og min sjel strømme over av din kjærlighets og kunnskaps vin.

Du er den allmektige og den som gjør hva du enn vil.

– ‘Abdu’l-Bahá

UNGDOM

De skjede lov og ære, o Herre min Gud! Dette er et prektig ungtre som du har plantet på din kjærlighets enger og pleiet med din høyhets fingre. Du har vannet det fra det evige livs kilde som strømmer fra din enhets hager, og du har latt din milde omsorgs skyer sende dine gunstbevisningers byger ned over det. Det har nå vokst og utviklet seg i ly av dine velsignelser som åpenbares fra daglysningen av din guddomsessens. Det har sprunget ut med blader og blomster, det bugner av frukt ved dine underfulle gavers og foræringers forsyn, og det beveges av den duftende bris som kommer strykende fra din miskunnhets enger.

O Herre! La dette ungtre vokse seg frodig og friskt og blomstre i kraft av den spesielle gavmildhet og gunst som du utøser over det – for med denne gavmildhet har du utstyrt hellighetens tabernakler i ditt evige rike, og med denne gunst har du prydet enhetens essenser på gjenforeningens marker.

O Herre! Bistå ham ved din styrkende nåde som utgår fra ditt usynlige rike, hjelp ham med slike skarer som er skjult for dine tjeneres øyne, og gi at han kan få godt fotfeste i ditt nærvær. Løs hans tunge for å nevne deg, og gled hans hjerte for å synge din pris. Opplys hans ansikt i ditt rike, gi ham fremgang i egnen foroven, og styrk ham nådigst til tjeneste for din Sak.

Du er den allmektige, den overmåte herlige, den altformående.

- 'Abdu'l-Bahá

O du gode Herre! Fra løsrivelsens horisont har du latt fremstå sjeler som lik den klare måne har spredt sin glans over hjertets og sjelens rike, befridd seg fra egenskapene i tilværelsens verden og ilt hen til udødelighetens rike. Med en dråpe fra din miskunns osean fuktet du jevnlig deres hjerters hager til de ble uforlignelig frodige og fagre. Din guddommelige enhets vellukt ble spredt viden om, utsendte sin liflige ange over den ganske verden og fikk jordens egner til å dufte av parfyme.

Oppreis derfor sjeler, o renhetens ånd, som lik disse hellige vesener vil bli frie og rene, som vil pryde tilværelsens verden med en ny kledning og en underfull drakt, og som vil søke ingen annen enn deg, vandre på ingen annen enn ditt velbehags sti og tale om intet annet enn din Saks mysterier.

O du gode Herre! Gi at denne ungdom kan nå hen til det som er de helliges høyeste higen. Utstyr ham med din nådes styrkende vinger – løsrivelsens vinger og guddommelig bistand – slik at han med dem kan sveve inn i din kjærlige omsorgs sfære, bli i stand til å få del i dine himmelske gaver, kan bli et tegn på guddommelig ledelse og et banner for skaren i det høye. Du er den mektige, den sterke, den seende, den hørende.

- 'Abdu'l-Bahá

O du gode Herre! Skjenk du nådigst hver av disse ungfugler et himmelsk vingepar og gi dem åndelig kraft, slik at de kan vinge sin flukt gjennom dette grenseløse rom og kan sveve til Abhá-rikets høyder.

O Herre! Styrk disse sarte ungtrær slik at hvert av dem kan bli et fruktbart tre, grønt og frodig. Gjør disse sjeler seierrike ved dine himmelske skarers kraft, slik at de kan evne å sønderknuse villfarelsens og uvitenhetens styrker og utfolde kameratskapets og ledelsens fane blant folk, og at de – lik vårens gjenopplivende luftninger – kan forfriske og anspore menneskesjelenes trær og som forårets byger gjøre egnets marker grønne og fruktbare.

Du er den mektige og sterke; du er giveren og den allkjærlige.

– ‘Abdu’l-Bahá

O Herre! Gjør denne yngling strålende, og skjenk denne arme skapning dine milde gaver. Forlen ham med kunnskap, gi ham økt styrke ved hvert morgengry og beskytt ham i din forvarings vern, slik at han kan bli utfridd fra villfarelse, kan vie seg til å tjene din Sak, kan vise vei for de egen-sindige, lede de ulykkelige, befri de fangne og vekke de likegyldige, så alle kan velsignes med din ihukommelse og lovprisning. Du er den mektige og den sterke.

– ‘Abdu’l-Bahá

ÅNDELIG VEKST

Av din evighets mildt angende strømmer gi meg å drikke, o min Gud, og av fruktene på din tilværelses tre gjør meg i stand til å sma’ke, o mitt håp! Av din kjærlighets krystallklare kilder la meg leskes, o min herlighet, og i ly av ditt evige forsyn la meg hvile, o mitt lys! På din nærhets enger, og for ditt åsyn, gjør meg i stand til å ferdes, o min elskede, og ved den høyre side av din barmhjertighets trone gi meg en plass, o min lengsel! Fra din gledes duftende briser la et pust stryke hen over meg, o mitt mål, og til høydene i din virkelighets paradis la meg få adgang, o min tilbedte! Til melodiene fra din enhets Due la meg få lytte, o du den strålende, og ved din styrkes og din veldes ånd gi meg nytt liv, o min forsørger! I din kjærlighets ånd la meg forbli standhaftig, o min hjelper, og på ditt velbehags sti gjør mine trinn faste, o min skaper! I din udødelighets hage, og for ditt åsyn, la meg for alltid ha tilhold, o du som er barmhjertig mot meg, og på

din herlighets sete grunnfest meg, o du som er min besitter! Til din miskunnhets himmel løft meg opp, o min livgiver, og til din ledelses sol før meg, o du min dragende kraft! Ved din usynlige ånds åpenbaringer byd meg å være til stede, o du som er mitt opphav og mitt høyeste ønske, og til essensen av duften fra din Skjønnhet, som du vil åpenbare, la meg vende tilbake, o du som er min Gud!

Mektig er du til å gjøre det som deg behager. Du er i sannhet den mest opphøyede, den overmåte herlige, den aller høyeste.

– Bahá'u'lláh

Jeg vet ikke, o min Gud, hva slags ild du tente i ditt land. Jord kan aldri fordunkle dens glans, ei heller vann slukke dens flamme. Alle verdens folkeslag mangler styrke til å stå imot dens kraft. Storlig velsignet er den som har nærmet seg ilden og hørt dens bulder.

Noen, o min Gud, satte du, ved din styrkende nåde, i stand til å komme den nær, mens du holdt andre tilbake på grunn av det deres hender har

førøvet i dine dager. Enhver som har hastet mot den og nådd frem til den, har, i sin iver etter å skue din Skjønnhet, gitt sitt liv på din sti og steget opp til deg, fullstendig løsrevet fra alt annet enn deg.

Jeg bønnfaller deg, o min Herre, ved denne ild som luer og raser i skapningens verden, om å sønderrive de slør som har hindret meg fra å tre frem for din veldes trone og fra å stå ved din inngangs portal. Bestem du for meg, o min Herre, enhver god ting som du sendte ned i din Bok, og tillat meg å ikke forbli langt borte fra din barmhjertighets vern.

Mektig er du til å gjøre det som deg behager. Du er i sannhet den allmektige, den mest gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud!
Jeg bevitner at du fra evighet var opphøyet i din altoverskyggende velde og makt, og at du til evighet vil forbli i din altoverstrålende kraft og herlighet. Ingen i jordens og himmelens riker makter å gjøre ditt forsett til intet; ingen i alle åpenbaringens og

skapningens verdener kan beseire deg. På ditt bud gjør du hva du vil, og ved ditt herredømmes kraft hersker du som du behager.

Jeg bønnfaller deg, o du som får dagen til å gry, ved din lampe som du tente med din kjærlighets ild i påsyn av alle som er i himmel og på jord, og hvis flamme du nærer med din visdoms brensel i din skapnings rike, om å gjøre meg til en av dem som har svevet opp i din atmosfære og overgitt sin vilje til din styrelse.

Jeg er idel ynkelighet, o min Herre, og du er den sterkeste, den allmektige. Forbarm deg over meg ved din nåde og rike gunst, og hjelp meg nådigst til å tjene deg og dem som du har kjær. Mektig er du til å gjøre som du vil. Ingen annen Gud er der enn deg, styrkens, herlighetens og visdommens Gud.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg, ved dine tegn som har omsluttet hele skaperverket, og ved ditt åsyns lys som har opplyst alle som er i himmel og på jord,

og ved din barmhjertighet som har overgått alle skapte ting, og ved din nåde som har overstrømmet hele universet, om å sønderrive de slør som stenger meg ute fra deg, slik at jeg kan ile hen til din mektige inspirasjons kilde, og til din åpenbarings og dine mangfoldige gunstbevisningers daggry, og slik at jeg kan bli nedsenket i din nærhets og ditt velbehags oseaan.

La meg ikke, o min Herre, bli berøvet kunnskapen om deg i dine dager, og avkle meg ikke din ledelses kappe. Gi meg å drikke av den elv som i sannhet er liv, hvis vann har strømmet frem fra det paradisi* hvor tronen for ditt navn, den overmåte barmhjertige, ble grunnfestet, slik at mine øyne kan bli åpnet, og mitt ansikt forklaret, og mitt hjerte forvisset, og min sjel opplyst, og mine trinn gjort faste.

Du er den som fra evighet av, ved sin veldes kraft, stod opphøyet over alle ting, og som, ved sin viljes virke, var i stand til å forordne alle ting. Intet som helst, hverken i din himmel eller på din jord, kan hindre deg i ditt forsett. Forbarm deg så over meg,

* *Riḍván.*

o min Herre, ved ditt nådige forsyn og høysinn, og gi meg å lytte til de liflige melodier fra fuglene som synger din pris mellom grenene på din enhets tre.

Du er den store giver, den evig tilgivende, den mest medlidende.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg ved ditt navn som i hver en dråpe har bragt din miskunns og barmhjertighets oseaner til å bruse og i hvert atom fått dine gavmilde velsignelser og gunstbevisninger til å skinne – jeg bønnfaller deg om å pryde hver sjel med din kjærlighets smykke, så det på denne jord ikke skal være noen tilbake som ikke har vendt seg hen mot deg eller unnlatt å løsrive seg fra alt uten deg.

Du har sannelig, o min Gud, latt ham som er manifestasjonen av deg selv, bli hjemsoekt av all slags motgang så dine tjenere kan stige til din nådige gunsts høye tinde og oppnå det som du ved ditt forsyn og din miskunn har forordnet for dem i din

ugjenkallelige befalings tavler. Din veldes herlighet vitner for meg! Om de hver en stund i sitt liv skulle gi seg selv som offer på din sti, ville de likevel kun ha utrettet lite sammenlignet med de mangfoldige gaver skjenket dem av deg.

Unn dem derfor, bønnfaller jeg deg, at deres hjerter kan bøye seg mot deg, og at de kan ha ansiktet vendt i retning av ditt velbehag. Mektig er du til å gjøre hva du vil. Ingen annen Gud er der enn deg, den utilgjengelige, den overmåte herlige, den evig tilgivende.

Nedlat deg derfor, o min Gud, til å anta fra din tjener de ting han har fremvist i sin kjærlighet til deg. Styrk ham derfor, så han kan klynge seg til ditt mest opphøyede Ord og løse tungen for å synge din pris, og la ham få fare hen til slike av ditt folk som er deg nær. Du er den som i ditt grep har herredømmet over alle ting. Der er ingen annen Gud enn deg, den allmektige, hjelperen i fare, den overmåte herlige, den uhemmede.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o min Gud! Jeg er en av dine tjenere, som har trodd på deg og på dine tegn. Du ser hvordan jeg har vendt meg mot din barmhjertighets dør og rettet blikket mot din miskunn. Jeg bønnfaller deg, ved dine ypperste titler og dine uendelig opphøyede egenskaper, om å åpne dine gavers porter for mitt ansikt. Hjelp meg derfor til å gjøre det som er godt, o du som er besitteren av alle navn og egenskaper!

Jeg er fattig, o min Herre, og du er den rike. Jeg har vendt mitt ansikt mot deg, og løsrevet meg fra alt uten deg. Berøv meg ikke, bønnfaller jeg deg, din kjærlige barmhjertighets milde vinder, og hold ikke tilbake fra meg det som du forordnet for de utvalgte blant dine tjenere.

Fjern sløret fra mine øyne, o min Herre, slik at jeg kan erkjenne hva du har ønsket for dine skapninger og oppdage åpenbaringene av din allmektige kraft i alt som er frembragt ved dine henders gjerning. Henrykk min sjel, o min Herre, med dine overmåte mektige tegn, og dra meg opp av mine fordervede og onde begjærs dyp. Skriv så ned for meg det som er godt i denne verden og i den kommende verden.

Mektig er du til å gjøre hva deg behager. Ingen annen Gud er der enn deg, den overmåte herlige, hvis hjelp søkes av alle mennesker.

Jeg takker deg, o min Herre, for at du har vekket meg opp av min søvn, og ansporet meg til dåd, og i meg har skapt ønsket om å fatte det som de fleste av dine tjenere ikke har evnet å forstå. Gjør meg derfor, o min Herre, i stand til å skue, av kjærlighet til deg og for ditt velbehags skyld, hva du enn har ønsket. Du er den hvis veldes og herredømmes kraft alle ting vitner om.

Der er ingen annen Gud enn deg, den allmektige, den velgjørende.

– Bahá'u'lláh

Lovpriset være ditt navn, o Herre min Gud! Du er den som alle ting tilber og som ikke tilber noen, som er Herre over alle ting og ikke er noens tjener, som har kunnskap om alle ting og ikke kjennes av noen. Du ønsket å gjøre deg kjent for menneskene; ved et ord fra din munn frembragte du derfor skaperverket og gav universet

form. Der er ingen annen Gud enn deg, formeren, skaperen, den allmektige, den sterkeste.

Jeg bønnfaller deg, ved nettopp dette ord som har strålt frem over din viljes horisont, om å gjøre meg i stand til å drikke i dype drag av det levende vann hvormed du har opplivet dine utvalgte hjerter og forfrisket sjelene hos dem som elsker deg, slik at jeg til alle tider og under alle forhold helt kan vende mitt ansikt mot deg.

Du er maktens, herlighetens og gavmildhetens Gud. Ingen Gud er der utenom deg, den høyeste hersker, den overmåte herlige, den allvitende.

– Bahá'u'lláh

Lovpriset være ditt navn, o Herre min Gud, hvorved trærne i din åpenbarings hage er blitt kledd i grønt og bragt til å bære hellighetens frukter i denne vår da dine gunstbevisningers og velsignelsers sødmefylte dufter er blitt ført hen over alle ting og har fått dem til å frembringe hva som enn var blitt forutbestemt for dem i din ugjenkallelige forordnings rike og ditt uforanderlige forsetts himmel.

Jeg bønnfaller deg ved dette selvsamme navn om ikke å la meg være langt borte fra din hellighets kongesete, eller utelukket fra din enhets opphøyede helligdom.

Tenn derfor, o min Gud, din kjærlighets ild i mitt bryst, slik at dens flamme kan brenne opp alt annet enn min ihukommelse av deg, slik at ethvert spor av fordervet attrå i meg fullstendig kan utslettes, og slik at intet må bli tilbake uten lovprisningen av ditt overopphøyede og overmåte herlige vesen. Dette er min sterkeste lengsel, mitt brennende ønske, o du som styrer alle ting, og som har hele skapningens rike i din hånd. Du gjør sannelig hva du vil. Ingen Gud er der utenom deg, den allmektige, den overmåte herlige, den evig tilgivende.

– Bahá'u'lláh

O min Gud, gavmildhetens og barmhjertighetens Gud! Du er den Konge ved hvis bydende ord hele skaperverket er blitt frembragt; og du er den overmåte gavmilde hvis tjeneres gjerninger aldri har hindret ham fra å gi uttrykk for sin nåde, ei heller fra å åpenbare sin gavmildhet.

Tillat denne tjener, bønnfaller jeg deg, å nå frem til det som er kilden til frelse for ham i enhver verden av dine verdener. Du er sannelig den allmektige, den sterkeste, den allvitende, den allvise.

– Bahá'u'lláh

O min Herre! La meg næres av din Skjønnhet, la meg leskes av ditt nærvær, la ditt velbehag være mitt håp og min gjerning å lovprise deg! La min ihukommelse av deg være min ledsager, og ditt herredømmes kraft min hjelper, og din bolig mitt hjem, og mitt bosted det sete du har helliggjort fra de begrensninger som er pålagt dem som er lukket ute fra deg som ved et slør.

Du er i sannhet den allmektige, den overmåte herlige, den sterkeste.

– Bahá'u'lláh

Priset være ditt navn, o Herre min Gud! Du ser hvordan jeg har vendt meg mot deg, og rettet blikket hen mot din nåde og dine gaver. Jeg bønnfaller deg, ved ditt navn hvorved du gjorde det mulig for alle dem som har anerkjent din enhet å nyte din barmhjertighets vin, og mulig for alle slike som har nærmet seg deg å drikke i dype drag av din miskunnhets levende vann, om å fri meg fullstendig for alle fåfengte forestillinger og vende min hu til din nåde, o du som er alle menneskers Herre.

Hjelp meg nådigst, o min Gud, i dagene for din Saks manifestasjon og din åpenbarings daggry, å sønderrive de slør som har hindret meg fra å anerkjenne deg og fra å nedsenke meg i din kunnskaps oseaan. Hold du meg med din styrkes hender, og gi at jeg kan bli så henført av de sødmefylte melodier fra din enhets Due at jeg i hele skaperverket ikke lenger vil se noe åsyn uten ditt åsyn, o du mine lengsles mål, og i den synlige verden ikke vil finne noe annet enn din veldes tegn, o du som er barmhjertighetens Gud!

Jeg er bare en ussel skapning, o min Herre, og du er den altbesittende, den høyeste; jeg er idel

skrøpeligheit, og du er den allmektige, og den øverste forordner, både i begynnelsen og enden. Hold ikke tilbake fra meg din åpenbarings dufter, og gjør ikke til intet det håp jeg har satt til de utgøtelser som er sendt ned fra dine gavers himmel. Bestem du for meg, o min Gud, det som er godt i denne verden og den kommende verden, og gi meg det som vil være meg til gagn i enhver verden av dine verdener, for jeg vet ikke hva som vil hjelpe eller skade meg. Du, i sannhet, er den allvitende, den allvise.

Ha derfor barmhjertighet, o min Gud, med dine tjenere som drukner midt ute på de onde tilskyndelsers hav, og frels dem ved ditt herredømmes kraft, o du som er alle navns og egenskapers Herre! Du er den som fra evighet av har forordnet det som har behaget deg, og som til evighet vil forbli den samme. Ingen annen Gud er der enn deg, den evig tilgivende, den mest barmhjertige.

– Bahá'u'lláh

Si: O Gud, min Gud!
Pryd mitt hode med rettferdighetens krone og ikle mitt tempel rettskaffenhetens skrud. Du er i sannhet den som besitter alle gaver og gunstbevisninger.

– Bahá'u'lláh

Skap i meg et rent hjerte, o min Gud, og gi meg på ny en rolig samvittighet, o mitt håp! Ved kraftens ånd bestyrk du meg i din Sak, o min høystelskede, og ved din herlighets lys åpenbar for meg din vei, o du mine lengsles mål! Ved din altoverskyggende veldes kraft løft meg opp til din hellighets himmel, o mitt vesens opphav, og gled meg ved din evighets milde vinder, o du som er min Gud! La dine evigvarende melodier ånde ro over meg, o min ledsager, og la ditt urgamle åsyns rikdom fri meg fra alt uten deg, o min Mester, og la budskapet om åpenbaringen av ditt uforgjengelige vesen bringe meg glede, o du som er det mest åpenbare av det åpenbare og det mest skjulte av det skjulte!

– Bahá'u'lláh

Ære være deg, o min Gud!
 En av dine tjenerinner, som har trodd på deg og dine tegn, har trådt inn under skyggen av din enhets tre. Gi henne å drikke, o min Gud – ved ditt navn, den åpenbare og den skjulte – av din utsøkte forseglede vin, så den kan føre henne bort fra henne selv og la henne bli din ihukommelse helt og fullt hengiven, fullstendig løst fra alle utenom deg.

Når du nå har åpenbart kunnskapen om deg for henne, o min Herre, så nekt henne ikke din nåde, ved din gavmildhet; og når du nå har kalt henne til deg, så driv henne ikke bort fra deg, ved din gunst. Utstyr henne derfor med det som overgår alt som kan finnes på din jord. Du er sannelig den mest gavmilde, hvis nåde er umåtelig.

Om du skulle forlene en av dine skapninger med det som ville tilsvare jordens og himmelens riker, ville det likevel ikke minske ditt herredømmes umåtelighet med så mye som et atom. Langt større er du enn den store, som mennesker pleier å kalle deg, for en slik tittel er kun ett av dine navn, som alle ble skapt ved at du bare gav din vilje til kjenne.

Der er ingen annen Gud enn deg, styrkens Gud, herlighetens Gud, kunnskapens og visdommens Gud.

– Bahá'u'lláh

Ære være deg, o min Gud!
 Mitt ansikt er vendt mot ditt ansikt, og mitt ansikt er sannelig ditt ansikt, og mitt rop er ditt rop, og min åpenbaring er din åpenbaring, og jeg selv er deg selv, og min Sak er din Sak, og min befaling er din befaling, og min overhøyhet er din overhøyhet, og min herlighet er din herlighet, og min kraft er din kraft.

Jeg bønnfaller deg, o du som former nasjoner og er evighetens Konge, om å verne dine tjenerinner i din kyskhets tabernakel og om å utstryke slike av deres gjerninger som er dine dager uverdige. Rens dem derfor, o min Gud, for all tvil og alle fåfengte forestillinger, og helliggjør dem fra hva som enn måtte være usømmelig for deres slektskap med deg, o du som er navnenes Herre og ytringens kilde. Du er han som har den hele skapnings tøyler i ditt grep.

Ingen Gud er der uten deg, den allmektige, den mest opphøyede, den overmåte herlige, den selvbestående.

– Bahá'u'lláh

Bestem du for meg, o Herre, enhver god ting som du har skapt eller kommer til å skape, og beskytt meg mot alskens ondskap som du avskyr fra de ting du har frembragt eller kommer til å frembringe. I sannhet omfatter din kunnskap alle ting. Lovet være du, der er sannelig ingen annen Gud enn deg, og intet i himmelen, på jorden eller i alt som er mellom dem kan noensinne gjøre ditt forsett til intet. Du har visselig makt over alle ting.

Det være langt fra ditt vesens opphøyethet, o min Gud, at noen skulle søke din miskunn eller gunst. Det være langt fra din altoverstrålende herlighet at noen skulle trygle deg om tegnene på dine gaver og din milde barmhjertighet. Altfor opphøyet er du til at noen sjel skulle bønnfalle om at ditt nåderike forsyn og din kjærlige omsorg må åpenbares, og altfor hellig er din herlighet til at noen skulle

tigge deg om at dine velsignelser og din himmelske gavmildhet og nåde må utøses. I hele ditt himmelske og jordiske rike, som er forlenet med mangfoldige gunstbevisninger, er du umåtelig forherliget fremfor alt som kunne tilskrives noen egen tilværelse.

Alt jeg utber meg av deg, o min Gud, er at du, før min sjel forlater mitt legeme, setter meg i stand til å vinne ditt velbehag, om det enn skulle forunnes meg et øyeblikk som er mindre enn det ørminste grann av et sennepskorn. For skulle den dra bort mens du er tilfreds med meg, så ville jeg være fri fra enhver bekymring eller vånde; men skulle den fare bort fra meg mens du er utilfreds med meg, da ville ingen god gjerning være til noen nytte, om jeg så hadde gjort dem alle, og hadde jeg vunnet all heder og ære, så ville det ikke tjene til å opphøye meg.

Jeg bønnfaller deg derfor innstendig, o min Gud, om nådigst å skjenke meg ditt velbehag når du bevirker at jeg stiger opp til deg og trer inn i ditt hellige nærvær, siden du fra evighet av har vært den umåtelig gavmilde Gud for folket i ditt rike og de ypperste gavers Herre for alle som bor i din allmakts opphøyede himmel.

– Báb

Du er Gud, ingen annen Gud er der enn deg. Priset og forherliget er du, o Herre min Gud! Du hersker over tilværelsens verden, og din makt gjennomtrenger alle skapte ting. Du holder skapningens rike i ditt grep og skaper i overensstemmelse med ditt velbehag.

All ære være deg, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg ved slike sjeler som ivrig venter ved din port og ved de hellige vesener som har nådd ditt nærværs kongesete, om å vende din milde medlidenhets blikk mot oss og om å se på oss med ditt kjærlige forsyns øye. La våre sjeler bli oppflammet av din ømme hengivenhets ild, og gi oss å drikke av din gavmildhets levende vann. La oss vedbli standhaftige på din brennende kjærlighets sti, og sett oss i stand til å forbli innenfor din hellighets enemerker. Sannelig, du er giveren, den mest gavmilde, den allvitende, den best underrettede.

Forherliget er du, o min Gud! Jeg påkaller deg ved ditt Største navn hvorved de skjulte hemmeligheter hos Gud, den mest opphøyede, ble åpenbart og alle nasjoners slekter beveget seg henimot troens og visshetens midtpunkt, hvorved dine lysende ord

strømmet frem til menneskehetens gjenopplivelse og all kunnskaps kjerne ble åpenbart fra denne gavmildhetens legemliggjørelse. Måtte mitt liv, mitt innerste vesen, min sjel og mitt legeme bli bragt som offer for det støv som er foredlet ved hans fottrinn.

Jeg ber deg inntrengende, o Herre min Gud, ved ditt herligste navn hvorved ditt herredømme er blitt opprettet og tegnene på din makt er blitt åpenbart, og hvorved livets og den hellige henrykkelses oseaner har bølget for å gjenopplive alle dine skapningers hensmuldrende ben og for å inngi lemmene ny kraft hos dem som har sluttet seg til din Sak – jeg ber deg inntrengende om nådigst å forordne for oss det som er godt i denne verden og i den neste, om å gjøre det mulig for oss å oppnå adgang til din barmhjertighets og miskunnhets kongesete og om å tenne gledens og henrykkelsens ild i våre hjerter på en slik måte at alle menneskers hjerter derved kan tiltrekkes.

Sannelig, du er den overmåte sterke, beskytteren, den allmechtige, den selvbestående.

– Báb

Forherliget være ditt navn, o Herre!
 Hos hvem skal jeg finne tilflukt når du i sannhet er min Gud og min elskede? Hos hvem skal jeg søke ly når du er min Herre og min besitter? Og til hvem skal jeg flykte når du i sannhet er min Mester og mitt tilfluktssted? Og hvem skal jeg bønnfalle når du i sannhet er min skatt og min lengsels mål? Og gjennom hvem skal jeg fremføre min bønn til deg når du i sannhet er min sterkeste higen og mitt høyeste ønske? Hvert et håp er gjort til intet unntatt lengselen etter din himmelske nåde, og hver en dør er sperret uten den portal som fører til dine velsignelsers kildevell.

Jeg bønnfaller deg, o min Herre, ved din overmåte strålende glans, for hvis klare lys enhver sjel ydmykt bøyer seg og faller ned i tilbedelse for din skyld – en stråleglans som ved sin utstråling forvandler ild til lys, vekker de døde til live og gjør det vanskelige lett. Jeg trygler deg ved denne store, denne vidunderlige stråleglans og ved din opphøyede myndighets herlighet, o du som er den ubetvingelige styrkes Herre, om å forvandle oss ved din gavmildhet til det som du selv besitter og om

å gjøre oss i stand til å bli kilder for ditt lys og om nådigst å forunne oss det som anstår seg ditt altoverskyggende herredømmes velde. For mot deg har jeg løftet mine hender, o Herre, og i deg har jeg funnet beskyttende støtte, o Herre, og deg har jeg underkastet meg, o Herre, og til deg har jeg satt all min lit, o Herre, og av deg blir jeg styrket, o Herre.

Sannelig, der finnes ingen kraft eller styrke uten i deg.

– Báb

Forunn meg, o min Gud, din kjærlighets og ditt velbehags fulle mål, og henrykk våre hjerter ved den dragende makt i ditt strålende lys, o du som er det ypperste bevis og den over all måte forherligede. Send ned over meg, som et tegn på din nåde, dine livgivende briser, dag og natt, o gavmildhetens Herre.

Ingen gjerning har jeg gjort, o min Gud, som gjør meg fortjent til å skue ditt åsyn, og jeg vet for visst at om jeg skulle leve så lenge verden består, så ville jeg ikke evne å utføre noen gjerning som

gjør meg denne gunst verdig; for en tjeners stade vil aldri gi adgang til dine hellige enemerker, med mindre din gavmildhet skulle nå meg og din milde barmhjertighet gjennomtrengte meg og din miskunnhet omslutte meg.

All ære være deg, o du utenom hvem der ikke finnes noen annen Gud. Gjør meg nådigst i stand til å stige opp til deg, til å forunnnes æren av å bo i din nærhet og til å ha samfunn med deg alene. Ingen annen Gud er der enn deg.

Ja, skulle du ønske å skjenke en tjener velsignelse, så ville du utviske fra hans hjertes rike enhver nevneelse eller tilbøyelighet unntatt din egen nevneelse; og skulle du la ondt times en tjener for det hans hender med urette har forøvet for ditt åsyn, så ville du prøve ham med denne og den neste verdens goder, at han kunne bli opptatt av dem og glemme din ihukommelse.

– Báb

O min Gud! O min Gud! Denne din tjener har gått frem mot deg, vandrer lidenskapelig i din kjærlighets ørken, betrer din tjenestes sti, ser frem til dine gunstbevisninger, håper på din gavmildhet, setter sin lit til ditt rike og beruses av din gaves vin. O min Gud! Gjør hans hengivenhet for deg varmere, gjør ham mer trofast i sin lovprisning av deg, og øk gløden i hans kjærlighet til deg.

Sannelig, du er den mest gavmilde, den overmåte nådige Herre. Der er ingen annen Gud enn deg, den tilgivende, den barmhjertige.

– ‘Abdu’l-Bahá

O min Herre! O min Herre! Dette er en lampe som er tent av din kjærlighets ild og som brenner med den flamme som er tent i din barmhjertighets tre. O min Herre! Øk dens glød, varme og flamme, med den ild som er tent i din manifestasjons Sinai. Sannelig, du er den bestyrkende, den hjelpende, den mektige, den gavmilde, den kjærlige.

– ‘Abdu’l-Bahá

OBLIGATORISKE BØNNER
OG MEDITASJON

GJENTAGELSE AV DET STØRSTE NAVN

Det er blitt forordnet at den som tror på Gud, Dommens herre, hver dag skal sette seg, etter å ha vasket sine hender og så sitt ansikt, og vendt mot Gud gjenta “Alláb-u-Abhá” nittifem ganger. Slik lød påbudet fra himlenes skaper da han inntok sine navns troner med majestet og velde.

– Bahá'u'lláh, Kitáb-i-Aqdas, vers 18

OBLIGATORISKE BØNNER

Bahá'u'lláh pålegger dem som tror på ham å be. I dette ligger det ingen ytre tvang, men en åndelig plikt overfor Gud.

“De daglige obligatoriske bønner er tre i tallet ... Den troende kan fritt velge hvilken som helst av disse tre bønnene, men er forpliktet til å fremsi én av dem, og i samsvar med eventuelle spesielle forskrifter som måtte knytte seg til dem.”

Fra et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi

“Med ‘morgen’, ‘middag’ og ‘aften’, nevnt i forbindelse med de obligatoriske bønnene, menes henholdsvis tiden mellom soloppgang og middag, mellom middag og solnedgang og fra solnedgang til to timer etter solnedgang.”

Fra Ordnet oversikt, Kitáb-i-Aqdas s. 138

Foreta ... avvaskning for den obligatoriske bønnen. Dette er befalingen fra Gud, den uforlignelige, den ubemmede.

– Bahá'u'lláh, Kitáb-i-Aqdas, vers 18

Når de obligatoriske bønnene fremsies, skal den bedende rette seg mot tilbedelsespunktet (*qiblih*), dvs. Bahjí, 'Akká.

KORT OBLIGATORISK BØNN

Fremsies stående, daglig, ved middagstider.

Jeg bevitner, o min Gud, at du har skapt meg for å kjenne deg og tilbe deg. Jeg vitner i denne stund om min maktesløshet og om din styrke, om min fattigdom og om din rikdom.

Der er ingen annen Gud enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.

– Bahá'u'lláh

MIDDELS LANG
OBLIGATORISK BØNN

Fremsies daglig, morgen, middag og aften.

*La den som ønsker å be, vaske hendene, og mens
han vasker dem, la ham si:*

Styrk min hånd, o min Gud, så den kan gripe
din Bok med en slik standhaftighet at verdens
skarer ikke skal ha noen makt over den. Bevar den
så fra å røre noe som helst som ikke hører den til.
Du er i sannhet den allmektige, den sterkeste.

Og la ham si mens han vasker ansiktet:

Jeg har vendt mitt ansikt mot deg, o min Herre!
Gjør det forklaret ved ditt åsyns lys. Bevar det så fra
å vende seg mot noen annen enn deg.

*La ham så reise seg og si, med ansiktet vendt mot
qiblib:*

Gud bevitner at der ikke er noen annen Gud enn
ham. Ham tilhører åpenbaringsens og skapningsens
riker. Han har i sannhet manifestert ham som er
åpenbaringsens morgengry, som samtalte på Sinai,
ved hvem den høyeste horisont er bragt til å skinne
og Lotustreet ved veis ende har talt, og ved hvem
denne kallen har lydt for alle som er i himmel og
på jord: "Se, den altbesittende er kommet. Jord og
himmel, herlighet og herredømme tilhører Gud,
alle menneskers Herre og besitteren av tronen i det
høye og jorden der nede!"

*La ham så, med hendene hvilende på knærne, bøye
seg og si:*

Opphøyet er du over min lovprisning og den lov-
prisning som noen som helst utenom meg kan ytre,
over min beskrivelse og den beskrivelse som alle i
himmelen og alle på jorden måtte gi!

*La ham deretter, stående med åpne hender og med
håndflatene vendt oppover mot ansiktet, si:*

O min Gud, la ikke ham bli skuffet som med bønnfallende hender har klynget seg til din barmhjertighets og nådes kjortelsøm, o du som er den mest barmhjertige av dem som viser barmhjertighet!

La ham så sette seg og si:

Jeg vitner om at du er én og uten like, og om at du er Gud, og at der ingen annen Gud er uten deg. Du har i sannhet åpenbart din Sak, oppfylt din Pakt og slått din nådes porter vidt opp for alle som bor i himmel og på jord. Måtte velsignelse og fred, hyllest og ære hvile over dem du elsker, dem som verdens omskiftelser og tilfældigheter ikke har avskrekket fra å vende seg mot deg, og som har gitt alt de eide, i håp om å oppnå det som er hos deg. Du er i sannhet den evig tilgivende, den overmåte gavmilde.

(Om noen i stedet for det lengre vers skulle velge å fremsi disse ord: "Gud bevitner at der ikke er noen annen Gud enn ham, hjelperen i fare, den selvbestående," så ville det være tilstrekkelig. Det vil

likeledes være tilstrekkelig om vedkommende mens han sitter velger å fremsi disse ord: "Jeg vitner om din enhet og om at du er én, og om at du er Gud og at der ikke er noen annen Gud utenom deg.")

– Bahá'u'lláh

LANG OBLIGATORISK BØNN

Fremsies én gang i døgnet.

La den som ønsker å fremsi denne bønn reise seg og vende seg mot Gud, og mens han står, la ham vende blikket mot høyre og mot venstre som i påvente av nåden fra sin Herre, den mest barmhjertige, den medlidende. La ham derpå si:

O du som er alle navns Herre og himmelens skaper! Jeg bønnfaller deg ved dem som er morgendemringene av ditt usynlige vesen, det mest opphøyede, det overmåte herlige, om å gjøre min bønn til en ild som skal fortære de slør som har lukket meg ute fra din Skjønnhet, og til et lys som skal lede meg til ditt nærværs osean.

La ham så heve hendene i ydmyk bønn overfor Gud – velsignet og opphøyet være han – og si:

O du verdens attrå og alle folkeslags elskede! Du ser at jeg vender meg mot deg, og at jeg er befridd

fra all tilknytning til noen annen enn deg, og at jeg klynger meg til ditt bånd, som ved sin bevegelse har satt alt det skapte i bevegelse. Jeg er din tjener, o min Herre, og sønn av din tjener. Se, jeg står rede til å gjøre din vilje og oppfylle ditt ønske, og jeg ønsker intet annet enn ditt velbehag. Jeg bønnfaller deg ved din barmhjertighets osean og din nådes sol om å gjøre med din tjener etter din vilje og ditt behag. Ved din makt, som er høyt hevet over all omtale og lovprisning! Hva som enn er åpenbart av deg er mitt hjertes attrå og min sjels kjærlighet. O Gud, min Gud! Se ikke på mine forhåpninger og mine gjerninger, nei, se heller på din vilje som har omsluttet himmelen og jorden. Ved ditt Største navn, o du alle folkeslags Herre! Jeg har ønsket bare det som du ønsket og elsker bare det som du elsker.

La ham deretter knele, og, mens han bøyer pannen mot jorden, si:

Opphøyet er du over å kunne beskrives av noen uten deg selv, og over å kunne fattes av noe annet enn deg.

La ham så stå og si:

Gjør min bønn, o min Herre, til en kilde av levende vann hvorved jeg kan leve så lenge som ditt herredømme varer og kan tale om deg i enhver verden av dine verdener.

La ham igjen løfte hendene i ydmyk bønn og si:

O du, som hjerter og sjeler har smeltet i adskillelse fra, og ved hvis kjærlighets ild hele verden er blitt satt i brann! Jeg bønnfaller deg ved ditt navn, ved hvilket du har underlagt deg hele skapningen, om ikke å holde borte fra meg det som er hos deg, o du som hersker over alle mennesker! Du ser, o min Herre, denne fremmede haste mot sitt uendelig opphøyede hjem under din majestetets tronhimmel og innenfor din nådes enemerker, og denne overtredersøke din tilgivelses osean, og dette ringe vesen søke din herlighets kongesete, og denne fattige skapning søke din rikdoms morgenglans. Hos deg ligger myndigheten til å befale hva du enn vil. Jeg vitner om at du skal lovsynges i all din gjerning, og

adlydes i dine påbud, og forbli fri og uhemmet i din befaling.

La ham derpå løfte hendene og tre ganger gjenta Det største navn. La ham så, med hendene hvilende på knærne, bøye seg for Gud – velsignet og opphøyet være han – og si:*

Du ser, o min Gud, hvordan min ånd er blitt oppildnet i mitt legeme og mine lemmer, av lengsel etter å tilbe deg og av trang til å minnes deg og opphøye deg; hvordan den bevitner det som din befalings Tunge har vitnet om i din ytrings rike og din kunnskaps himmel. Jeg elsker, i denne tilstand, o min Herre, å bønnfalle deg om alt det som er hos deg, slik at jeg kan tilkjennegi min fattigdom og forherlige din gavmildhet og din rikdom, og kan erklære min maktesløshet og åpenbare din makt og din velde.

La ham så stå og løfte hendene to ganger i ydmyk bønn, og si:

* Alláh-u-Abhá.

Der er ingen annen Gud enn deg, den allmektige, den overmåte gavmilde. Der er ingen annen Gud enn deg, forordneren, både i begynnelsen og i slutningen. O Gud, min Gud! Din tilgivelse har gitt meg mot, og din barmhjertighet har styrket meg, og din kallen har vekket meg, og din nåde har oppreist meg og ledet meg til deg. Hvem er vel jeg, at jeg ellers skulle våge å stå ved porten til din nærhets stad eller vende mitt ansikt mot de lys som skinner fra din viljes himmel? Du ser, o min Herre, denne usle skapning banke på din nådes dør, og denne flyktige sjel søke det evige livs elv fra din gavmildhets hender. Deg tilkommer det å herske til alle tider, o du som er alle navns Herre, og meg tilkommer det å bøye meg for og villig underkaste meg din vilje, o himmelens skaper!

La ham så løfte hendene tre ganger, og si:

Større er Gud enn enhver som er stor!

La ham så knele, og, mens han bøyer pannen mot jorden, si:

For høyt hevet er du til at lovprisningen fra dem som er deg nær kan stige opp til din nærhets himmel, eller til at hjertenes fugler hos dem som er deg hengivne kan nå frem til din inngangs portal. Jeg bevitner at du er helliggjort over alle egenskaper og hellig over alle navn. Ingen annen Gud er der enn deg, den mest opphøyede, den overmåte herlige.

La ham så sette seg og si:

Jeg vitner om det som alle skapte ting har vitnet om, og hærskarene i det høye, og beboerne av det aller høyeste paradisi, og hinsides dem, storhetens Tunge selv, fra den overmåte herlige horisont, at du er Gud, at der ingen annen Gud er enn deg og at han som er blitt åpenbart er det skjulte mysterium, det høyt skattede symbol, ved hvem bokstavene i ordet "bli" er føyet sammen. Jeg bevitner at det er han hvis navn er nedtegnet av den høyestes Penn, og som er nevnt i bøkene fra Gud, Herren over tronen i det høye og over jorden her nede.

La ham så stå oppreist og si:

O Herre over alt som er og besitter av alle synlige og usynlige ting! Du fornemmer mine tårer og mine sukk og hører at jeg stønner og jamrer og at mitt hjerte vander seg. Ved din makt! Mine overtredelser har hindret meg fra å nærme meg deg, og mine synder har holdt meg fjernt fra din hellighets kongesete. Din kjærlighet, o min Herre, har beriket meg, og adskillelsen fra deg har tilintetgjort meg, og fjernheten fra deg har fortært meg. Jeg bønnfaller deg ved dine fottrinn i denne ørken og ved ordene “her er jeg, her er jeg,” som dine utvalgte har uttalt i denne uendelighet, og ved din åpenbarings bris og de milde vinder fra din manifestasjons demring, om å forordne at jeg får skue din Skjønnhet og overholde hva som enn står i din Bok.

La ham så gjenta Det største navn tre ganger, bøye seg med hendene hvilende på knærne, og si:

Lovet være du, o min Gud, for at du har hjulpet meg til å ihukomme deg og prise deg, og har gjort

kjent for meg ham som er dine tegns morgengry, og fått meg til å bøye kne for ditt herredømme og ydmyke meg for din guddommelighet og til å anerkjenne det som er uttalt av din storhets Tunge.

La ham derpå reise seg og si:

O Gud, min Gud! Min rygg er bøyd ved byrden av mine synder, og min likegyldighet har tilintetgjort meg. Hver gang jeg tenker over mine onde gjerninger og din velvilje, smelter hjertet i meg, og blodet syder i mine årer. Ved din Skjønnhet, o du verdens attrå! Jeg blues ved å løfte mitt ansikt mot deg, og mine lengtende hender skammer seg for å strekke seg frem mot din gavmildhets himmel. Du ser, o min Gud, hvordan mine tårer hindrer meg fra å minnes deg og prise dine dyder, o du, Herren over tronen i det høye og over jorden her nede! Jeg bønnfaller deg ved ditt kongedømmes tegn og ditt rikes mysterier om å gjøre med dine elskede som det anstår seg din gavmildhet, o Herre over alt som er til, og slik det er din nåde verdig, o Konge over det som er sett og det som er usett!

La ham deretter gjenta Det største navn tre ganger, knele med pannen mot jorden, og si:

Lovet være du, o vår Gud, for at du har sendt ned til oss det som drar oss nærmere deg, og tilgodeser oss med enhver god ting som er sendt ned av deg i dine bøker og dine skrifter. Beskytt oss, bønnfaller vi deg, o min Herre, mot skarene av tomme forestillinger og fåfengte innbilninger. Du er i sannhet den mektige, den allvitende.

SPESIELL DEL

La ham derpå løfte hodet, sette seg, og si:

Jeg vitner, o min Gud, om det som dine utvalgte har vitnet om, og erkjenner det som beboerne av det aller høyeste paradiset og de som har kretset rundt din mektige trone, har erkjent. Jordens og himmelens riker er dine, o Herre over alle verdener!

– Bahá'u'lláh

AHMADS TAVLE

“De daglige obligatoriske bønnene er, sammen med noen få andre spesielle bønner, så som Helbredelsesbønnen og Ahmads tavle, av Bahá'u'lláh blitt inngitt en egen kraft og betydning og bør derfor godtas som sådanne. De bør fremsies med ubetinget tro og tillit av de troende, slik at de ved dem kan komme inn i et mye nærmere fellesskap med Gud og mer fullstendig identifisere seg med hans lover og forskrifter.”

Fra et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi.

Han er Kongen, den allvitende, den vise!
Se, paradisetts Nattergal synger fra grenene på evighetens tre, i hellige og liflige toner, og forkynner for de oppriktige det glade budskap om Guds nærhet, kaller dem som tror på den guddommelige enhet til kongesetet for den gavmildes nærvær, forteller dem som har løsrevet seg om det budskap som er åpenbart av Gud, Kongen, den herlige, den uforlignelige, og leder dem som elsker ham til hellighetens sete og til denne strålende Skjønnhet.

Sannelig, dette er Den største skjønnhet, forutsagt i budbringernes bøker, ved hvem sannhet skal skilles fra villfarelse og visdommen i enhver forordning bli prøvet. I sannhet er han Livets tre som bærer fruktene fra Gud, den opphøyede, den mektige, den store.

O Aḥmad! Vær du et vitne på at han sannelig er Gud og at der ingen annen Gud er enn ham, Kongen, beskytteren, den uforlignelige, den allmektige; og at den som han har sendt ved navn 'Alí,* var den sanne utsending fra Gud, hvis bud vi alle adlyder.

Si: O mennesker, vær lydige mot Guds forordninger, som er pålagt oss i Bayánen av den herlige, den vise. Sannelig, han er budbringernes Konge og hans Bok er Moderboken, om dere bare visste det.

Slik lar Nattergalen sin sang lyde til dere fra dette fengsel. Den har kun å overbringe dette klare budskap. Den som ønsker det, la ham vende seg bort fra dette råd, og den som ønsker det, la ham velge veien til sin Herre.

O mennesker, hvis dere fornekte disse ord, ved

* Báb

hvilket bevis har dere så trodd på Gud? Fremlegg beviset, o hyklerske skare.

Nei, ved den som har min sjel i sin hånd, ikke er de i stand til dette og aldri skal de bli det, om de så skulle slutte seg sammen for å hjelpe hverandre.

O Aḥmad! Glem ikke mine gaver mens jeg er fraværende. Bevar i dine dager erindringen om mine dager, og husk min trengsel og forvisning i dette avsides fengsel. Og vær du så standhaftig i min kjærlighet at ditt hjerte aldri vakler, selv om fiendens sverdslag hagler ned over deg og alle himlene og jorden reiser seg mot deg.

Vær du som en flammende ild overfor mine fiender og som en elv av evig liv for dem som jeg elsker, og vær ikke av dem som tviler.

Og om du blir rammet av lidelse på min vei eller fornedrelse for min skyld, så la deg ikke bekymre av det.

Sett din lit til Gud, din Gud og dine fedres Herre. For menneskene vandrer på villfarelsens veier, fratatt evnen til å se Gud med sine egne øyne eller høre hans melodi med sine egne ører. Slik har vi funnet dem, som også du er vitne til.

På denne måte er deres overtro blitt et slør mellom dem og deres egne hjerter og har holdt dem borte fra den vei som fører til Gud, den opphøyede, den store.

Vær du i deg selv forvisset om at, sannelig, den som vender seg bort fra denne Skjønnhet også har vendt seg bort fra fortidens budbringere og viser hovmod overfor Gud fra all evighet og til all evighet.

Lær denne tavlen godt, o Aḥmad. Fremsi den mens du lever dine dager, og unnlut ikke å gjøre det. For Gud har i sannhet bestemt for den som fremsier den, belønning som til hundre martyrer og tjeneste i begge verdener. Disse gunstbevisninger har vi skjenket deg som en gave fra vår side og som en nåde fra vårt nærvær, så at du kan bli av dem som er takknemlige.

Ved Gud! Skulle en som lider eller sørger lese denne tavle med full oppriktighet, vil Gud fordrive hans sorgmodighet, løse hans vanskeligheter og fjerne hans lidelser.

Sannelig, han er den barmhjertige, den medlidende. Lovet være Gud, Herren over alle verdener.

– Bahá'u'lláh

BEGRAVELSE

Bahá'u'lláh bestemmer i Kitáb-i-Aqdas at denne bøn-
nen skal fremsies, i sin helhet, for den avdøde ved en
bahá'í-begravelse. Den leses før jordfestelsen av én
person mens de øvrige står.

O min Gud! Dette er din tjener og sønn av din
tjener som har trodd på deg og på dine tegn
og vendt sitt ansikt mot deg, fullstendig løsrevet
fra alt uten deg. Sannelig, av dem som viser barm-
hjertighet, er du den mest barmhjertige.

Gjør med ham, o du som tilgir menneskenes
synder og skjuler deres feil, som det anstår seg din
gavmildhets himmel og din nådes osea. Tillat
ham å tre inn på enmerkene for din altover-
skyggende barmhjertighet som var til før jordens
og himmelens grunnvoll ble lagt. Der er ingen
annen Gud enn deg, den evig tilgivende, den mest
gavmilde.

*La ham så gjenta hilsningen "Alláh-u-Abhá" seks ganger og deretter gjenta hver av de følgende setninger nitten ganger:**

Sannelig, vi tilber alle Gud.

Sannelig, vi bøyer oss alle for Gud.

Sannelig, vi er alle hengivne overfor Gud.

Sannelig, vi priser alle Gud.

Sannelig, vi takker alle Gud.

Sannelig, vi er alle tålmodige i Gud.

(Hvis avdøde er en kvinne, la ham si: "Dette er din tjenerinne og datter av din tjenerinne osv.")

– Bahá'u'lláh

* Det Universelle Rettferdighetens Hus presiserer i et brev av 1. juli 2001 at gjentagelsen av setningene foregår på følgende måte:

"Alláh-u-Abhá" [én gang],

"Sannelig, vi tilber alle Gud." [19 ganger],

"Alláh-u-Abhá" [én gang],

"Sannelig, vi bøyer oss alle for Gud." [19 ganger] og så videre.

BESØKELSENS TAVLE

Denne tavlen leses ved Bahá'u'lláhs og Bábs gravmæler. Den brukes også ofte på deres årlige minnedager.

Måtte den lovprisning som har lyst frem fra ditt umåtelig opphøyede Selv, og den herlighet som har skint frem fra din overmåte strålende Skjønnhet, hvile over deg, o du som er manifestasjonen av storhet og evighetens Konge og Herre over alle som er i himmel og på jord! Jeg bevitner at ved deg ble Guds overherredømme og hans velde, og Guds majestet og hans storhet, åpenbart, og at ved deg har den urgamle herlighets soler utgytt sin stråleglans i din ugjenkallelige forordnings himmel, og den usettes Skjønnhet skint frem over skapningens horisont. Videre bevitner jeg at med bare et strøk av din Penn er ditt påbud "du bli til" blitt fullbyrdet, og Guds skjulte hemmelighet gjort åpenbar, og alle skapte ting frembragt, og alle åpenbaringene sendt ned.

Videre bevitner jeg at ved din Skjønnhet er den tilbødtes Skjønnhet blitt åpenbart, og at ved ditt åsyn har den etterlengtedes åsyn skint frem, og at ved et ord fra deg har du dømt mellom alle skapte ting: du har bragt dem som er deg hengivne til å stige opp til herlighetens tinde og de vantro til å falle ned i den dypeste avgrunn.

Jeg bevitner at den som har kjent deg har kjent Gud, og at den som har oppnådd ditt nærvær har oppnådd Guds nærvær. Stor er derfor velsignelsen for den som har trodd på deg og på dine tegn, og har ydmyket seg for ditt overherredømme, og er blitt æret ved å møte deg, og har oppnådd din viljes velbehag, og har kretset rundt deg, og har stått for din trone. Ve den som har forbrutt seg mot deg, og har fornektet deg og forkastet dine tegn og talt ditt overherredømme imot og reist seg mot deg og vist hovmod for ditt åsyn, og har dratt dine vitnesbyrd i tvil og flyktet bort fra ditt styre og ditt herredømme, og er blitt regnet blant de vantro hvis navn er skrevet av din befalings fingre på dine hellige tavler.

Send derfor henover meg, o min Gud og min

elskede, fra din barmhjertighets og din miskunns høyre hånd, dine gunstbevisningers hellige briser, så at de kan føre meg bort fra meg selv og fra verden hen til din nærhets og ditt nærværs kongeseter. Mektig er du til å gjøre det som behager deg. Du har i sannhet stått opphøyet over alle ting.

Måtte Guds ihukommelse og hans lovprisning, og Guds herlighet og hans glans, hvile over deg, o du som er hans Skjønnhet! Jeg bevitner at skapningens øye aldri har skuet noen så forurettet som deg. Alle ditt livs dager var du nedsenket i et hav av trengsler. En gang var du i lenker og fotjern; en annen gang ble du truet av dine fienders sverd. Men tross alt dette påla du alle mennesker å overholde det som var blitt foreskrevet deg av ham som er den allvitende, den allvise.

Måtte min ånd bli et offer for den urett du led og min sjel bli en løsepenge for de lidelser du gjennomgikk. Jeg bønnfaller Gud, ved deg og ved dem hvis ansikter er blitt forklaret av glansen fra ditt åsyns lys, og som av kjærlighet til deg har overholdt alt som ble dem pålagt, om å fjerne de slør som er kommet mellom deg og dine skapninger, og om å

skjenke meg det som er godt i denne verden og den kommende verden. Du er i sannhet den allmektige, den mest opphøyede, den overmåte herlige, den evig tilgivende, den mest medlidende.

Velsign du, o Herre min Gud, Det guddommelige lotustre og dets blader og dets grener og dets kvister, og dets stammer og dets hovedgrener, så lenge som dine ypperste titler vil eksistere og dine uendelig opphøyede egenskaper vil bestå. Beskytt det så mot angriperens ondskap og tyranniets skarer. Du er i sannhet den allmektige, den sterkeste. Velsign du også, o Herre min Gud, dine tjenere og dine tjenerinner som har nådd frem til deg. Du er sannelig den overmåte gavmilde, hvis nåde er uten ende. Ingen Gud er der uten deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

– Bahá'u'lláh

BESØKELSESBØNN

Denne bønnen, åpenbart av 'Abdu'l-Bahá, blir lest ved hans grav. Den blir også brukt i personlig bønn.

Den som fremsier denne bønnen med ydmykhet og inderlighet, vil skape glede og fryd i denne tjeners hjerte; det vil endog være som å møte ham ansikt til ansikt.

Han er den overmåte herlige!
O Gud, min Gud! Ydmyk og gråtende løfter jeg mine bønnfallende hender mot deg og skjuler mitt ansikt i støvet foran din terskel, som er opphøyet over de lærdes kunnskap og over lovprisningen fra alle som priser deg. Se nådigst med din barmhjertighets blikk på din tjener, som ydmyk og beskjeden står for din dør, og nedsenk ham i din evige miskunns osea.

Herre! Han er en av dine ringe og beskjedne tjenere, trellbundet trygler han deg, fanget i din hånd ber han inderlig til deg, i tillit til deg og i tårer for

ditt åsyn påkaller han deg og bønnfaller deg idet han sier:

O Herre, min Gud! Skjenk meg din nåde, så jeg kan tjene dem du elsker, styrk meg i min trelldom under deg, opplys min panne med tilbedelsens lys i din hellighets bolig og med lyset av bønn til ditt opphøyede rike. Hjelp meg til å glemme meg selv ved din himmelske inngangs portal, og hjelp meg til å bli frigjort fra alle ting innenfor dine hellige enemerker. Herre! Gi meg å drikke av selvforglemmelsens beger; ifør meg dens kledning, og nedsenk meg i dens osean. La meg bli som støv på dine elskedes sti, og gi at jeg kan få ofre min sjel for den jord som er foredlet av dine utvalgte fottrinn på din vei, o herlighetens Herre i det høyeste.

Med denne bønn kaller din tjener på deg, ved daggry og ved nattetid. Oppfyll hans hjertes ønske, o Herre! Opplys hans hjerte, fyll hans bryst med glede, tenn hans lys, så at han kan tjene din Sak og dine tjenere.

Du er giveren, den medfølende, den mest gavmilde, den nådige, den barmhjertige, den medlidende.

– ‘Abdu’l-Bahá

DEN HELLIGE SJØFARERS TAVLE

Studér Den hellige sjøfarers tavle, så vil dere komme til å erkjenne sannheten og tenke over at Den velsignede skjønnhet til fulle har forutsagt fremtidige begivenheter. La dem som ser, være advart!

– ‘Abdu’l-Bahá

Han er den nådige, den høyt elskede!
O hellige sjøfarer!

Byd du din evighets ark å vise seg for den himmelske skare.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!
Sjøsett den så på det urgamle hav, i hans navn,
den mest underfulle,
– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –
og la de engleaktige sjeler gå om bord, i Guds,
den høyestes, navn.
Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Kast derpå loss, så den kan seile på herlighetens
osean.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Kan hende vil dens innvånere nå nærhetens boliger i
det evige rike.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Når de har nådd den hellige strand, kysten ved de
purpurøde hav,

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

så byd dem å komme ut og nå dette eteriske, usynlige
stade,

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

et stade hvor Herren, i sin Skjønnhets ild, har vist
seg i det udødelige tre;

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

hvor hans Saks legemliggjørelser rensset seg for selvet
og for lidenskap;

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

hvorom Moses' herlighet kretser med de evige
hærskarer;

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

hvor Guds hånd ble trukket frem fra hans storhets
barm;

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

hvor Sakens ark står stille skjønt alle guddommelige
egenskaper bekreftes overfor dens innvånere.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

O sjøfarer! Lær dem som er i arken det vi har lært
deg bak det mystiske slør.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Kan hende skal de ikke forbli på den hellige snehvite
plett,

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

men kunne sveve på åndens vinger hen til det stade som
Herren har opphøyet over all nevning i de lavere verdener,

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

kunne fly gjennom rommet likesom de begunstige-
de fugler i den evigvarende gjenforenings rike;

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

kunne kjenne de hemmeligheter som er skjult i lysets hav.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

De la bak seg de verdslige begrensningers stadier
og nådde den guddommelige enhets stadium,
midtpunktet for himmelsk ledelse.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

De har begjært å stige opp til den stilling som
Herren har forordnet å være over deres stader.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Derpå kastet den brennende meteor dem ut fra dem
som bor i hans nærværs rike,

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

og de hørte storhetens røst oppløftes bakenom det
usette paulun på herlighetens høyde:

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

“O skytsengler! Før dem tilbake til deres bolig i den
lavere verden,”

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

“for de har aktet å stige opp til den sfære som den
himmelske dues vinger aldri har nådd.”

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

“Hvorpå innbilningens skip står stille, hvilket de
forstandiges sinn ikke evner å fatte.”

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Derpå kikket himmelens jomfru ut av sitt opphøyede
kammer,

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

og gav med sitt øyebryn tegn til den himmelske
skare,

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

idet hun badet himmelen og jorden i sitt
åsyns lys.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Og da hennes skjønnhets glans skinte på støvets folk,

– forherliget være min Herre,

den overmåte herlige! –

ble alle vesener skaket i sine gravkamre.

Forherliget være min Herre,

den overmåte herlige!

Hun oppløftet så det rop som intet øre i all evighet
noensinne har hørt,

– forherliget være min Herre,

den overmåte herlige! –

og talte således: “Ved Herren! Den hvis hjerte ikke
besitter duften av kjærlighet til den opphøyede og
herlige arabiske Yngling,”

– forherliget være min Herre,

den overmåte herlige! –

“kan på ingen måte stige opp til den høyeste
himmels herlighet.”

Forherliget være min Herre,

den overmåte herlige!

Derpå kalte hun til seg en terne blant sine terner,

– forherliget være min Herre,

den overmåte herlige! –

og bød henne: “Stig ned i det vidstrakte rom fra
evighetens herskapelige boliger,”

– forherliget være min Herre,

den overmåte herlige! –

“og vend deg hen til det de har gjemt i sine hjerters
innerste indre.”

Forherliget være min Herre,

den overmåte herlige!

“Skulle du innånde den søte duft av den Ynglings
kledebon som har vært skjult i lysets tabernakel på
grunn av det som de ondes hender har forøvet,”

– forherliget være min Herre,

den overmåte herlige! –

“så oppløft et rop i ditt indre, slik at alle innvånerne
av paradiset kamre, som er den evige rikdoms
legemliggjørelser, kan forstå og lytte;”

– forherliget være min Herre,

den overmåte herlige! –

“så at de alle kan komme ned fra sine evige kamre
og beve,”

– forherliget være min Herre,

den overmåte herlige! –

“og kysse deres hender og føtter for at de har svevet
til troskapens høyder.”

Forherliget være min Herre,

den overmåte herlige!

“Kan hende fornemmer de fra deres kapper Den elskedes vellukt.”

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Derpå strålte den begunstigede ungmøs åsyn over de himmelske kamre likesom lyset som skinner fra Ynglingens ansikt over hans dødelige tempel.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Hun steg så ned, med slik en prakt at hun opplyste himlene og alt som i dem er.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Hun handlet skyndsomt og forlenet alle ting i hellighetens og storhetens land med vellukt.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Da hun nådde hen til dette sted, rettet hun seg opp i sin fulle høyde i hjertet av skaperverket,

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

og søkte å innånde deres duft i en tid som kjenner hverken begynnelse eller ende.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Hun fant ikke i dem det hun ønsket, og dette er, sannelig, bare en av hans underfulle beretninger.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Derpå skrek hun høyt, jamret seg og begav seg til sitt eget stade i sin opphøyede herskapsbolig,

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

og mælte så ett mystisk ord, hvisket i lønndom av hennes honningsøte tunge,

– forherliget være min Herre,
den overmåte herlige! –

og lot ropet lyde midt iblant den himmelske skare og himmelens udødelige jomfruer:

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

“Ved Herren! Jeg fornemmet ikke troskapens bris fra disse ørkesløst påståelige!”

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

“Ved Herren! Ynglingen er forblitt ensom og forlatt i forvisningens land i de ugudeliges hender.”

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!
Hun utstøtte derpå et sådant rop i sitt indre at den
himmelske skare skrek skingrende og skalv.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Og hun falt i støvet og oppgav ånden. Hun synes
å være blitt kalt på og å ha lyttet til ham som gav
henne bud om å komme til riket i det høye.

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Forherliget være han som skapte henne av kjærlighet-
ens essens midt i hjertet av sitt opphøyede paradiset!

Forherliget være min Herre,
den overmåte herlige!

Derpå ilte himmelens jomfruer ut av sine kamre,
jomfruer hvis åsyn ingen beboer i det høyeste paradiset
noensinne hadde skuet.

Forherliget være vår Herre,
den høyeste!

De samlet seg alle rundt henne, og se: de fant hennes
legeme liggende i støvet.

Forherliget være vår Herre,
den høyeste!

Og da de så hennes tilstand og begrep et ord av
Ynglingens beretning, blottet de hodet, sønderrev
sine klær, slo seg selv i ansiktet, glemte sin glede,
felte tårer og slo hendene mot sine kinn, og dette er
sannelig en av de gåtefulle grusomme prøvelser –
forherliget være vår Herre,
den høyeste!

– Bahá'u'lláh

FASTE

I Kitáb-i-Aqdas sier Bahá'u'lláh: *“Vi har pålagt dere å be og faste fra begynnelsen av modenhetsalderen. Dette er forordnet av Gud, deres Herre og deres forfedres Herre. ... Den som er på reise, de sykelige, de som er med barn eller gir die, er ikke bundet av fasten ... Avstå fra mat og drikke fra soloppgang til solnedgang, og vakt dere, at ikke begjær berøver dere denne nåde som er fastsatt i Boken.”*

Fastetiden varer fra og med 2. mars til og med 20. mars.

Dette er, o min Gud, de dager da du har pålagt dine tjenere å overholde fasten. Med den har du prydet innledningen til din lovbok som du åpenbarte for dine skapninger, og smykket dem som er dine bud betrodde i påsyn av alle som er i din himmel og alle som er på din jord. Du har inngitt hver time av disse dager en egen kraft som er uransakelig for alle uten deg, hvis kunnskap omfatter alle skapte ting. Du har også tildelt hver eneste sjel en del av denne kraften i samsvar med ditt påbuds tavle og

din ugjenkallelige doms skrifter. Hvert et blad i disse bøker og skrifter har du enn videre latt bli alle jordens folk og slekter til del.

Dem som inderlig elsker deg har du hver årle morgen, etter din forordning, forbeholdt din ihukommelses beger, o du som er herskernes hersker! Dette er de som er blitt så beruset av din mangfoldige visdoms vin at de forsaker sitt leie i sin lengsel etter å synge din pris og opphøye dine fortrinn, og skyr søvn i sin iver etter å nærme seg ditt nærvær og få del i dine rike gaver. Deres øyne har til alle tider vært rettet mot din miskunnhets daggry og deres ansikter vendt mot din inspirasjons kildevell. La derfor regne ned over oss og over dem fra din barmhjertighets skyer det som anstår seg din gavmildhets og nådes himmel.

Priset være ditt navn, o min Gud! Dette er stunden da du har opplåst din gavmildhets dører for dine skapningers åsyn og slått din miskunns porter opp for alle din jords innvånere. Jeg bønnfaller deg, ved alle dem hvis blod er blitt utgytt på din sti, som i sin lengsel etter deg har gjort seg fri fra all tilknytning til enhver av dine skapninger, og som

er blitt så henført av din inspirasjons liflige duft at hvert et lem på deres legemer har istemt din pris og sitret til din ihukommelse, om ikke å forholde oss de ting du ugjenkallelig har forordnet i denne åpenbaring – en åpenbaring hvis kraft har bragt hvert et tre til å rope ut hva den brennende busk fordem forkynte for Moses, som talte med deg – en åpenbaring som har satt hver minste sten i stand til å gjenlyde av din lovsang, likesom stenene lovpriste deg i din venn Muhammeds dager.

Dette er, o min Gud, de som du nådigst har satt i stand til å ha samkvem med deg og til å ha samfunn med ham som er åpenbareren av deg selv. Din viljes vinder spredte dem viden om inntil du samlet dem under ditt skjermende ly og bragte dem til å tre inn på ditt kongesetes enemerker. Når du nå har gitt dem å bo under din barmhjertighets tronhimmel, så hjelp dem til å oppnå det som må anstå seg så opphøyet et stade. La det bli dem forunt, o min Herre, å ikke skulle telles blant dem som – skjønt de har nær adgang til deg – er blitt holdt tilbake fra å gjenkjenne ditt ansikt, og som – skjønt de møter deg – er berøvet ditt nærvær.

Dette er dine tjenere, o min Herre, som sammen med deg har trådt inn i dette Det største fengsel, som har holdt fasten innen dets murer etter det du har befalt dem i ditt påbuds tavler og din befalings bøker. Send derfor ned over dem det som vil rense dem nøye for alt som du avskyr, så at de kan bli deg fullstendig hengivne og kan løsrive seg helt fra alt uten deg.

La så regne ned over oss, o min Gud, det som anstår seg din nåde og sømmer seg din gavmildhet. Sett oss så i stand, o min Gud, til å vandre i din ihukommelse og til å dø i din kjærlighet, og skjenk oss ditt nærværs gave i dine hinsidige verdener – verdener som er uransakelige for alle uten deg. Du er vår Herre og alle verdener Herre, og Gud over alle som er i himmel og alle som er på jord.

Du ser, o min Gud, hva som er vederfart dine elskede i dine dager. Din herlighet er mitt vitne! Dine utvalgte klage er blitt oppløftet i hele ditt rike. Noen ble forledet av de vantro i ditt land og ble forhindret av dem fra å ha nær adgang til deg og fra å nå frem til din herlighets kongesete. Andre maktet å komme deg nær, men ble holdt tilbake fra

å skue ditt ansikt. Atter andre ble det forunt, i deres iver etter å se deg, å tre inn på ditt kongesetes enemerker, men de lot dine skapningers slørende hjernesinn og uretten forøvet av undertrykkerne blant ditt folk komme mellom dem og deg.

Dette er den time, o min Herre, som du har bragt til å overgå enhver annen time, og som du har meddelt de mest utsøkte blant dine skapninger. Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved ditt Selv og ved dem, om i løpet av dette år å forordne det som vil opphøye dine elskede. Bestem du enn videre innen dette år det som vil gjøre din styrkes sol i stand til å skinne klart over din herlighets horisont, og til å opplyse hele verden, ved din ypperste makt.

Gjør din Sak seierrik, o min Herre, og bring du fornedrelse over dine fiender. Nedskriv så for oss det som er godt i dette og det kommende liv. Du er sannheten, som kjenner de forborgne ting. Ingen Gud er der foruten deg, den evig tilgivende, den overmåte gavmilde.

– Bahá'u'lláh

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved ditt veldige tegn, og ved åpenbaringen av din nåde blant menneskene, om ikke å støte meg vekk fra porten til ditt nærværs stad og om ikke å skuffe de håp jeg har satt til åpenbaringene av din nåde blant dine skapninger. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved din overmåte sødmefylte røst og ditt mest opphøyede Ord, om å dra meg stadig nærmere terskelen for din dør, og om å gi meg å ikke være langt borte fra din barmhjertighets skygge og din gavmildhets tronehimmel. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved din lysende pannes glans og ditt åsyns klare lys, som skinner fra den aller høyeste horisont, om å tiltrekke meg ved duften av din kledning og om å gi meg å drikke av din ytrings utsøkte vin. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved ditt hår som beveger seg over ditt ansikt, likesom din mest opphøyede penn beveger seg over sidene i dine tavler og fører de skjulte betydningers moskusduft henover din skapnings rike, om i den grad å oppreise meg for å tjene din Sak at jeg ikke skal falle tilbake og heller ikke hindres av hentydningene fra dem som har gjort grunnløse innsigelser mot dine tegn og vendt seg bort fra ditt åsyn. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til

den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved ditt navn som du har gjort til navnenes Konge, og som har henrykket alle som er i himmel og alle som er på jord, om å gjøre meg i stand til å beskue din Skjønnhets dagstjerne, og om å skjenke meg din ytrings vin. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved din veldes tabernakel på de høyeste tinder, og ved din åpenbarings tronhimmel på de største høyder, om nådigst å hjelpe meg til å gjøre det som din vilje har ønsket og din hensikt har åpenbart. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende

verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved din Skjønnhet som stråler frem over evighetens horisont, en Skjønnhet som skjønnhetens rike bøyer seg for i tilbedelse og lovpriser i høye toner straks den åpenbarer seg, om å la meg få dø overfor alt jeg eier og leve for hva som enn hører deg til. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved åpenbaringen av ditt navn, den høyt elskede, som bragte hjertene hos dem som elsker deg til å fortæres og sjelene hos alle som bor på jorden til å sveve opp, om å hjelpe meg til å komme deg i hu blant dine skapninger og til å opphøye deg blant ditt folk. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til

den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved raslingen fra Det guddommelige lotustre og hviskingen av din ytrings milde vinder i dine navns rike, om å føre langt bort fra meg hva som enn er din vilje til avsky, og om å dra meg nær hen til det stade hvor han som er dine tegns daglysning har strålt frem. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved den Bokstav som, straks den utgikk av din viljes munn, fikk havene til å bruse og vindene til å blåse, og fruktene til å åpenbares og trærne til å skyte vekst, og alle spor fra fordum til å forsvinne og alle slør til å sønderrives, og de som er deg hengivne til å ile henimot lyset fra sin Herres åsyn, den uhemmede, om å gjøre kjent for meg hva som lå gjemt i din kunnskaps

skattkamre og skjult i din visdoms gjemmer. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved ilden av din kjærlighet som jaget søvnen fra øynene hos dine utvalgte og dine elskede, og ved deres ihukommelse og lovprisning av deg ved daggry, om å telle meg blant slike som har oppnådd det du har sendt ned i din Bok og åpenbart ved din vilje. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved ditt åsyns lys, som drev dem som er deg nær til å møte din forordnings piler og slike som er deg hengivne til å trosse dine fienders sverd på din sti, om å nedskrive

for meg med din mest opphøyede Penn det du har skrevet ned for dine betrodde og dine utvalgte. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud – ved ditt navn, hvorved du har lyttet til dine tilbederes kallen, og til sukkene fra dem som lengter etter deg, og til ropet fra dem som har lett adkomst til deg, og til klagingen fra dem som er deg hengivne; og hvorved du har oppfylt deres ønsker som satte sitt håp til deg og har kommet deres lengsler i møte, ved din nåde og dine gunstbevisninger; og ved ditt navn, som fikk tilgivelsens osean til å bølge for ditt åsyn og din gavmildhets skyer til å regne ned over dine tjenere – om å nedskrive for alle som har vendt seg til deg og overholdt den fasten du har foreskrevet, den belønning som er bestemt for slike som ikke taler uten ditt samtykke, og som har forsaket alt de eide, på din sti og av kjærlighet til deg.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved deg selv og ved dine tegn og klare merker, og ved det skinnende lys fra din Skjønnhets dagstjerne, og ved dine Grener, om å utviske deres overtredelser som har holdt fast ved dine lover og har overholdt det du foreskrev dem i din Bok. Du ser meg, o min Gud, at jeg holder fast ved ditt navn, det helligste, det mest lysende, det veldigste, det største, det mest opphøyede, det herligste, og klynger meg fast til den kjortelsøm som alle i denne og den kommende verden har klynget seg til.

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg ved denne åpenbaring, hvorved mørke er vendt til lys, hvorved det flittig søkte tempel er bygget og den skrevne tavle åpenbart og den åpne bokrulle avdekket, om å sende ned over meg og over dem som er sammen med meg, det som vil gjøre oss i stand til å stige opp til din overopphøyede herlighets himler, og som vil rense oss for den skamplett av tvil som har hindret de mistenksomme i

å tre inn i din enhets tabernakel.

Jeg er den, o min Herre, som har holdt fast ved din miskunnhets bånd og klynget seg til din barmhjertighets og dine gunstbevisningers kjortelsøm. Bestem du for meg og for mine kjære det som er godt i denne verden og i den kommende verden. Gi dem så den skjulte gave som du forordnet for de ypperste blant dine skapninger.

Dette er, o min Herre, de dager da du har pålagt dine tjenere å holde fasten. Velsignet er den som holder fasten helt for din skyld og fullstendig løsrevet fra alt unntatt deg. Hjelp meg og hjelp dem, o min Herre, å adlyde deg og overholde dine forordninger. Du har i sannhet makt til å gjøre det du bestemmer.

Der er ingen annen Gud enn deg, den allvitende, den allvise. All ære være Gud, Herren over alle verdener!

– Bahá'u'lláh

Lovet være du, o Herre min Gud!
Vi har overholdt fasten etter din befaling og

bryter den nå ved din kjærlighet og ditt velbehag. Nedlat deg, o min Gud, til å anta de gjerninger vi har gjort på din sti helt for din Skjønnhets skyld, med ansiktet vendt mot din Sak, løst fra alle andre enn deg. Skjenk derfor din tilgivelse til oss, til våre forfedre og til alle som har trodd på deg og dine mektige tegn i denne største, denne herligste åpenbaring. Mektig er du til å gjøre hva du velger. Du er sannelig den mest opphøyede, den allmektige, den uhemmede.

– Bahá'u'lláh

Ære være deg, o Herre min Gud! Dette er de dager da du har pålagt dine tjenere å overholde fasten, så at de gjennom den kan lutre sine sjeler og fri seg fra enhver binding til alt uten deg, og så det fra deres hjerter kan stige det som vil være din majestetets forgård verdig og som vel anstår seg setet for åpenbaringen av din enhet. Gi, o min Herre, at denne fasten må bli en elv av livgivende vann og frembringe den kraft du har inngitt den. Gjør du ved dens hjelp hjertene til dine tjenere rene,

dem som verdens onder ikke har maktet å hindre fra å vende seg mot ditt aller helligste navn, og som ikke har latt seg rokke av alt oppstyr og larm fra dem som har fornektet de strålende tegn som har ledsaget din manifestasjons komme – ham du har utstyrt med ditt overherredømme, din makt, din majestet og din herlighet. Dette er dine tjenere som hastet i retning av din barmhjertighet så snart din kallen nådde dem, og som ikke ble holdt tilbake fra deg på grunn av denne verdens foranderlighet og vilkårlighet eller av noen menneskelig begrensning.

Jeg er den, o min Gud, som vitner om din enhet, som anerkjenner at du er én, som ydmykt bøyer seg for åpenbaringene av din majestet, og som med nedslått blick møter stråleprakten fra din overopp-høyede herlighets lys. Jeg har trodd på deg etter at du gjorde meg i stand til å kjenne ditt Selv, som du har åpenbart for menneskenes øyne gjennom din kraft og din velde. Til ham har jeg vendt meg, fullstendig ubundet av alle ting, og med et fast grep om dine gavers og gunstbevisningers bånd. Jeg har tilsluttet meg hans sannhet og sannheten i alle de underfulle lover og påbud som er blitt nedsendt til

ham. Jeg har fastet av kjærlighet til deg og for å overholde din befaling, og jeg har brutt min faste med din lovprisning på min tunge og i samsvar med ditt ønske. La meg ikke, o Gud, regnes blant dem som har fastet om dagen, som ved nattetid har kastet seg ned for ditt ansikt i bønn, og som dog har fornektet din sannhet, møtt dine tegn med vantro, motsagt ditt vitnesbyrd og forkvaklet dine ytringer.

Åpne du, o min Herre, mine øyne og øynene til alle dem som har søkt deg, slik at vi kan gjenkjenne deg med dine egne øyne. Dette er det påbud du gav oss i den Bok du har sendt ned til ham du selv valgte ut ved din befaling, ham du foretrakk blant alle dine skapninger og skjenket dine gunstbevisninger, ham du behaget å ikle ditt overherredømme og som du særlig begunstiget ved å betro ham budskapet til ditt folk. Priset være du for dette, o min Gud, for du har nådig gjort oss i stand til å anerkjenne ham og å erkjenne alt som er blitt sendt ned til ham, og du har skjenket oss æren av å oppnå hans nærvær som du har gitt løfter om i din Bok og i dine tavler.

Du ser meg altså, o min Gud, med mitt ansikt vendt mot deg, der jeg standhaftig holder fast ved ditt nådige forsyns og din gavmildhets bånd, og der jeg klynger meg til din milde miskunns og dine gunstbevisningers kjortelsøm. Jeg trygler deg, knus ikke mitt håp om å få del i det som du forordnet for dine tjenere som har vendt seg mot ditt kongesetes enemerker og ditt nærværs helligdom, og som har overholdt fasten av kjærlighet til deg. Jeg bekjenner, o min Gud, at alt som utgår fra meg, er ditt overherredømme fullstendig uverdigg og kommer til kort overfor din majestet. Og dog bønnfaller jeg deg, ved ditt navn hvorigjennom du har åpenbart ditt Selv i dine ypperste titlers herlighet i denne åpenbaring, der din Skjønnhet er blitt manifestert gjennom ditt mest strålende navn, om å gi meg å leskes av din miskunns vin og av dine gunstbevisningers rene drikk som har flytt frem fra din viljes høyre hånd, og om at jeg skal kunne feste mitt blikk på deg og bli løsrevet fra alt uten deg i slik en grad at verden og alt som er blitt skapt i den, vil synes meg som en dag så flyktig at du ikke ville ha nedlatt deg til å skape den.

Videre ber jeg deg innstendig, o min Gud, om å la regne ned fra din viljes himmel og fra din barmhjertighets skyer, det som vil lutre oss fra den motbydelige stank av våre overtredelser, o du som har kalt deg barmhjertighetens Gud! Du er sannlig den mektigste, den herligste, den mest velgjørende.

Støt ikke bort, o min Herre, ham som har vendt seg mot deg og la ikke ham som har søkt din nærhet, føres langt bort fra din forgård. Knus ikke håpet hos ham som tryglende har strukket frem sine lengtende hender for å søke din nåde og dine gunstbevisninger, og forhold ikke dine oppriktige tjenere din barmhjertighet og milde omsorg. Tilgivende og gavmild er du, o min Herre! Mektig er du til å gjøre som deg behager. Alt utenom deg er maktesløst overfor åpenbaringene av din makt, er som fortapt overfor bevisene på din rikdom, er som intet sammenlignet med manifestasjonene av ditt altøverstrålende velde, og er fullstendig blottet for all styrke når det stilles ansikt til ansikt med tegnene på din kraft. Hvor kan jeg søke tilflukt uten hos deg, o min Herre; hvor er det en havn å finne

dit jeg kan haste? Kraften i din makt bringer meg vitnesbyrd om dette! Ingen beskytter er der uten deg; intet sted å flykte til uten deg; intet ly å finne uten deg. La meg smake, o min Herre, den guddommelige sødme av din ihukommelse og lovprisning. Jeg sverger ved din makt! Enhver som måtte smake av denne sødme vil fri seg fra alle bånd til verden og alt som er i den, og vil rette sitt ansikt mot deg, lutret fra å komme noen annen enn deg i hu.

La derfor, o min Gud, min sjel bli inspirert av den underfulle ihukommelse av deg, slik at jeg kan herliggjøre ditt navn. La meg ikke regnes blant dem som leser dine ord, men ikke lykkes i å finne din skjulte gave som er gjemt i dem, slik det er forordnet av deg, – den gave som gir liv til dine skapningers sjeler og dine tjeneres hjerter. La meg snarere regnes blant dem som er blitt så opplivet av de sødmefylte dufter som har spredt seg i løpet av dine dager, at de har lagt ned sine liv for deg, og ilt sin dødsstund i møte, lengtende etter å se din Skjønnhet og higende etter å nå frem til ditt nærvær. Og om noen på deres vei skulle bemerke: “Hvor

går dere?” ville de si: “Til Gud, den altbesittende, hjelperen i fare, den selvbestående”.

De overtredelser som er begått av dem som har vendt seg bort fra deg og har hovmodet seg overfor deg, har ikke hindret dem fra å elske deg, fra å rette sitt ansikt mot deg eller vende seg henimot din miskunn. Disse er det som er velsignet av hærska-
rene i det høye, som herliggjøres av innvånerne i evighetens byer, og dessuten av dem på hvis panne din mest opphøyede Penn har skrevet: “Disse er Bahás folk! Ved dem er stråleglansen fra ledelsens lys blitt utbredt!” Således er det forordnet på din befaling og ved din vilje i din ugjenkallelige befalings tavler.

Gjør derfor vitterlig, o min Gud, deres storhet og storheten til dem som i dette liv og etter døden har kretset rundt dem. Skjenk dem det du har forordnet for de rettskafne blant dine skapninger. Mektig er du til å gjøre alle ting. Ingen Gud er der uten deg, den overmåte mektige, hjelperen i fare, den allmechtige, den mest gavmilde.

Gjør ikke slutt på våre fester med denne faste, o min Herre, og la heller ikke denne pakt være din

siste. Godta du alt vi har gjort av kjærlighet til deg og for ditt velbehags skyld, samt alt vi har unnlatt å gjøre som følge av at vi har ligget under for våre onde og fordervede begjær. Så gi oss da evne til å holde standhaftig fast ved din kjærlighet og ditt velbehag, og beskytt oss fra ondskapen til dem som har fornektet deg og forkastet dine overmåte strålende tegn. Du er i sannhet Herren over denne verden og den neste. Ingen Gud er der uten deg, den opphøyede, den høyeste.

Herliggjør du, o Herre min Gud, ham som er Det første punkt, det guddommelige mysterium, ham ved hvem all fordums og fremtids kunnskap ble gjort tilgjengelig og perlene i din skjulte visdom bragt for dagen og mysteriet til ditt vel forvarte navn avslørt; ham du utpekte til kunngjøreren av den ene ved hvis navn bokstavene i ordet “bli” ble føyet sammen og forenet; ham du brukte til å bekjentgjøre din majestet, din myndighet og din makt; ham ved hvem du har nedsendt dine ord og fremsatt din lov med klarhet, og spredt dine tegn viden om og stadfestet ditt Ord; ham ved hvem hjertene til dine utvalgte ble blottlagt, og alle som

var i himlene og på jorden ble samlet; ham du kalte 'Alí Muḥammad i dine navns rike, og Åndenes Ånd i din ugjenkallelige befalings tavler; ham du utstyrte med din egen tittel og til hvis navn alle andre navn er bragt til å vende tilbake på din befaling og gjennom kraften i din makt; ham som du har latt alle dine egenskaper og titler få sin endelige fullbyrdelse i. Til ham hører også slike navn som lå gjemt i ditt plettfriske tabernakel, i din usynlige verden og i dine hellige byer.

Herliggjør du også dem som foruten å ha trodd på ham og hans tegn og vendt seg mot ham, også har gjenkjent din enhet i hans siste manifestasjon – en manifestasjon som han har omtalt i sine tavler, i sine bøker og skrifter, og i alle de vidunderlige vers og juvellignende ytringer som er steget ned over ham. Det er den samme manifestasjon hvis pakt du bød ham opprette før han opprettet sin egen pakt. Han er det som Bayánen har hyllet. Her blir hans fortrinn fremhevet, hans sannhet fastslått, hans overherredømme forkynt, og hans Sak bragt til fullkommenhet. Velsignet er det menneske som har vendt seg mot ham og oppfylt det han har

befalt, o du som er verdenenes Herre og lengselen til dem som har kjent deg!

Priset være du, o min Gud, for du har hjulpet oss til å anerkjenne og elske ham. Jeg bønnfaller deg derfor ved ham og ved dem som er din guddoms daglysninger og manifestasjonene av ditt herredømme og din åpenbarings skattkammer og din inspirasjons gjemmer, om å gi oss evne til å bli hjelpere for din Sak og til å spre dine motstandere for alle vinder. Mektig er du til å gjøre alt som deg behager. Ingen Gud er der uten deg, den allmektige, den overmåte herlige, ham hvis hjelp søkes av alle mennesker!

– Bahá'u'lláh

ILDTAVLEN

I Guds, den eldstes, den størstes, navn.

Sannelig, de oppriktiges hjerter fortæres i adskillelsens ild.

Hvor er glansen av ditt åsyns lys,
o alle verdensers elskede?

De som er deg nær er blitt forlatt i ensomhetens mørke.

Hvor er lyset fra din gjenforenings morgen,
o alle verdensers attrå?

Dine utvalgte legemer ligger skjelvende på fjerne strender.

Hvor er ditt nærværs osean,
o du som trollbinder alle verdener?

Lengtende hender løftes mot din nådes og gavmildhets himmel.

Hvor er dine gavers regn,
o alle verdensers besvarer?

De vantro har reist seg i tyranni på alle hold.
Hvor er din bydende Penns betvingende kraft, o alle verdensers erobrere?

Hundeglammet lyder høyt på alle kanter.
Hvor er løven fra din makts skog,
o alle verdensers refser?

Kulden holder hele menneskeheten i sitt grep.
Hvor er din kjærlighets varme,
o alle verdensers ild?

Ulykken har nådd sitt høyeste punkt.
Hvor er tegnene på din unnsetning,
o alle verdensers frelse?

Mørke har omsluttet de fleste folkeslag.
Hvor er din prakts klare lys,
o alle verdensers stråleglans?

Menneskene strekker hals i sin ondskap.
Hvor er din hevns sverd,
o alle verdensers ødelegger?

Fornedrelsen har nådd sitt største dyp.

Hvor er symbolene på din herlighet,
o alle verdens herlighet?

Sorger har hjemsøkt åpenbareren av ditt navn,
den overmåte barmhjertige.

Hvor er gleden over din åpenbarings
daggry, o alle verdens fryd?

Ve og vande har rammet alle jordens folk.

Hvor er tegnene på din jubel,
o alle verdens glede?

Du ser dine tegns demringssted tilsløret av
onde hentydninger.

Hvor er din makts fingre,
o alle verdens kraft?

Brennende tørst har overmannet alle mennesker.

Hvor er din gavmildhets elv,
o alle verdens barmhjertighet?

Griskhet har trellbundet hele menneskeheten.

Hvor er løsrivelsens legemliggjørelser,
o alle verdens Herre?

Du ser denne forurettede ensom i landflyktighet.

Hvor er hærskaene fra din befalings
himmel, o alle verdens hersker?

Jeg er blitt sveket i et fremmed land.

Hvor er symbolene på din troskap,
o alle verdens tillit?

Dødens kvaler holder alle mennesker i sitt grep.

Hvor er bølgene på ditt evige livs osean,
o alle verdens liv?

Satans hvisken er bragt hver en skapning for øre.

Hvor er din ilds meteor,
o alle verdens lys?

Lidenskapens rus har fordervet mesteparten av
menneskeheten.

Hvor er renhetens daglysninger,
o alle verdens attrå?

Du ser denne forurettede omgitt av tyranni blant
syernerne.

Hvor er stråleglansen fra ditt gryende lys,
o alle verdens lys?

Du ser meg med forbud mot å tale fritt.

Hvorfra vil da dine melodier tone frem,
o alle verdens Nattergal?

Størstedelen av folket er innhyllet i innbilning
og tomme forestillinger.

Hvor er din visshets talsmenn,
o alle verdens forvissning?

Bahá drukner i et hav av trengsler.

Hvor er din frelses ark,
o alle verdens forløser?

Du ser din ytrings daggry i skapningens mørke.

Hvor er solen på din nådes himmel,
o alle verdens lysgiver?

Sannhetens og renhetens, troskapens og ærens
lamper er blitt slukket.

Hvor er tegnene på din hevneende vrede,
o alle verdens beveger?

Kan du se noen som har kjempet til forsvar for
ditt Selv, eller som tenker over hva som er
vederfart ham på din kjærlighets sti?

Nå stanser min Penn,
o alle verdens elskede.

Grenene på Det guddommelige lotustre ligger
brukket av skjebnens voldsomme stormer.

Hvor er din unnsetnings bannere,
o alle verdens forkjemper?

Dette åsyn er skjult i baktalelsens støv.

Hvor er din medlidenhets milde vinder,
o alle verdens barmhjertighet?

Renhetens kappe er tilsmusset av svikets folk.

Hvor er din hellighets kledning,
o alle verdens forskjønner?

Nådens hav er stilnet på grunn av det som men-
neskenes hender har forøvet.

Hvor er din gavmildhets bølger,
o alle verdens attrå?

Døren inn til det guddommelige nærvær er blitt
låst ved dine fienders tyranni.

Hvor er dine gavers nøkkel,
o alle verdens opplåser?

Bladene er gulnet av oppvigleriets giftige vinder.
 Hvor er regnskyllet fra din gavmildhets skyer,
 o alle verdens giver?

Universet er blitt formørket med syndens støv.
 Hvor er din tilgivelses milde vinder,
 o alle verdens tilgiver?

Denne Yngling er ensom i et ødslig land.
 Hvor er din himmelske nådes regn,
 o alle verdens velgjører?

O Høyeste penn! Vi har hørt din overmåte liflige
 kallen i det evige rike.
 Lån du øre til det som storhetens Tunge
 taler, o alle verdens forurettede.

Om det ikke var for kulden,
 hvordan ville varmen av dine ord
 da vinne seier, o alle verdens fortolker?

Om det ikke var for ulykken,
 hvordan ville din tålmodighets sol
 da skinne, o alle verdens lys?

Klag ikke på grunn av de onde.

Du ble skapt til å tåle og holde ut,
 o alle verdens tålmodighet.

Hvor liflig var ikke din demring over Paktens
 horisont blant oppvigerne,
 og din lengsel etter Gud,
 o alle verdens kjærlighet.

Ved deg ble uavhengighetens banner plantet på
 de høyeste tinder
 og gavmildhetens hav bragt til å bølge,
 o alle verdens henrykkelse.

Ved din ensomhet skinte enhetens sol, og ved
 din forvisning ble enhetens land prydet.
 Vær tålmodig,
 o du alle verdens landsforviste.

Vi har gjort fornedrelse til herlighetens kledning,
 og prøvelse til ditt tempels pryde,
 o alle verdens stolthet.

Du ser at hjertene er fylt av hat,
 og å overse tilkommer deg,
 o du skjuler av alle verdens synder.

Når sverdene blinker, gå fremad!
 Når pilene flyer, treng frem,
 o du alle verdners offer!

Klager du eller skal jeg klage?
 Snarere vil jeg gråte over at dine
 forkjempere er så få, o du som har
 fått alle verdener til å klage.

Sannelig, jeg har hørt din kallen, o overmåte herlige elskede; og nå blusser Bahás åsyn av trengselens hete og ved ditt skinnende Ords ild, og han har reist seg i troskap på offerstedet med blikket rettet mot ditt velbehag, o alle verdners forordner.

O 'Alí-Akbar, takk din Herre for denne tavle hvorfra du kan innånde duften av min saktmodighet og få vite hva som er vederfart oss på den vei som er forordnet av Gud, alle verdners tilbedte.

Skulle alle tjenerne lese og overveie dette, så vil det i deres årer tennes en ild som skal sette alle verdener i brann.

– Bahá'u'lláh

INNSKUTTE DAGER

De innskutte dager, fra og med 26. februar til og med 1. mars, bør være en tid viet forberedelse til fasten – en gjestfrihetens, nestekjærlighetens og gavenes tid.

Min Gud, min ild, og mitt lys! De dager som du i din Bok har kalt *ayyám-i-há** er begynt, o du som er navnenes Konge, og fasten nærmer seg, den som din umåtelig opphøyede Penn har pålagt alle som er i din skapnings rike å overholde. Jeg bønnfaller deg, o min Herre, ved disse dager og ved alle slike som i denne tiden har klynget seg til dine befalingers bånd, og fattet om dine forskrifters håndgrep, om å gi at enhver sjel kan bli tildelt en plass innenfor ditt kongesetes enemerker og en bolig ved åpenbaringen av glansen fra ditt åsyns lys.

Dette, o min Herre, er dine tjenere som ingen fordervet tilbøyelighet har avholdt fra det som du sendte ned i din Bok. De har bøyd seg for din Sak,

* *Há*-dagene – de innskutte dager.

og tatt imot din Bok med den besluttsomhet som er frembragt av deg, og overholdt det som du hadde foreskrevet dem, og valgt det som var sendt ned av deg.

Du ser, o min Herre, hvordan de har anerkjent deg og bekjent seg til hva du enn har åpenbart i dine skrifter. Gi dem å drikke din evighets vann, o min Herre, fra din nådes hender. Nedskriv så for dem den belønning som er bestemt for den som har nedsenket seg i ditt nærværs osean, og oppnådd å nyte den utsøkte vin som møtet med deg er.

Jeg bønnfaller deg, o du som er kongenes Konge og har medlidenhet med de undertrykte, om å bestemme for dem det som er godt i denne verden og i den kommende verden. Nedskriv enn videre for dem det som ingen av dine skapninger har oppdaget, og tell dem blant dem som har kretset rundt deg, og som beveger seg om din trone i enhver verden av dine verdener.

Du er i sannhet den allmektige, den allvitende, den best underrettede.

– Bahá'u'lláh

NAW-RÚZ

Naw-rúz, den 21. mars, er den første dag i bahá'í-året, en gledens dag.

Lovet være du, o min Gud, for at du har forordnet *naw-rúz* som en høytid for dem som har holdt fasten av kjærlighet til deg og avholdt seg fra alt som er avskyelig for deg. Gi, o min Herre, at din kjærlighets ild og varmen fremkalt av fasten som du har påbudt, kan oppflamme dem for din Sak, og gjøre dem beskjeftiget med å prise deg og ihukomme deg.

Siden du har prydet dem, o min Herre, med smykket av den faste som du har foreskrevet, så pryd dem også med din anerkjennelses smykke, ved din nåde og rike gunst. For menneskenes gjerninger er alle avhengige av ditt velbehag, og er betinget av din befaling. Skulle du betrakte den som har brutt fasten som en som hadde holdt den, så ville et slikt menneske bli regnet blant dem som fra evighet

hadde holdt fasten. Og skulle du bestemme at den som har holdt fasten har brutt den, så ville dette mennesket bli talt blant slike som har forårsaket at din åpenbarings kappe ble tilsmusset av støv, og som er blitt ført langt bort fra denne levende kildes krystallklare vann.

Du er den ved hvem fanen “Prisverdig er du i dine gjerninger” er blitt hevet, og banneret “Adlydt blir du i din befaling” er utfoldet. Gjør denne din stilling kjent for dine tjenere, o min Gud, slik at de kan bli gjort oppmerksom på at alle tings fortrefelighet er avhengig av din befaling og ditt ord, og at enhver handlingens verdi er betinget av din tillatelse og din viljes velbehag, og slik at de kan erkjenne at de menneskelige gjerningers tøylar ligger i din anerkjennelse og befalings grep. Gjør dette kjent for dem, slik at intet som helst kan stenge dem ute fra din Skjønnhet, i disse dager da Kristus utbryter: “All herskermakt ligger hos deg, o du Åndens* Far”, og din Venn** roper ut: “Ære være deg, o høystelskede, for at du har avdekket din Skjønnhet og

* Jesus

** Muḥammad

nedskrevet for dine utvalgte det som vil gjøre at de når frem til setet for åpenbaringen av ditt Største navn, ved hvilket alle folkeslag har jamret seg, med unntak av slike som har løsrevet seg fra alt annet enn deg og vendt seg mot ham som er åpenbarer av deg selv og manifestasjonen av dine egenskaper.”

Han som er din Gren, og hele ditt følge, o min Herre, har i dag brutt sin faste etter å ha overholdt den innenfor ditt kongesetes enemarker, og i sin iver etter å behage deg. Bestem du for ham, og for dem, og for alle slike som har trådt inn i ditt nærvær i disse dager, alt det gode som du forordnet i din Bok. Gi dem så det som vil være dem til gagn både i dette liv og i livet hinsides.

Du er i sannhet den allvitende, den allvise.

– Bahá'u'lláh

SAKENS HENDER

Lys og herlighet, hyllest og lovprisning være over hans Saks hender, ved hvem standhaftighetens lys har strålt frem og den sannhet er fastslått at myndigheten til å velge ligger hos Gud, den sterke, den mektige, den uhemmede, ved hvem gavmildhetens osean har bølget og duften av de nådige gunstbevisninger fra Gud, menneskehetens Herre, har bredt seg. Vi bønnfaller ham – opphøyet er han – om å verne dem ved sine hærskarers makt, om å beskytte dem ved sin veldes kraft og om å bistå dem ved sin ubetvingelige styrke som er alle skapte ting overlegen. Herredømmet tilhører Gud, himlenes skaper og Herren over navnenes rike.

– Bahá'u'lláh

ALFABETISK OVERSIKT OVER ÅPNINGSLINJENE

ALFABETISK OVERSIKT

A

All ære være deg, o min Gud, som er kilden	162
Av din evighets mildt angende strømmer	193

B

Bestem du for meg, o Herre, enhver god ting	210
---	-----

D

Deg skje lov og ære, o Herre min Gud! Dette er et	189
Deg skje lov, o min Gud! Dette er dine tjenere	174
Dette er, o min Gud, de dager da du har pålagt	262
Ditt navn er min helbredelse, o min Gud	53
Du er den, o min Gud, ved hvis navn de syke	53
Du er Gud, ingen annen Gud er der enn deg	212
Du ser meg, o min Herre, med mitt ansikt	147
Du ser, o min Gud, at jeg er løst fra alt uten deg	70

F

Finnes det noen som fjerner vanskeligheter	135
--	-----

Forherliget er du, o Herre min Gud!	
Jeg ber deg, ved ham som er	163
Forherliget er du, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg om å la regne ned	80
Forherliget er du, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg ved din nådes	16
Forherliget er du, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg ved ham	137
Forherliget er du, o Herre min Gud!	
Jeg takker deg fordi du har skapt	19
Forherliget er du, o min Gud! Jeg takker	107
Forherliget er du, o min medlidende Herre!	77
Forherliget være ditt navn, o Herre! Hos hvem	214
Forherliget være ditt navn, o Herre min Gud!	138
Forherliget være du, o min Gud! Se – mitt hode	83
Forunn meg, o min Gud, din kjærlighets	215

G

Gjør våre trinn faste på din vei	142
Gud bevitner at han er én i sin guddommelighet	93

H

Han er den medlidende, den overmåte	136
Han er den nådige, den høyt elskede!	251

Han er den overmåte herlige!	249
Han er giveren, den gavmilde! Lovet	40
Han er Gud! O Gud, min Gud! Skjenk meg.....	20
Han er Gud, opphøyet er han, miskunnhetens	34
Han er Gud! O uforlignelige Herre!	42
Han er helbrederen, fyldestgjøreren	55
Han er Kongen, den allvitende, den vise!	239
Herlighetenes herlighet og det mest strålende	105
Herredømmet er Guds, Herren over det sette	70
Herre! Ynkverdige er vi – forunn oss din gunst	73
Hjertene som higer etter deg, o min Gud	84
Hvordan kan jeg velge å sove, o Gud.....	13
Høylovet være du, o Herre min Gud!	94

I

I din Herres navn – skaperen, herskeren	112
I Guds, den eldstes, den størstes, navn	286
I Guds navn, den overveldende storhets Herre	31
I hans navn, den opphøvede, den aller høyeste	24

J

Jeg ber om din tilgivelse, o min Gud	51
Jeg besverger deg ved din velde, o min Gud!	135
Jeg bevitner, o min Gud, at du har skapt meg	223

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved ditt	267
Jeg bønnfaller deg ved lysglansen fra	72
Jeg er meg bevisst, o Herre, at mine	151
Jeg er, o min Herre, den som har vendt	148
Jeg har våknet under din beskyttelse	120
Jeg stod opp denne morgen ved din nåde	25
Jeg vet ikke, o min Gud, hva slags ild	194

L

Lovet og forherliget er du, o min Gud!	140
Lovet være du, o Herre min Gud! Dette er	26
Lovet være du, o Herre min Gud! Hver gang	95
Lovet være du, o Herre min Gud! Jeg bevitner	195
Lovet være du, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg ved denne	274
Lovet være du, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg, ved dine tegn	196
Lovet være du, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg ved ditt navn som i hver	198
Lovet være du, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg, ved ditt navn som ingen	164
Lovet være du, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg, ved ditt Største Navn	64
Lovet være du, o Herre min Gud, min Mester!	86

Lovet være du, o Herre min Gud! Vi har	275
Lovet være du, o Herre, min høyst-elskede!	141
Lovet være du, o Herre. Tilgi oss våre	152
Lovet være du, o min Gud! Du er den som	27
Lovet være du, o min Gud, for at du har	297
Lovet være du, o min Gud! Jeg er en av	200
Lovpriset være ditt navn, o du som har	130
Lovpriset være ditt navn, o Herre min Gud! Du er	201
Lovpriset være ditt navn, o Herre min Gud, hvorved ..	202
Lovpriset være ditt navn, o Herre min Gud! Se	17
Lovpriset være ditt navn, o min Gud, for at du	165
Lovpriset være ditt navn, o min Gud! Jeg bevitner.....	166
Lys og herlighet, hyllest og lovprisning	300

M

Mangt et kaldt hjerte, o min Gud, er blitt	108
Min Gud, du som jeg ærer og tilber, du som	97
Min Gud, min ild, og mitt lys!	295
Min Gud, min tilbedte, min Konge, min lengsel!	71
Min Gud, som jeg tilber og ærer!	115
Min Herre! Min Herre! Jeg priser deg	146
Min lovsang gir jeg deg, o min Gud	154
Måtte den lovprisning som har lyst frem	245

O

O du barmhjertige Gud! O du som er mektig	122
O du fullkomne Gud! Jeg er et lite barn	20
O du gode Herre! Dette er dine tjenere	123
O du gode Herre! Du har frembragt hele	117
O du gode Herre! Fra løsrivelsens horisont	190
O du gode Herre! Lovet være du for at du	174
O du gode Herre! O du som er gavmild	119
O du gode Herre! Skjenk denne din	144
O du gode Herre! Skjenk du nådigst hver	191
O du herligste Herre! Gjør denne din lille	21
O du hvis ihukommelse er sjelens fryd	99
O du hvis nærhet er mitt ønske, hvis	139
O du hvis prøvelser er et middel til	131
O du hvis åsyn er gjenstand for min tilbedelse	71
O du rikets Herre! Ennskjønt våre legemer	124
O du som er alle navns Herre og	228
O du som er herrenes Herre! Jeg bevitner	116
O du uforlignelige Gud! La dette diebarn	21
O du uforlignelige Gud! O du kongerikets	176
O guddommelige forsyn! Denne forsamling	125
O Gud! Fjern alt som er årsak til uenighet	126
O Gud, led meg, beskytt meg, gjør meg til	21
O Gud, min Gud! Begeret for løsrivelse	176

O Gud, min Gud! Denne din tjenerinne	44
O Gud, min Gud! Din nåde har gjort meg	116
O Gud, min Gud! Du ser denne svekling	179
O Gud, min Gud! Du ser hvordan alle	180
O Gud, min Gud! Du ser meg – jeg er	182
O Gud, min Gud! Gjør dine sanne	49
O Gud, min Gud! Jeg bønnfaller deg ved blodet	149
O Gud, min Gud! Jeg bønnfaller deg, ved din	66
O Gud, min Gud! Lovet være du for å ha tent	177
O Gud, min Gud, min elskede, mitt hjertes	89
O Gud, min Gud! Vern dine betrodde tjenere	33
O Gud, min Gud! Vi er dine tjenere	127
O Gud, og alle navns Gud, o himlenes	109
O Gud! O Gud! Dette er en vingestekket	184
O Gud! O Gud! Du ser min svakhet	185
O Gud! Oppdra dette spedbarn i din kjærlighets	22
O Gud! Opplær disse barn. Disse barn er	22
O Gud, som er opphavet til alle	168
O Gud, vår Herre! Beskytt oss ved din nåde	153
O Herre! Bekreft og bistå denne forsamling	128
O Herre! Gjør denne yngling strålende	192
O Herre! Gjør det mulig for alle jordens	117
O Herre! Hen til deg tyr jeg for å finne	114
O Herre! I denne aller største	52

O Herre, jeg har vendt mitt ansikt mot	14
O Herre, min Gud! Deg skje takk og lov	186
O Herre, min Gud og min havn i min fortvilelse	157
O medlidende Gud! Deg skje takk for at du	144
O min Gud! Der finnes ingen annen enn deg til	89
O min Gud! Dette er din tjener og sønn av	243
O min Gud, gavmildhetens og barmhjertighetens	204
O min Gud! Jeg ber deg, ved ditt herligste	169
O min Gud, min Mester, mine lengslers mål!	14
O min Gud! O du som tilgir synd, som skjenger	39
O min Gud og min Mester! Jeg er din	120
O min Gud! O min Gud! Denne din tjener	217
O min Gud! O min Gud! Din tjener, ydmyk	39
O min Gud! O min Gud! Du ser meg	188
O min Gud! O min Gud! Forén dine tjeneres	47
O min Gud! O min Gud! Sannelig, jeg påkaller	47
O min Gud, o tilgiver av synd	40
O min Herre! La meg næres	204
O min Herre, min elskede, min attrå!	161
O min Herre, min forsvarer, min hjelper i fare!	158
O min Herre og mitt håp! Hjelp du dine elskede	145
O min Herre! O min Herre! Dette er en lampe	217
O min Herre, o min Herre! Disse to skinnende	45
O min Herre! O min Herre! Jeg er et lite barn	22

Opphøyet være du, o hele skapningens Herre	78
--	----

P

Priset og forherliget er du, o min Gud!	132
Priset være ditt navn, o Gud. Du er	172
Priset være ditt navn, o Herre min Gud! Du ser	205
Priset være ditt navn, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg ved ditt navn	29
Priset være ditt navn, o Herre min Gud! Jeg er	30
Priset være ditt navn, o min Gud! Jeg bevitner	102
Priset være ditt navn, o min Gud! Jeg bønnfaller	110
Priset være ditt navn, o min Gud og alle	150

S

Sannelig er jeg din tjener, o min Gud	90
Si: Gud er alle ting tilstrekkelig	135
Si: O Gud, min Gud! Pryd mitt hode med	207
Skap i meg et rent hjerte, o min Gud	207
Styrk min hånd, o min Gud, så den kan	224

T

Ta ikke bort, o Herre, det festsmykkede	74
Tillat meg, o min Gud, å komme deg nær	111

V

Ved din herlighet! Hver gang jeg løfter	104
Vi ber til Gud om at han nådigst må hjelpe	81

Æ

Ære være deg, o Gud! Du er den Gud	33
Ære være deg, o Gud, for at du har gitt	82
Ære være deg, o Herre, du som har frembragt	172
Ære være deg, o Herre min Gud! Bring ikke	37
Ære være deg, o Herre min Gud! Dette er de	276
Ære være deg, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg om å tilgi meg og dem	75
Ære være deg, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg ved ditt navn, hvorved du hevet	66
Ære være deg, o Herre min Gud!	
Jeg bønnfaller deg ved ditt navn hvorved han	68
Ære være deg, o min Gud! Du hører dem	88
Ære være deg, o min Gud! En av dine	208
Ære være deg, o min Gud! Mitt ansikt	209
Ære være deg, o min Gud! Om det ikke var	133
Ære være deg, o min Gud! Sannelig	45
Ære være deg, o verdens Herre og folkenes	170
Ære være deg som har fått alle de hellige	171

